

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

► **B** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/39/EK IRÁNYELVE

(2004. április 21.)

a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

(HL L 145, 30.4.2004, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap	
	Szám	Oldal	Dátum
► M1 Az Európai Parlament és a Tanács 2006/31/EK irányelve (2006. április 5.)	L 114	60	27.4.2006

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2004/39/EK IRÁNY-
ELVE**

(2004. április 21.)

a pénzügyi eszközök piacairól, a 85/611/EGK és a 93/6/EGK tanácsi irányelv, és a 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 93/22/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 47. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽³⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽⁴⁾,

mivel:

- (1) Az értékpapír-befektetési szolgáltatásokról szóló, 1993. május 10-i 93/22/EGK tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ célja azon feltételek létrehozása volt, amelyek mellett az engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások és bankok meghatározott szolgáltatásokat nyújthatnak, vagy fióktelepeket hozhatnak létre más tagállamokban a székhely szerinti tagállam engedélyezése és felügyelete alapján. Ezért az irányelv célja a befektetési vállalkozásokra vonatkozó induló engedélyi és működési követelmények összehangolása volt, beleértve az üzletviteli szabályokat is. Rendelkezett a szabályozott piacok működésére irányadó egyes feltételek összehangolásáról is.
- (2) Az elmúlt években egyre több befektető vált aktívvá a pénzügyi piacokon, akiknek egyre összetettebb és szélesebb körű szolgáltatásokat és eszközöket kínálnak. E fejleményekre tekintettel a közösségi jogi kereteknek le kell fedniük a befektető-központú tevékenységek teljes körét. E célból rendelkezni kell a befektetők magas szintű védelméhez szükséges összehangolás mértékéről, amely egyben lehetővé teszi a befektetési vállalkozásoknak, hogy a Közösség egységes piacot képező teljes területén szolgáltatást nyújtsanak a székhely szerinti tagállam felügyelete alapján. Az előzőkre tekintettel a 93/22/EGK irányelvet új irányelvnek kell felváltania.
- (3) Tekintettel arra, hogy a befektetők egyre inkább támaszkodnak a személyre szóló javaslatokra, helyénvaló az engedélyköteles befektetési szolgáltatások közé felvenni a befektetési tanácsadást.
- (4) A pénzügyi eszközök listájára célszerű felvenni egyes árualapú származtatott ügyleteket és más olyan eszközöket, amelyek megalkotásának és kereskedésének módja a hagyományos pénzügyi eszközökhöz hasonló szabályozási kérdéseket vet fel.
- (5) Átfogó szabályozási rendszert kell létrehozni a pénzügyi eszközökkel folytatott ügyletek végrehajtására, függetlenül az ezen ügyletek végrehajtásánál alkalmazott kereskedési módszerektől, annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a befektetői ügyletek végrehajtásának kiváló minőségét, és a pénzügyi rendszer

⁽¹⁾ HL C 71. E, 2003.3.25., 62. o.

⁽²⁾ HL C 220., 2003.9.16., 1. o.

⁽³⁾ HL C 144., 2003.6.20., 6. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament 2003. szeptember 25-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé), a Tanács 2003. december 8-i közös álláspontra (HL C 60. E, 2004.3.9., 1. o.), az Európai Parlament 2004. március 30-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2004. április 7-i határozata.

⁽⁵⁾ HL L 141., 1993.6.11., 27. o. A legutóbb a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.) módosított irányelv.

▼B

egységét és általános hatékonyságát. Rendelkezni kell az európai pénzpiacokon jelenleg aktív megbízásteljesítési megállapodások fő fajtáinak koherens és kockázatérzékeny szabályozási keretéről. El kell ismerni a szabályozott piacok mellett a szervezett kereskedési rendszerek új generációjának megjelenését, amelyeket olyan kötelezettségeknek kell alávetni, amelyek célja a pénzpiacok hatékony és rendezett működése. Az arányos szabályozási keret létrehozása érdekében rendelkezni kell az MTF működéséhez kapcsolódóan egy új befektetési szolgáltatás bevonásáról.

- (6) Be kell vezetni a szabályozott piac és az MTF egymással szorosan összefüggő meghatározását azon tény tükrözésére, hogy ezek azonos szervezett kereskedési funkcionalitást képviselnek. A meghatározásoknak ki kell zárniuk azon bilaterális rendszereket, amelyeknél a befektetési vállalkozás minden ügyletet saját számlájára köt meg, nem pedig a vevő és az eladó között közvetítő kockázatot nem vállaló másik félként. A „rendszer” kifejezés magában foglalja a szabályrendszerekből és egy kereskedési platformból álló összes piacot, valamint azokat is, amelyek csak valamely szabályrendszer alapján működnek. A szabályozott piacok és az MTF-ek nem kötelesek „technikai” rendszert működtetni a megbízások egyeztetésére. Ezen irányelv értelmében szabályozott piac vagy MTF azon piac, amely a tagsághoz, az eszközök kereskedésre történő bevezetéséhez, a tagok közötti kereskedéshez, a beszámolóhoz és adott esetben az átláthatóságra vonatkozó kötelezettségekhez kapcsolódó szempontokra vonatkozó szabályrendszerekből áll, és az ilyen szabályok alapján megkötött ügyleteket úgy kell tekinteni, mint amelyeket valamely szabályozott piac vagy MTF rendszereiben kötöttek meg. Az „érdekeltségek vétele és eladása” kifejezést tág értelemben kell értelmezni, amely magában foglalja a megbízásokat, jegyzéseket és az érdeklődés jelzését. Azon követelmény, miszerint az érdekeket a rendszerben a rendszer működtetője által megállapított megkülönböztetésmentes szabályok révén kell egyeztetni, azt jelenti, hogy az érdekek egyeztetésének a rendszerszabályok alapján vagy a rendszer protokolljai vagy belső működési eljárásai révén (beleértve a számítógépes szoftverben megtestesülő eljárásokat) kell történnie. A „megkülönböztetésmentes szabályok” kifejezés annyit jelent, hogy e szabályok kizárják azt, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás beavatkozhasson abba, hogy az érdekeltségek hogyan lépnek egymással kölcsönhatásba. A meghatározások megkövetelik, hogy az érdekek egyeztetése olyan módon történjen, hogy azok szerződést eredményezzenek, ami annyit jelent, hogy a teljesítés a rendszer szabályai alapján vagy a rendszer protokolljain vagy belső működési eljárásain keresztül történik.
- (7) Ezen irányelv célja, hogy lefedje azon vállalkozásokat, amelyek szokásos üzleti tevékenysége befektetési szolgáltatások szakmai alapon történő nyújtása és/vagy befektetési tevékenységek végzése. Ezért az irányelv hatálya nem terjedhet ki olyan személyekre, akik más szakmai tevékenységet végeznek.
- (8) Ezen irányelv hatálya alól ki kell zárni azon személyeket, akik saját eszközeiket és vállalkozásaikat kezelik, akik nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat és/vagy nem végeznek befektetési tevékenységeket saját számlás kereskedésen kívül, kivéve, ha árjegyzők, vagy saját számlára a szabályozott piacon vagy MTF-en kívül kereskednek szervezett, gyakori és rendszeres alapon olyan módon, hogy harmadik felek számára is hozzáférhető rendszert biztosítanak a velük folytatott kereskedés lehetővé tételére.
- (9) A szövegben a személyekre történő hivatkozásokat úgy kell értelmezni, hogy azok magukban foglalják mind a természetes, mind a jogi személyeket.
- (10) Az irányelv hatálya alól ki kell zárni azokat a biztosító- vagy életbiztosító intézeteket, amelyek tevékenységét az illetékes prudenciális felügyeleti hatóságok megfelelően figyelemmel kísérik, és amelyek a viszontbiztosítás és a visszaengedményezés területén a letelepedés és a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó korlá-

▼B

tozások megszüntetéséről szóló, 1964. február 25-i 64/225/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾, az életbiztosítás körén kívül eső közvetlen biztosítási tevékenység megkezdésére és gyakorlására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1973. július 24-i 73/239/EGK első tanácsi irányelv ⁽²⁾, valamint az életbiztosításról szóló, 2002. november 5-i 2002/83/EK tanácsi irányelv ⁽³⁾ hatálya alá tartoznak.

- (11) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azokat a személyeket, akik harmadik felek számára nem nyújtanak szolgáltatásokat, de akiknek a tevékenysége kizárólag anyavállalataik, leányvállalataik vagy anyavállalataik más leányvállalatai számára biztosított befektetési szolgáltatásokból áll.
- (12) Szintén ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azokat a személyeket, akik kizárólag eseti alapon, szakmai tevékenységük ellátása során nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, feltéve, hogy a tevékenység szabályozott, és a vonatkozó szabályok nem tiltják a befektetési szolgáltatások eseti alapon történő nyújtását.
- (13) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azon személyeket, akik kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, és emiatt harmadik feleknek nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat.
- (14) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a központi bankokat és más, hasonló feladatokat ellátó szervezetet, valamint az államadósság kezeléséért – amely fogalom magában foglalja annak befektetését is – felelős vagy abban közreműködő állami szervezetet, azon szervek kivételével, amelyek részben vagy egészben állami tulajdonban vannak, és amelyek szerepe kereskedelmi jellegű vagy eszközök megszerzéséhez kapcsolódik.
- (15) Ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól a kollektív befektetési vállalkozásokat és nyugdíjalapokat attól függetlenül, hogy közösségi szinten koordináltak-e, valamint az ilyen vállalkozások letétkezelőit vagy alapkezelőit, mivel ezekre a tevékenységeikhez közvetlenül hozzáigazított külön szabályok vonatkoznak.
- (16) Az érintett személynek az ezen irányelv alóli mentesüléshez folyamatosan meg kell felelnie az ilyen mentességre megállapított feltételeknek. Különösen, ha valamely befektetési szolgáltatásokat nyújtó vagy befektetési tevékenységeket végző személy azért mentesül ezen irányelv hatálya alól, mert az ilyen szolgáltatásai vagy tevékenységei – csoportalapon figyelembe véve – a főtevékenységhez képest kiegészítő jellegűek, az érintett személyre már nem vonatkozhat a kiegészítő szolgáltatásokhoz kapcsolódó mentesség, amennyiben az ilyen szolgáltatások nyújtásának vagy az ilyen tevékenységeknek a főtevékenységhez képest kiegészítő jellege megszűnik.
- (17) A befektetők védelme és a pénzügyi rendszer stabilitása érdekében az ezen irányelv által szabályozott befektetési szolgáltatásokat nyújtó és/vagy befektetési tevékenységeket végző személyeknek rendelkezniük kell a székhely szerinti tagállam engedélyével.
- (18) A hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2000. március 20-i 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ alapján engedélyezett hitelintézeteknek nincs szükségük további engedélyre ezen irányelv alapján ahhoz, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújthassanak vagy befektetési tevékenységeket végezzenek. Amennyiben valamely hitelintézet úgy dönt, hogy befektetési szolgáltatásokat nyújt vagy befektetési

⁽¹⁾ HL 56., 1964.4.4., 878/64. o. A 1972-es csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 228., 1973.8.16., 3. o. A legutóbb a 2002/87/EK irányelvvvel módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 345., 2002.12.19., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 126., 2000.5.26., 1. o. A legutóbb a 2002/87/EK irányelvvvel módosított irányelv.

▼B

tevékenységeket végez, az illetékes hatóságnak az engedély kiadása előtt meg kell győződnie arról, hogy a hitelintézet megfelel ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek.

- (19) Olyan esetekben, ha valamely befektetési vállalkozás nem rendszeres alapon nyújt egy vagy több olyan befektetési szolgáltatást, vagy egy vagy több olyan befektetési tevékenységet végez, amelyre engedélye nem terjed ki, ezen irányelv alapján nincs szükség további engedélyre.
- (20) Ezen irányelv alkalmazásában a megbízások fogadásával és továbbításával kapcsolatos üzleti tevékenység körébe kell tartoznia két vagy több befektető összehozásának, és ezzel a befektetők között ügyletek létrehozásának.
- (21) A Basel II. egyezmény tőke megfelelési keretrendszerének várható felülvizsgálatával összefüggésben a tagállamok elismerik azon kérdés ismételt megvizsgálásának szükségességét, hogy az ügyfélmegbízásokat egyeztetett alapon teljesítő befektetési vállalkozásokat úgy kell-e tekinteni, mint akik megbízóként járnak el, és ezért további szabályozási tőkekövetelményeket kell-e számukra előírni.
- (22) A kölcsönös elismerés és a székhely szerinti tagállam általi felügyelet elve megköveteli, hogy a tagállamok illetékes hatóságai ne adják meg az engedélyt, vagy azt vonják vissza, amennyiben a működési tervek tartalma, a földrajzi elhelyezkedés vagy a ténylegesen végrehajtott tevékenységek világosan jelzik, hogy a befektetési vállalkozás azért választotta az egyik tagállam jogrendszert, hogy elkerülje azon másik tagállam területén hatályos szigorúbb előírásokat, ahol a tevékenységének nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi. A jogi személy befektetési vállalkozásokat abban a tagállamban kell engedélyezni, amelyben a létesítő okirat szerinti székhelyük van. A nem jogi személy befektetési vállalkozásokat abban a tagállamban kell engedélyezni, ahol azok központi irodája van. A tagállamoknak ezenfelül meg kell követelniük, hogy a befektetési vállalkozás központi irodája mindig a székhely szerinti tagállamban legyen, és hogy az ténylegesen ott is működjön.
- (23) A székhely szerinti tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozásnak a Közösség egész területén jogosultnak kell lennie befektetési szolgáltatások nyújtására, illetve befektetési tevékenységek végzésére anélkül, hogy külön engedélyt kelljen kérnie azon tagállam illetékes hatóságától, ahol ilyen szolgáltatásokat nyújtani, illetve ilyen tevékenységeket végezni kíván.
- (24) Mivel egyes befektetési vállalkozások mentesek a befektetési vállalkozások és hitelintézetek tőke megfeleléséről szóló, 1993. március 15-i 93/6/EGK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ által megállapított egyes kötelezettségek alól, ezeket kötelezni kell arra, hogy rendelkezzenek vagy meghatározott legkisebb összegű tőkével, vagy szakmai felelősségbiztosítással, vagy e kettő kombinációjával. Az ilyen biztosítás összege kiigazításainak figyelembe kell vennie a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ keretében végzett kiigazításokat. A tőke megfelelési célból alkalmazott ilyen különleges elbánás nem sérthet semmiféle, a tőke megfelelésről szóló közösségi jogszabályok jövőbeni változásai alapján az ilyen vállalkozások megfelelő kezelésére vonatkozó határozatot.
- (25) Mivel a prudenciális szabályozás hatókörét azon jogalanyokra kell korlátozni, amelyek kereskedési könyv szakmai alapon történő vezetése révén a piac többi résztvevője felé partnerkockázat forrását képezik, ki kell zárni ezen irányelv hatálya alól azon szervezeteket, amelyek pénzügyi eszközökkel saját számlára kereskednek, beleértve az irányelv által szabályozott árualapú származtatott ügyleteket is, valamint amelyek főtevékenységük

(1) HL L 141., 1993.6.11., 1. o. A legutóbb a 2002/87/EK irányelvvel módosított irányelv.

(2) HL L 9., 2003.1.15., 3. o.

▼B

ügyfeleinek – csoportalapon figyelembe véve – a főtevékenységükhöz képest kiegészítő alapon nyújtanak árualapú származtatott ügyletek tekintetében befektetési szolgáltatásokat, feltéve, hogy ez a főtevékenység ezen irányelv értelmében nem befektetési szolgáltatások nyújtása.

- (26) A befektetők védelme érdekében a befektető értékpapírokra vonatkozó tulajdonjogát és más hasonló jogait, valamint a valamely vállalkozásra bízott pénzeszközeivel kapcsolatos jogait el kell különíteni a vállalkozás jogaitól. Ez az alapelv ugyanakkor a vállalkozást nem gátolhatja meg abban, hogy a saját nevében, de a befektető érdekében üzleti tevékenységet végezzen, ha ezt az ügylet jellege megköveteli, és a befektető ezzel egyetért, például értékpapír-kölcsönzés esetén.
- (27) Amennyiben a közösségi jogszabályokkal és különösen a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról szóló, 2002. június 6-i 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban az ügyfél pénzügyi eszközeinek vagy pénzeszközeinek korlátozásmentes tulajdonjogát átruházza valamely befektetési vállalkozásra abból a célból, hogy biztosítsa vagy más módon fedezze jelenlegi vagy jövőbeni tényleges vagy feltételes, illetve várható kötelezettségeit, az ilyen pénzügyi eszközöket vagy pénzeszközöket már nem lehet az ügyfél tulajdonában állónak tekinteni.
- (28) A jövőben is alkalmazni kell a harmadik országokban engedélyezett befektetési vállalkozások fióktelepeinek Közösségen belüli engedélyezésére vonatkozó eljárásokat az ilyen vállalkozásokra. E fióktelepek nem élvezhetik a Szerződés 49. cikkének második bekezdése alapján a szolgáltatásnyújtás szabadságát vagy a letelepedés helyétől eltérő tagállamban való szabad letelepedés jogát. Azon esetekre figyelemmel, amelyeknél a Közösséget nem kötik két- vagy többoldalú kötelezettségek, szükséges olyan eljárásról rendelkezni, amelynek célja annak biztosítása, hogy a közösségi befektetési vállalkozások egyenlő bánásmódban részesüljenek az érintett harmadik országokban.
- (29) A sok befektetési vállalkozás által egyidejűleg végzett tevékenységek bővülő köre megnövelte az összeférhetetlenség lehetőségét az ilyen tevékenységek és ügyfelek érdekei között. Szükséges ezért szabályokat előírni annak biztosítására, hogy az ilyen összeférhetetlenség ne érintse hátrányosan az ügyfelek érdekeit.
- (30) A szolgáltatást az ügyfél kezdeményezésére nyújtottnak kell tekinteni, kivéve, ha az ügyfél azt válaszként kéri az adott vállalkozástól származó vagy annak nevében az adott ügyfélnek küldött, felhívást tartalmazó vagy az ügyfelet egy adott pénzügyi eszköz vagy ügylet tekintetében befolyásolni szándékozó, személyre szóló értesítésre. A szolgáltatást az ügyfél kezdeményezésére nyújtottnak lehet tekinteni annak ellenére, hogy az ügyfél azt valamely reklámot vagy pénzügyi eszközökre vonatkozó ajánlatot tartalmazó, bármely eszközzel eljuttatott olyan értesítés alapján igényli, amely jellegénél fogva általános, és a lakosságnak vagy valamely nagyobb csoportnak vagy ügyfelek, illetve potenciális ügyfelek valamely kategóriájának szól.
- (31) Ezen irányelv céljainak egyike a befektetők védelme. A befektetővédelmi intézkedéseket a befektetők egyes kategóriáinak (lakossági, szakmai és partner) sajátosságaihoz kell igazítani.
- (32) A fióktelepek működése tekintetében a székhely szerinti tagállam általi engedélyezés, felügyelet és kötelezettségérvényesítés elvétől eltérve szükséges, hogy a fogadó tagállam illetékes hatósága vállalja a felelősséget az ezen irányelvben meghatározott, valamely fióktelepen keresztül a fióktelep helye szerinti területen végzett tevékenységgel kapcsolatos egyes kötelezettségek érvényesítéséért, mivel a fióktelephez ez a hatóság van a legközelebb, és ezért helyzete kedvezőbb a fióktelep működésére irányadó szabályok megsértésének észleléséhez és a beavatkozáshoz.

⁽¹⁾ HL L 168., 2002.6.27., 43. o.

▼B

- (33) Hatékony „legjobb teljesítési” kötelezettséget kell előírni annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások ügyfélmegbízásait az ügyfél számára legkedvezőbb feltételek mellett hajtsák végre. E kötelezettségnek arra a vállalkozásra kell vonatkoznia, amelynek szerződéses vagy ügynöki kötelezettségei vannak az ügyféllel szemben.
- (34) A tisztességes verseny megköveteli, hogy a piaci résztvevők és a befektetők összehasonlíthassák az árakat, amelyek közzétételére a kereskedési helyek (azaz szabályozott piacok, MTF-ek és közvetítők) kötelesek. E célból ajánlott, hogy a tagállamok szüntessenek meg minden akadályt, amely a releváns információk európai szintű konszolidálását és közzétételét akadályozza.
- (35) A befektetési vállalkozás az ügyféllel való üzleti kapcsolat létrehozásakor kérheti az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet, hogy egyidejűleg adja hozzájárulását a teljesítési politikájához, valamint annak lehetőségéhez, hogy megbízásainak végrehajtása a szabályozott piacon vagy valamely MTF-en kívül történjen.
- (36) Azon személyeket, akik egynél több befektetési vállalkozás nevében nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, nem meghatalmazottnak, hanem befektetési vállalkozásnak kell tekinteni, amennyiben az ezen irányelvben foglalt meghatározás körébe tartoznak, azon meghatározott személyek kivételével, akik az alól mentesülhetnek.
- (37) Ez az irányelv nem sértheti a meghatalmazottak jogát arra, hogy más irányelvek által szabályozott tevékenységeket, illetve kapcsolódó tevékenységet végezzenek olyan pénzügyi szolgáltatások vagy termékek tekintetében, amelyeket ez az irányelv nem szabályoz, beleértve az azonos pénzügyi csoport részei nevében végzett tevékenységeket is.
- (38) Ezen irányelv hatálya nem terjedhet ki a befektetési vállalkozás telephelyén kívül történő tevékenységek végzésének feltételeire (házaló értékesítés).
- (39) A tagállamok illetékes hatóságai nem végezhetik el a nyilvántartásba vételt, vagy azt vissza kell vonniuk olyan esetekben, amikor a ténylegesen végzett tevékenységek nyilvánvalóan jelzik, hogy a meghatalmazott valamely tagállam jogrendszerét azért választotta, hogy megkerülje az azon másik tagállamban hatályos szigorúbb normákat, amelynek a területén tevékenységei nagyobb részét végezni szándékozik vagy ténylegesen végzi.
- (40) Ezen irányelv alkalmazásában az elfogadható partnereket úgy kell tekinteni, mint akik ügyfélként járnak el.
- (41) Annak biztosítása céljából, hogy az üzletviteli szabályok (beleértve az ügyfélmegbízások legjobb teljesítésére, illetve kezelésére vonatkozó szabályokat) érvényesüljenek azon befektetők tekintetében, akiknek e védelemre a legnagyobb szükségük van, valamint hogy azok tükrözzék a jól megalapozott piaci gyakorlatot a Közösség egész területén, szükséges tisztázni, hogy az üzletviteli szabályoktól el lehet tekinteni az elfogadható partnerek között megkötött vagy létrehozni kívánt ügyletek esetében.
- (42) Az elfogadható partnerek között végrehajtott ügyletek tekintetében a limitáras ügyfélmegbízások közzétételére vonatkozó kötelezettséget csak akkor kell alkalmazni, amennyiben a másik fél a megbízás végrehajtására kifejezetten limitáras megbízást küld valamely befektetési vállalkozásnak.
- (43) A tagállamok a személyes adatok feldolgozása tekintetében védik a természetes személyeknek a magánélet tiszteletben tartásához való jogát a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban.

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

▼B

- (44) A befektetők védelmének és az értékpapírpiacon zavartalan működése biztosításának kettős célja miatt biztosítani kell, hogy az ügyletek átláthatósága megvalósuljon, és az e célból megállapított szabályok vonatkozzanak piacon működésük során a befektetési vállalkozásokra. Annak érdekében, hogy a befektetők vagy a piaci résztvevők bármikor képesek legyenek a tervezett részvényügylet feltételeit felmérni, illetve a végrehajtás feltételeit utólag ellenőrizni, közös szabályokat kell megállapítani a befejezett részvényügyletek részleteire, illetve a részvénykereskedelem aktuális lehetőségeire vonatkozó adatok közzétételére. E szabályokra azért van szükség, hogy biztosítsák a tagállamok részvénytőzsdáinak hatékony integrálását, hogy előmozdítsák a részvények általános áralakulási folyamatának hatékonyságát, valamint támogassák a „legjobb teljesítésre” vonatkozó kötelezettségek hatékony betartását. E megfontolások átfogó átláthatósági rendszert igényelnek, amelyet minden részvényügyletre alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy azokat valamely befektetési vállalkozás bilaterális alapon vagy szabályozott piacokon vagy MTF-eken keresztül hajtja végre. Az ezen irányelv alapján a befektetési vállalkozásokra háruló azon kötelezettség, hogy vételi és eladási árfolyamot jegyezzenek, és a megbízást a jegyzett árfolyamon hajtják végre, nem mentesíti a befektetési vállalkozásokat azon kötelezettség alól, hogy a megbízást egy másik végrehajtási helyre irányítsák, amikor az ilyen internalizálás megakadályozhatná a vállalkozást a „legjobb teljesítésre” vonatkozó kötelezettségei betartásában.
- (45) A tagállamoknak képesnek kell lenniük az irányelv által az ügyletek bejelentésére vonatkozó kötelezettségek alkalmazására azon pénzügyi eszközök vonatkozásában is, amelyeket szabályozott piacra nem vezettek be.
- (46) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az ebben az irányelvben megállapított kereskedés előtti és kereskedés utáni átláthatósági követelményeket a nem részvény pénzügyi eszközökre is alkalmazzák. Ez esetben az említett követelményeket minden olyan befektetési vállalkozásra alkalmazni kell, amelyek számára az érintett tagállam a székhely szerinti tagállam a területén végrehajtott műveleteik, valamint azon tevékenységeik vonatkozásában, amelyeket a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján határokon átnyúlóan végeznek. E követelményeket alkalmazni kell a más tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozások adott tagállam területén letelepedett fióktelepei által e tagállam területén végzett műveletekre.
- (47) Minden befektetési vállalkozásnak azonos lehetőségekkel kell rendelkeznie a Közösségben a szabályozott piacokhoz való kapcsolódás vagy hozzáférés tekintetében. Függetlenül attól a módtól, ahogyan jelenleg a tagállamokban az ügyleteket szervezik, fontos megszüntetni a szabályozott piacokhoz való hozzáférés technikai és jogi korlátozásait.
- (48) A határokon átnyúló ügyletek véglegesítésének elősegítése érdekében szükséges rendelkezni a befektetési vállalkozások elszámolási és teljesítési rendszerekhez való hozzáféréséről a Közösség egész területén, függetlenül attól, hogy az ügyleteket az érintett tagállam szabályozott piacain keresztül hajtották-e végre. Azon befektetési vállalkozásoknak, amelyek közvetlenül kívánnak részt venni más tagállamok elszámolási rendszereiben, meg kell felelniük a tagságra vonatkozó működési és üzleti követelményeknek, valamint a pénzpiacok zavartalan és rendezett működésének fenntartására irányuló prudenciális intézkedéseknek.
- (49) A szabályozott piac működtetésére vonatkozó engedélynek ki kell terjednie mindazon tevékenységekre, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a megbízások megjelenítéséhez, feldolgozásához, végrehajtásához, megerősítéséhez és jelentéséhez attól a ponttól, amikor az ilyen megbízásokat a szabályozott piac fogadja, addig a pontig, amikor azokat átadják rákövetkező véglegesítésre, valamint a pénzügyi eszközök tőzsdei bevezetéséhez kapcsolódó tevékenységekre. Ennek magában kell foglalnia a szabályozott piac által kinevezett, kijelölt árjegyző közvetítésével végrehajtott

▼B

ügyleteket, amelyeket a szabályozott piac rendszerei alapján és az ilyen rendszerekre irányadó szabályokkal összhangban vállalnak. A szabályozott piac vagy MTF tagjai vagy résztvevői által megkötött nem minden ügyletet kell úgy tekinteni, mint amit a szabályozott piac vagy MTF rendszerein belül kötöttek meg. Azon ügyleteket, amelyeket a tagok vagy résztvevők bilaterális alapon kötnek meg, és amelyek nem felelnek meg a szabályozott piacra vagy valamely MTF-re ezen irányelv alapján megállapított minden kötelezettségnek, a szabályozott piacon vagy MTF-en kívül megkötött ügyletnek kell tekinteni a rendszeres internalizáló meghatározásának alkalmazásában. Ebben az esetben a befektetési vállalkozásoknak a kötelező érvényű jegyzés közzétételére vonatkozó kötelezettségét alkalmazni kell, ha az ezen irányelvben megállapított feltételek teljesülnek.

- (50) A rendszeres internalizálók dönthetnek úgy, hogy kizárólag lakossági ügyfeleknek, szakmai ügyfeleknek vagy mindkettőnek lehetővé teszik a jegyzéseikhez való hozzáférést. Nem engedélyezhető azonban számukra, hogy az ügyfelek kategóriáin belül megkülönböztetést tegyenek.
- (51) A 27. cikk nem kötelezi a rendszeres internalizálókat a kötelező érvényű jegyzések közzétételére a szokásos piaci nagyságot meghaladó ügyletek vonatkozásában.
- (52) Amennyiben valamely befektetési vállalkozás rendszeres internalizáló mind részvények, mind más pénzügyi eszközök vonatkozásában, a jegyzések közzétételére vonatkozó kötelezettséget csak a részvények tekintetében kell alkalmazni a 46. preambulumbekzdésben foglaltak sérelme nélkül.
- (53) Ezen irányelvnek nem célja, hogy előírja a kereskedés előtti átláthatósági szabályok alkalmazását a tőzsdén kívüli ügyletekre, amelyek jellemzői közé tartozik, hogy azok eseti és rendszertelen jellegűek, nagybani ügyfelek között bonyolódnak, és olyan üzleti viszony részét képezik, amelyet önmagában a szokásos piacnagyságot meghaladó ügyletek jellemeznek, és ahol az érintett vállalkozás ügymenetében az ügyleteket az általában használt rendszereken kívül, rendszeres internalizálóként hajtja végre.
- (54) A szokásos piaci nagyság egyik részvényosztály tekintetében sem lehet jelentősen aránytalan az adott osztályba tartozó összes részvényhez viszonyítva.
- (55) A 93/6/EGK irányelv felülvizsgálatának meg kell határoznia azt a legkisebb meghatározott tőkekövetelményt, amelynek a szabályozott piacoknak meg kell felelniük ahhoz, hogy engedélyt kaphassanak, és ennek során figyelembe kell venni az ilyen piacokhoz kapcsolódó kockázatok sajátos jellegét.
- (56) A szabályozott piac működtetőinek képesnek kell lenniük MTF működtetésére is, ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseivel összhangban.
- (57) Ezen irányelv szabályozott piac által érvényesített szabályai alapján az eszközök értékpapír-piaci bevezetéséről szóló rendelkezések nem sérthetik az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzés történő bevezetéséről és az ilyen értékpapírokról közzéteendő információkról szóló, 2001. május 28-i 2001/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ alkalmazását. Nem akadályozható meg, hogy a szabályozott piac az ezen irányelv alapján megállapítottaknál szigorúbb követelményeket alkalmazzon azon értékpapírok vagy eszközök kibocsátóira, amelyek piaci bevezetését tervezi.
- (58) A tagállamoknak képesnek kell lenniük különböző illetékes hatóságok kijelölésére az ezen irányelvben megállapított széles körű kötelezettségek kikényszerítésére. Az ilyen hatóságoknak állami jellegűeknek kell lenniük, ez szavatolja a gazdasági szereplőktől

⁽¹⁾ HL L 184., 2001.7.6., 1. o. A legutóbb a 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 345., 2003.12.31., 64. o.) módosított irányelv.

▼B

való függetlenségüket és az összeférhetetlenség elkerülését. Nemzeti jogukkal összhangban a tagállamoknak biztosítaniuk kell az illetékes hatóság megfelelő finanszírozását. Az állami hatóságok kijelölése nem zárhatja ki a hatáskör átruházását az illetékes hatóság felelősségének fenntartása mellett.

- (59) Az egyik tagállam kapcsolattartó pontja által a másik tagállam kapcsolattartó pontján keresztül fogadott bizalmas információkat nem lehet tisztán belföldinek tekinteni.
- (60) Növelni kell az illetékes hatóságok rendelkezésére álló hatáskörök konvergenciáját, hogy az a teljes egységes pénzügyi piacon a végrehajtás azonos fokához vezessen. A közös minimumhatáskörnek a megfelelő erőforrásokkal együtt garantálnia kell a felügyeleti hatékonyságot.
- (61) Az ügyfelek védelme érdekében és a fogyasztók azon jogának sérelme nélkül, hogy ügyeiket bíróság elé vigyék, szükséges, hogy a tagállamok támogassák azon állami vagy magántestületek létrehozását, amelyek célja a jogviták bíróságon kívüli rendezése, a határokon átnyúló jogviták rendezésében való együttműködés, figyelembe véve a fogyasztói jogviták bíróságon kívüli rendezéséért felelős testületekre alkalmazandó elvekről szóló, 1998. március 30-i 98/257/EK bizottsági ajánlást ⁽¹⁾. A tagállamokat ösztönözni kell, hogy a panaszokra, illetve a bíróságon kívüli vitarendezések jogorvoslati eljárásaira vonatkozó rendelkezések végrehajtásakor használják a meglévő, határokon átnyúló együttműködési mechanizmusokat, nevezetesen a Pénzügyi Szolgáltatások Panaszhálózatát (FIN-Net).
- (62) Az illetékes hatóságok, más hatóságok, testületek vagy személyek közötti információcserének vagy információtovábbításnak a 95/46/EK irányelvben megállapított, a személyes adatok harmadik országoknak történő átadására vonatkozó szabályokkal összhangban kell történnie.
- (63) Meg kell erősíteni az illetékes nemzeti hatóságok közötti információcserére vonatkozó rendelkezéseket, valamint azon támogatási és együttműködési kötelezettséget, amivel egymásnak tartoznak. A határon átnyúló tevékenység növekedése miatt az illetékes hatóságoknak ezen irányelv hatékony alkalmazása biztosítása érdekében meg kell adniuk egymásnak a feladataik ellátásához szükséges megfelelő információkat, beleértve azon helyzeteket is, amikor a vélt vagy tényleges jogsértések két vagy több tagállam hatóságait is érintik. Az információcsere során szigorú szakmai titoktartásra van szükség az ilyen információ zavartalan továbbítása és az adatvédelem biztosítása érdekében.
- (64) A Tanács 2000. július 17-i ülésén létrehozta az európai értékpapírpiacok szabályozásával foglalkozó bölcsék bizottságát. A bölcsék bizottsága zárójelentésében javaslatot tett egy új, négy szintű megközelítésre; nevezetesen a keretelvek, a végrehajtási intézkedések, az együttműködés és a végrehajtás rendszerére alapított jogszabály-alkotási technika bevezetésére. Az 1. szintnek, az irányelvnek, a tág, általános „keretelvekre” kell szorítkoznia, miközben a 2. szintnek technikai végrehajtási intézkedéseket kell tartalmaznia, amelyeket a Bizottságnak egy bizottság segítségével kell elfogadnia.
- (65) Az Európai Tanács 2001. március 23-i stockholmi ülésén elfogadott állásfoglalása jóváhagyta a bölcsék bizottságának zárójelentését, valamint a javasolt négy szintű megközelítést az értékpapírokra vonatkozó jogszabályok szabályozási folyamata hatékonyságának és átláthatóságának javítására.
- (66) Az Európai Tanács stockholmi ülésének megfelelően a 2. szintű végrehajtási intézkedéseket gyakrabban kell használni annak biztosítására, hogy a technikai rendelkezések lépést tarthassanak a piaci és a felügyeleti fejleményekkel, és határidőket kell megállapítani a 2. szintű tevékenységek valamennyi szakaszára.

⁽¹⁾ HL L 115., 1998.4.17., 31. o.

▼B

- (67) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó jogszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. február 5-i európai parlamenti állásfoglalás is jóváhagyta a bölcsek bizottságának jelentését az ugyanazon a napon a Bizottság által a Parlament előtt tett ünnepélyes nyilatkozat, valamint a belső piaci főbiztos 2001. október 2-i, az Európai Parlamentnek a folyamatban betöltött szerepére vonatkozó biztosítékokról szóló és a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságához címzett levele alapján.
- (68) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlásának szabályairól szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak ⁽¹⁾ megfelelően kell elfogadni.

▼M1

- (69) Az Európai Parlamentnek a módosítások és végrehajtási intézkedések tervezetének első átadásától kezdve három hónapot kell biztosítani azok megvizsgálására és a véleményalkotásra. Sürgős és megfelelően indokolt esetben ugyanakkor lehetővé kell tenni ezen időtartam lerövidítését. Amennyiben ezen időtartam alatt az Európai Parlament állásfoglalást fogad el, a Bizottságnak újra meg kell vizsgálnia a módosítások vagy intézkedések tervezetét.

▼B

- (70) A pénzügyi piacok jövőbeni fejlődésének figyelembevétele céljával a Bizottság jelentéseket terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a szakmai felelősségbiztosításra, az átláthatóságra vonatkozó szabályok hatókörére, valamint az árualapú származtatott ügyletekre szakosodott kereskedők befektetési vállalkozásként történő lehetséges engedélyezésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásáról.
- (71) Az olyan egységes pénzügyi piac létrehozásának célja, amelyben a befektetők hatékony védelemben részesülnek, és a teljes piac hatékonysága és egysége biztosított, megköveteli közös szabályozási követelmények létrehozását a befektetési vállalkozások tekintetében – függetlenül attól, hogy azok a Közösségben hol kaptak engedélyt –, és amelyek oly módon szabályozzák a szabályozott piacok és más kereskedési rendszerek működését, hogy megakadályozzák, hogy az egyik piacon meglévő átláthatatlanság és zavar aláaknázza az európai pénzügyi rendszer mint egész hatékony működését. Mivel ez a cél közösségi szinten jobban elérhető, a Közösség a Szerződés 5. cikkében megállapított szubsidiaritás elvével összhangban elfogadhat intézkedéseket. Az ugyanezen cikkben megállapított arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. CÍM**FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS HATÁLY***1. cikk***Hatály**

(1) Ez az irányelv a befektetési vállalkozásokra és a szabályozott piacokra vonatkozik.

(2) A következő rendelkezéseket a 2000/12/EK irányelv alapján engedélyezett hitelintézetekre is alkalmazni kell, amennyiben azok egy vagy több befektetési szolgáltatást nyújtanak és/vagy befektetési tevékenységeket végeznek:

- a 2. cikk (2) bekezdése, a 11., 13. és 14. cikk,
- a II. cím II. fejezete, kivéve a 23. cikk (2) bekezdésének második albekezdését,

⁽¹⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

- a II. cím III. fejezete, kivéve a 31. cikk (2)–(4) bekezdését, a 32. cikk (2)–(6) bekezdését, a 32. cikk (8) bekezdését és a 32. cikk (9) bekezdését,
- a 48–53. cikk, az 57. cikk, a 61. cikk és a 62. cikk, valamint
- a 71. cikk (1) bekezdése.

2. cikk

Kivételek

- (1) Ez az irányelv nem vonatkozik a következőkre:
- a) a 73/239/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott biztosítóintézetek, a 2002/83/EK irányelv 1. cikkében meghatározott, életbiztosítással foglalkozó biztosítóintézetek, illetve a 64/225/EGK irányelvben említett viszontbiztosítási és visszaengedményezési tevékenységeket végző vállalkozások;
 - b) azon személyek, akik kizárólag anyavállalataiknak, leányvállalataiknak vagy anyavállalatuk más leányvállalatainak nyújtanak befektetési szolgáltatásokat;
 - c) a befektetési szolgáltatást nyújtó személyek, ha a szolgáltatást eseti jelleggel, szakmai tevékenységük keretében nyújtják, és az e tevékenységet szabályozó jogszabályok, rendelkezések vagy szakmai etikai kódex nem zárják ki az ilyen szolgáltatás nyújtását;
 - d) azon személyek, akik a számlaszámlás kereskedésen kívül nem nyújtanak befektetési szolgáltatásokat, és nem végeznek befektetési tevékenységeket, kivéve, ha árjegyzők, vagy saját számlára a szabályozott piacon kívül vagy valamely MTF-en kívül szervezett, gyakori és rendszeres alapon kereskednek hozzáférhető rendszert biztosító harmadik feleknek a velük való kereskedés érdekében;
 - e) azon személyek, akik kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből álló befektetési szolgáltatásokat nyújtanak;
 - f) azon személyek, akik olyan befektetési szolgáltatásokat nyújtanak, amelyek kizárólag a munkavállalói részesedési programok kezeléséből, illetve a kizárólag anyavállalataik, leányvállalataik vagy anyavállalataik más leányvállalatai számára nyújtott befektetési szolgáltatásokból állnak;
 - g) a Központi Bankok Európai Rendszerének tagjai, a hasonló feladatokat ellátó más nemzeti testületek, valamint az olyan állami intézmények, amelyek tevékenysége az államadósság kezelése vagy az abban való részvétel;
 - h) a kollektív befektetési vállalkozások és a nyugdíjalapok, függetlenül attól, hogy közösségi szinten koordináltak-e, valamint az ilyen vállalkozások letékezői és alapkezelői;
 - i) azon személyek, akik pénzügyi eszközökkel saját számlára kereskednek, vagy főtevékenységük szerinti ügyfeleik számára nyújtanak befektetési szolgáltatásokat árualapú származtatott ügyletekben vagy az I. melléklet C. szakaszának 10. pontjában felsorolt származtatott ügyletekben, feltéve, hogy ez – csoportalapon figyelembe véve – főtevékenységükhöz képest kiegészítő jellegű tevékenység, és főtevékenységük nem az ezen irányelv szerinti befektetési szolgáltatások vagy a 2000/12/EK irányelv szerinti banki szolgáltatások nyújtása;
 - j) azon személyek, akik valamely más, az ezen irányelvben nem szabályozott szakmai tevékenység során nyújtanak befektetési tanácsokat, feltéve, hogy kifejezetten az ilyen tanácsadásért nem részesülnek díjazásban;
 - k) azon személyek, akiknek főtevékenysége az árucikkkel és/vagy árualapú származtatott ügyletekkel saját számlára történő kereskedés. Ez a kivétel nem alkalmazható, ha a saját számlára árucikkkel és/vagy árualapú származtatott ügyletekkel kereskedő személy olyan csoport része, amelynek a főtevékenysége az ezen irányelv szerinti egyéb befektetési szolgáltatások vagy a 2000/12/EK irányelv szerinti banki szolgáltatások nyújtása;

▼B

- l) azon vállalkozások, amelyek olyan befektetési szolgáltatásokat nyújtanak és/vagy olyan befektetési tevékenységeket végeznek kizárólag származtatott piaci pozícióik fedezésére, amelyek kizárólag saját számlára végzett tőzsdei határidős ügyletekből vagy opciós ügyletekből vagy más származtatott ügyletekből, vagy azonnali piaci tevékenységekből állnak, vagy amelyek az ilyen piacok más tagjai számlára kereskednek, vagy számukra árat jegyeznek, és amelyeket ugyanezen piacok klíringtagjai garantálnak, ha az ilyen vállalkozások által megkötött szerződések teljesítésével kapcsolatos felelősséget ugyanezen piacok klíringtagjai vállalják;
- m) a dán, illetve a finn nyugdíjalapok által létrehozott egyesületek, amelyek kizárólagos célja az ilyen egyesületekhez tartozó nyugdíjalapok vagyoniának kezelése;
- n) az „agenti di cambio”, amelynek tevékenységeit és feladatait az 1998. február 24-i, 58. olasz törvényerejű rendelet 201. cikke szabályozza.

(2) Az ezen irányelv által biztosított jogok nem terjednek ki az államadósságot kezelő állami intézmények, a Központi Bankok Európai Rendszerének a Szerződés, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmánya szerinti feladatokat, illetve a nemzeti rendelkezések alapján ezzel egyenértékű feladatokat ellátó tagjai által végzett, ügyletek partnereként nyújtott szolgáltatásokra.

(3) A pénzügyi piacok fejlődésének figyelembevétele, illetve ezen irányelv egységes alkalmazása biztosításának érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően meghatározhatja a c), i) és k) pont szerinti kivételek tekintetében azokat az ismérveket, amelyek alapján valamely tevékenységet csoportszinten a főtevékenységhez képest kiegészítőnek kell tekinteni, valamint annak meghatározását, hogy valamely tevékenység végzése eseti jelleggel történik.

3. cikk

Választható mentességek

(1) A tagállamok választhatják azt is, hogy ezt az irányelvet nem alkalmazzák azon személyekre, akik tekintetében az adott tagállam a székhely szerinti tagállam, és akik:

- nem rendelkeznek engedéllyel ügyfelek pénzeszközeinek vagy értékpapírjainak tartására, és akik emiatt soha nem adósodhatnak el ügyfeleikkel szemben, és
- nem nyújthatnak befektetési szolgáltatásokat, kivéve az átruházható értékpapírokkal és a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeivel kapcsolatos megbízások átvételét és továbbítását, valamint az ilyen pénzügyi eszközökkel kapcsolatos befektetési tanácsadást, és
- az ilyen szolgáltatás nyújtása során kizárólag a következőknek továbbíthatnak megbízásokat:
 - i. az ezen irányelvvel összhangban engedélyezett befektetési vállalkozások;
 - ii. a 2000/12/EK irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek;
 - iii. harmadik országban engedélyezett befektetési vállalkozások vagy hitelintézetek azon fióktelepei, amelyekre olyan prudenciális szabályok vonatkoznak, illetve amelyek olyan szabályoknak felelnek meg, amelyeket az illetékes hatóságok legalább olyan szigorúnak tekintenek, mint az ezen irányelv, a 2000/12/EK irányelv vagy a 93/6/EGK irányelv által megállapított szabályok;
 - iv. kollektív befektetési vállalkozások, amelyek valamely tagállam jogszabályai alapján engedélyt kaptak, hogy a nyilvánosság és az ilyen vállalkozások vezetői számára befektetési jegyeket forgalmazzanak;
 - v. a biztosítékok egyenértékűvé tétele céljából a részvénytársaságok alapításának, valamint ezek tőkéje fenntartásának és módosításának tekintetében a tagállamok által a társasági tagok és harmadik személyek érdekei védelmében a Szerződés 58.

▼B

cikkének (2) bekezdése szerinti társaságoknak előírt biztosítékok összehangolásáról szóló, 1976. december 13-i 77/91/EGK második tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 15. cikkének (4) bekezdésében meghatározott, rögzített tőkével rendelkező befektetési társaságok, amelynek értékpapírjait valamely tagállam szabályozott piacán jegyzik, vagy azokkal ott kereskednek;

feltéve, hogy az ilyen személyek tevékenységeit nemzeti szinten szabályozzák.

(2) Az ezen irányelv hatálya alól az (1) bekezdésnek megfelelően kizárt személyek nem élvezhetik a szolgáltatásnyújtás és/vagy tevékenység folytatásának vagy fióktelepek létrehozásának a 31., illetve a 32. cikkben előírt szabadságát.

4. cikk

Fogalommeghatározások

(1) Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „befektetési vállalkozás”: minden olyan jogi személy, amelynek rendes üzleti tevékenysége harmadik személyek részére egy vagy több befektetési szolgáltatás nyújtása és/vagy egy vagy több befektetési tevékenység végzése hivatásos alapon.

A tagállamok a befektetési vállalkozások meghatározásába fölvehetnek jogi személyiséggel nem rendelkező vállalkozásokat is, amennyiben:

- a) jogi formájuk biztosítja a harmadik felek érdekei védelmének olyan szintjét, amely egyenértékű a jogi személyek jogállásával biztosított védelemmel; valamint
- b) jogi formájukhoz igazodóan egyenértékű prudenciális felügyelet alá tartoznak.

Amennyiben azonban természetes személy nyújt olyan szolgáltatásokat, amelyek magukban foglalják harmadik személyek pénzeszközeinek és átruházható értékpapírjainak tartását, ezen irányelv alkalmazásában őt kizárólag akkor lehet befektetési vállalkozásnak tekinteni, ha az ezen irányelvben és a 93/6/EGK irányelvben meghatározott egyéb követelmények sérelme nélkül megfelel a következő feltételeknek:

- a) védelmezni kell harmadik felek tulajdonosi jogait a befektetési eszközök és pénzeszközök tekintetében, különösen a vállalkozás vagy tulajdonosai fizetéképtelensége, valamint a hitelezői által végrehajtott lefoglalás, beszámítás vagy a vállalkozás vagy tulajdonosa hitelezőinek bármely más intézkedése esetére;
 - b) a vállalkozásnak olyan szabályok hatálya alá kell tartoznia, amelyek célja a vállalkozás és tulajdonosai fizetőképességének figyelemmel kísérése;
 - c) a vállalkozás éves beszámolóját a nemzeti jogszabályok alapján könyvvizsgálatra feljogosított egy vagy több személynek kell megvizsgálnia;
 - d) ha a vállalkozásnak csak egy tulajdonosa van, rendelkeznie kell a befektetők védelméről arra az esetre, ha elhalálozása, cselekvőképtelenné válása vagy más hasonló esemény következtében a vállalkozás üzleti tevékenysége megszűnne;
2. „befektetési szolgáltatások és tevékenységek”: az I. melléklet C. szakaszában felsorolt eszközök bármelyikéhez kapcsolódó, az I. melléklet A. szakaszában felsorolt szolgáltatások és tevékenységek bármelyike;

A Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban eljárva határozza meg:

(1) HL L 26., 1977.1.31., 1. o. A legutóbb az 1994-es csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

▼B

- az I. melléklet C. szakaszának 7. pontjában említett származtatott szerződések, amelyek más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkeznek, tekintettel arra, hogy azokat többek között elismert elszámolóházakon keresztül számolják el és egyenlítik ki, vagy rájuk rendszeres pótfedezeti felhívás vonatkozik,
 - az I. melléklet C. szakaszának 10. pontjában említett származtatott szerződések, amelyek más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel rendelkeznek, tekintettel arra, hogy azokkal többek között szabályozott piacon vagy valamely MTF-ben kereskednek, azokat elismert elszámolóházakon keresztül számolják el és egyenlítik ki, vagy azokra rendszeres pótfedezeti felhívás vonatkozik;
3. „kiegészítő szolgáltatás”: az I. melléklet B. szakaszában felsorolt szolgáltatások bármelyike;
 4. „befektetési tanácsadás”: egy vagy több ügylet tekintetében pénzügyi eszközökhöz kapcsolódó, személyre szóló ajánlások nyújtása valamely ügyfélnek akár az ügyfél kérésére, akár a befektetési vállalkozás kezdeményezésére;
 5. „megbízások teljesítése az ügyfelek nevében”: az ügyfelek nevében egy vagy több pénzügyi eszköz vételére vagy eladására irányuló megállapodások megkötése;
 6. „saját számlára történő kereskedés”: kereskedés saját tőke ellenében, amely egy vagy több pénzügyi eszközre irányuló ügylet megkötését eredményezi;
 7. „rendszeres internalizáló”: olyan befektetési vállalkozás, amely szervezett, gyakori és rendszeres alapon saját számlára kereskedik olyan módon, hogy ügyfélmegbízásait a szabályozott piacon vagy MTF-en kívül hajtja végre;
 8. „árjegyző”: olyan személy, aki a pénzügyi piacokon folyamatosan jelen van, mint aki hajlandó saját számlára kereskedni saját tőkéje ellenében, általa meghatározott árakon pénzügyi eszközök vételével és eladásával;
 9. „portfóliókezelés”: ügyfelek által adott megbízásoknak megfelelően portfólió kezelése ügyfelenkénti mérlegelés alapján, amennyiben az ilyen portfóliók tartalmazzak egy vagy több pénzügyi eszközt is;
 10. „ügyfél”: bármely természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a befektetési vállalkozás befektetési és/vagy kiegészítő szolgáltatást nyújt;
 11. „szakmai ügyfél”: a II. mellékletben megállapított ismérveknek megfelelő ügyfél;
 12. „lakossági ügyfél”: a nem szakmai ügyfél;
 13. „piacműködtető”: olyan személy vagy személyek, aki/akik irányítják és/vagy működtetik a szabályozott piac üzemeltetését. A piacműködtető lehet maga a szabályozott piac is;
 14. „szabályozott piac”: a piacműködtető által működtetett és/vagy irányított multilaterális rendszer, amely a rendszeren belül és annak megkülönböztetésmentes szabályaival összhangban összehozza több harmadik fél pénzügyi eszközökben lévő vételi és eladási szándékát, vagy elősegíti ezt oly módon, hogy az szerződést eredményez a szabályai és/vagy rendszerei alapján kereskedésre bevezetett pénzügyi eszköz tekintetében, és amely engedéllyel rendelkezik, és a III. cím rendelkezéseivel összhangban rendszeresen működik;
 15. „multilaterális kereskedési rendszer (MTF)”: valamely befektetési vállalkozás vagy piacműködtető által működtetett multilaterális rendszer, amely pénzügyi eszközökre irányuló több harmadik fél vételi és eladási szándékát hozza össze – a rendszerben és megkülönböztetésmentes szabályoknak megfelelően – oly módon, hogy az szerződést eredményez a II. cím rendelkezéseivel összhangban;
 16. „limitáras megbízás”: valamely pénzügyi eszköz meghatározott limitáron vagy annál jobb áron meghatározott mennyiségben történő vételére vagy eladására irányuló megbízás;

▼B

17. „pénzügyi eszköz”: az I. melléklet C. szakaszában meghatározott eszközök;
18. „átruházható értékpapírok”: az értékpapírok tőkepiacon forgalomképes fajtái, olyan fizetőeszközök kivételével, mint például:
- társaságok részvényei és más – társaságok, társas vállalkozások vagy más szervezetek részvényeivel egyenértékű – értékpapírok, valamint részvények tekintetében kiadott letéti igazolások;
 - a kötvények és az értékpapírosított adósság más formái, ideértve az ilyen értékpapírok tekintetében kiadott letéti igazolásokat;
 - minden más értékpapír, amely feljogosít bármely ilyen átruházható értékpapír megszerzésére vagy eladására, vagy átruházható értékpapírokra, devizákra, kamatlábakra vagy hozamokra, árucikkekre vagy más indexekre vagy mértékekre történő hivatkozással meghatározott készpénzzel történő teljesítésre ad lehetőséget;
19. „pénzpiaci eszköz”: az eszközök olyan osztályai, amelyekkel rendszerint a pénzpiacon kereskednek, például államkötvények, letéti jegyek, kereskedelmi papírok, a fizetőeszközök kivételével;
20. „székhely szerinti tagállam”:
- befektetési vállalkozások esetében:
 - ha a befektetési vállalkozás természetes személy, az a tagállam, ahol a központi irodája található;
 - ha a befektetési vállalkozás jogi személy, az a tagállam, ahol a létesítő okirat szerinti székhelye található;
 - ha a befektetési vállalkozás a nemzeti jog szerint nem rendelkezik létesítő okirat szerinti székhellyel, az a tagállam, amelyben a központi irodája található;
 - szabályozott piac esetében az a tagállam, amelyben a szabályozott piac a létesítő okirat szerinti székhellyel rendelkezik, vagy ha az adott tagállam joga szerint nincs létesítő okirat szerinti székhelye, az a tagállam, ahol a szabályozott piac központi irodája található;
21. „fogadó tagállam”: a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállam, amelyben a befektetési vállalkozásnak fióktelepe van, vagy ahol szolgáltatásokat nyújt és/vagy tevékenységeket végez, vagy az a tagállam, amelyben a szabályozott piac megfelelő mechanizmusokat biztosít, hogy lehetővé tegye a rendszere keretében történő kereskedéshez való hozzáférést olyan távoli tagjai vagy résztvevői számára, amelyek azonos tagállamban telepedtek le;
22. „illetékes hatóság”: az egyes tagállamok által a 48. cikkkel összhangban kijelölt hatóság, kivéve, ha ez az irányelv másképpen határozza meg;
23. „hitelintézet”: a 2000/12/EK irányelvben meghatározott hitelintézet;
24. „ÁÉKBV-kezelő társaság”: az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelvben ⁽¹⁾ meghatározott vagyongazdálkodó társaság;
25. „meghatalmazott”: olyan természetes vagy jogi személy, aki az általa képviselt egyetlen befektetési vállalkozás teljes körű és feltétel nélküli felelősségére segíti elő a befektetési és/vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtását ügyfelek vagy jövőbeni ügyfelek számára; az ügyféltől utasításokat vagy megbízásokat fogad és továbbít befektetési szolgáltatások vagy pénzügyi eszközök tekintetében, pénzügyi eszközöket helyez ki, és/vagy tanácsot ad ügyfelek vagy jövőbeni ügyfelek számára az ilyen pénzügyi eszközök vagy szolgáltatások tekintetében;

(1) HL L 375., 1985.12.31., 3. o. A legutóbb a 2001/108/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 41., 2002.2.13., 35. o.) módosított irányelv.

▼B

26. „fióktelep”: az üzleti tevékenység olyan helyszíne, amely a befektetési vállalkozás része, de nem a központi irodája, nem rendelkezik jogi személyiséggel, és amely befektetési szolgáltatásokat nyújt és/vagy befektetési tevékenységeket végez, és amely nyújthat olyan kiegészítő szolgáltatásokat is, amelyekre a befektetési vállalkozás engedélyt kapott; egy másik tagállamban székhellyel rendelkező befektetési vállalkozás által a tagállamban létrehozott valamennyi üzletviteli helyet egyetlen fióktelepnek kell tekinteni;
27. „befolyásoló részesedés”: befektetési vállalkozásban levő bármely közvetlen vagy közvetett részesedés, amely vagy a tőke, vagy a szavazati jogok 10 %-át vagy annál többet képvisel a 2001/34/EK irányelv 92. cikkében meghatározottak szerint, vagy amely lehetővé teszi jelentős befolyás gyakorlását a részesedéssel érintett befektetési vállalkozás irányítására;
28. „anyavállalat”: az összevont (konszolidált) éves beszámolóról szóló, 1983. június 13-i 83/349/EGK hetedik tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 1. és 2. cikkében meghatározott anyavállalat;
29. „leányvállalat”: a 83/349/EGK irányelv 1. és 2. cikkében meghatározott leányvállalat, ideértve a végső anyavállalat leányvállalatának bármely leányvállalatát is;
30. „ellenőrzés”: a 83/349/EGK irányelv 1. cikkében meghatározott ellenőrzés;
31. „szoros kapcsolat”: az a helyzet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személyt a következők kapcsolják össze:
- részesedés, amely valamely vállalkozás szavazati jogai vagy tőkéje 20 %-ának vagy ennél nagyobb részének közvetlen vagy ellenőrzés útján történő tulajdonlása;
 - ellenőrzés, amely az anyavállalat és a leányvállalat közötti kapcsolat a 83/349/EGK irányelv 1. cikke (1) és (2) bekezdésében említett minden esetben, vagy hasonló kapcsolat bármely természetes vagy jogi személy és valamely vállalkozás között, a leányvállalat leányvállalatát is azon anyavállalat leányvállalatának tekintve, amely e vállalkozások élén áll.
- Úgyszintén az ilyen személyek közötti szoros kapcsolatnak kell tekinteni azt a helyzetet, amelyben két vagy több természetes vagy jogi személy ellenőrzési kapcsolat révén tartósan kapcsolódik ugyanazon személyhez.

(2) A Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően egyértelművé teheti az e cikk (1) bekezdésében megállapított fogalom meghatározásokat, a pénzügyi piacok fejlődésének figyelembevételére és ezen irányelv egységes alkalmazásának biztosítására.

II. CÍM

BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK ENGEDÉLYEZÉSI ÉS MŰKÖDÉSI FELTÉTELEI

I. FEJEZET

AZ ENGEDÉLYEZÉS FELTÉTELEI ÉS ELJÁRÁSAI

5. cikk

Az engedélyezés követelménye

(1) Valamennyi tagállam megköveteli, hogy a befektetési szolgáltatások rendes üzleti tevékenységként, szakmai alapon történő nyújtása, illetve e tevékenységek végzése e fejezet rendelkezéseivel összhangban előzetes engedélyezéshez legyen kötött. Az ilyen engedélyt a székhely szerinti tagállamnak a 48. cikkel összhangban kijelölt illetékes hatósága adja meg.

⁽¹⁾ HL L 193., 1983.7.18., 1. o. A legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamok engedélyezik bármely piacműködtetőnek MTF működtetését, amennyiben az előzetes vizsgálat szerint megfelelnek e fejezet rendelkezéseinek, a 11. és 15. cikk kivételével.

(3) A tagállamok létrehozzák az összes befektetési vállalkozás nyilvántartását. E nyilvántartás nyilvánosan hozzáférhető, és információkat tartalmaz azon szolgáltatásokról és/vagy tevékenységekről, amelyekre a befektetési vállalkozás engedéllyel rendelkezik. A jegyzéket rendszeresen frissíteni kell.

(4) Minden tagállam megköveteli, hogy:

- minden jogi személy befektetési vállalkozás központi irodája azonos tagállamban legyen a létesítő okirat szerinti székhellyel,
- a nem jogi személy befektetési vállalkozás központi irodája vagy a nemzeti jogszabályok szerint létesítő okirat szerinti székhellyel nem rendelkező jogi személy befektetési vállalkozás központi irodája azonos tagállamban legyen, amelyben üzleti tevékenységét ténylegesen végzi.

(5) Azon befektetési vállalkozások esetében, amelyek kizárólag befektetési tanácsadást vagy megbízások fogadásának és továbbításának szolgáltatását nyújtják a 3. cikkben megállapított feltételek mellett, a tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóság számára, hogy az engedély kiadásához kapcsolódó igazgatási, előkészítési vagy kiegészítő feladatokat a 48. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelően átruházzák.

6. cikk

Az engedély hatálya

(1) A székhely szerinti tagállam biztosítja, hogy az engedély határozza meg azon befektetési szolgáltatásokat vagy tevékenységeket, amelyek nyújtására, illetve végzésére a befektetési vállalkozás jogosult. Az engedély kiterjedhet egy vagy több kiegészítő szolgáltatásra az I. melléklet B. szakaszában meghatározottak közül. Az engedélyt azonban semmi esetre sem lehet kiadni önmagában kiegészítő szolgáltatások nyújtására.

(2) A befektetési vállalkozásnak az engedély kiterjesztése érdekében kérelmet kell benyújtania, ha vállalkozását olyan további befektetési szolgáltatásokra, tevékenységekre vagy kiegészítő szolgáltatásokra kívánja kiterjeszteni, amelyeket az eredeti engedélyezés idején még nem látott előre.

(3) Az engedély a Közösség egész területére érvényes, és lehetővé teszi a befektetési vállalkozás számára, hogy az engedélyben meghatározott szolgáltatásokat, illetve tevékenységeket a Közösség egész területén nyújtsa, illetve végezze, vagy fióktelep létrehozásával, vagy a szolgáltatások szabad nyújtása alapján.

7. cikk

Eljárások az engedély megadására, illetve az engedélykérelmek elutasítására

(1) Az illetékes hatóság nem adja meg az engedélyt mindaddig, amíg teljes mértékben meg nem győződik arról, hogy a kérelmező az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekben foglalt valamennyi követelménynek eleget tesz.

(2) A befektetési vállalkozásnak meg kell adnia mindazon információkat, beleértve egyebek között a tervezett műveletek típusát és a szervezeti felépítést meghatározó üzleti tervet, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a befektetési vállalkozás az induló engedély időpontjában minden szükséges intézkedést megtett ahhoz, hogy az e fejezet rendelkezései szerinti kötelezettségeinek megfeleljen.

(3) A kérelmezőt a hiánytalan kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül tájékoztatni kell arról, hogy az engedélyt megadták-e.

8. cikk

Engedélyek visszavonása

Az illetékes hatóság visszavonhatja a befektetési vállalkozás számára kibocsátott engedélyt, amennyiben a befektetési vállalkozás:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, az engedélyről kifejezetten lemond, vagy a megelőző hat hónap során befektetési szolgáltatást nem nyújtott, illetve befektetési tevékenységet nem végzett, kivéve, ha az érintett tagállam előírta, hogy ilyen esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) az engedélyt hamis nyilatkozatok megtételével vagy más szabálytalan eszközök révén szerezte meg;
- c) már nem felel meg azon feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt kiadták, úgymint a 93/6/EGK irányelvben megállapított feltételek teljesítése;
- d) súlyosan és rendszeresen megsértette a befektetési vállalkozások működési feltételeire irányadó, ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezéseket;
- e) minden olyan esetben, amelyek vonatkozásában a nemzeti jog – ezen irányelv hatálya alá nem tartozó kérdések tekintetében – a visszavonásról rendelkezik.

9. cikk

A vállalkozást ténylegesen irányító személyek

(1) A tagállamok előírják, hogy a befektetési vállalkozás tényleges irányítását gyakoroló személyek megfelelően jó hírnévvel és kellő gyakorlattal rendelkezzenek a befektetési vállalkozás megalapozott és megbízható vezetésének biztosítására.

Amennyiben az MTF működtetésére engedélyt kérő piaci szereplő és az MTF üzletvitelét ténylegesen irányító személyek megegyeznek a szabályozott piac üzletmenetét ténylegesen irányító személyekkel, e személyeknek meg kell felelniük az első albekezdésben megállapított követelményeknek.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozás értesítse az illetékes hatóságot a vezetőségében bekövetkező bármely változásról mindazon információkkal együtt, amelyek szükségesek annak értékeléséhez, hogy a vállalkozás vezetésére kinevezett új alkalmazottak megfelelően jó hírnévvel és kellő gyakorlattal rendelkeznek-e.

(3) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, ha nincs meggyőződve arról, hogy a befektetési vállalkozás üzletmenetét ténylegesen irányító személyek megfelelően jó hírnévvel és kellő gyakorlattal rendelkeznek, vagy ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy a vállalkozás vezetésében javasolt változások veszélyeztetik a megalapozott és megbízható vezetést.

(4) A tagállamok előírják, hogy a befektetési vállalkozások vezetését legalább két, az (1) bekezdésében megállapított követelményeknek megfelelő személynek kell ellátnia.

Az első albekezdésben foglaltaktól eltérve a tagállamok engedélyt adhatnak a természetes személy befektetési vállalkozásoknak vagy az egyetlen természetes személy által az alapszabálynak és nemzeti jogszabályoknak megfelelően irányított jogi személyiségű befektetési vállalkozásoknak. A tagállamok azonban megkövetelhetik alternatív szabályok életbe léptetését, amelyek biztosítják az ilyen befektetési vállalkozások megalapozott és megbízható irányítását.

10. cikk

Résztvényesek és befolyásoló részesedéssel rendelkező tagok

(1) Az illetékes hatóságok mindaddig nem engedélyezik a befektetési szolgáltatások nyújtását vagy az ilyen tevékenységek végzését a befektetési vállalkozás számára, ameddig nem tájékoztattak azon természetes

▼B

vagy jogi személy részvényesek vagy tagok kilétéről, akik, illetve amelyek közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkeznek, valamint e részesedések nagyságáról.

Az illetékes hatóságok megtagadják az engedélyezést, ha a befektetési vállalkozások megalapozott és megbízható vezetése biztosításának szükségességét figyelembe véve nincsenek meggyőződve a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesek vagy tagok alkalmasságáról.

Amennyiben szoros kapcsolat áll fenn a befektetési vállalkozás és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóság kizárólag akkor adja meg az engedélyt, ha az ilyen kapcsolatok nem akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony gyakorlását.

(2) Az illetékes hatóság megtagadja az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik ország törvényei, rendeletei vagy közigazgatási rendelkezései irányadóak a vállalkozással szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre, vagy az ilyen jogszabályok érvényesítésének nehézségei akadályozzák az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy mindazon természetes vagy jogi személyek, akik, illetve amelyek akár közvetlenül, akár közvetve valamely befektetési vállalkozásban befolyásoló részesedést kívánnak szerezni vagy értékesíteni, értesítsék az illetékes hatóságot a második albekezdésben foglaltakkal összhangban az így létrejövő részesedés nagyságáról. Az ilyen személyek számára azt is elő kell írni, hogy értesítsék az illetékes hatóságot, ha befolyásoló részesedésüket növelni vagy csökkenteni kívánják, amennyiben ennek következtében a birtokukban lévő szavazati jogok vagy tőke aránya a 20 %, 33 % vagy 50 % mértéket elérné, az alá csökkenne vagy azt meghaladná, vagy a befektetési vállalkozás ezáltal leányvállalattá válna vagy megszűnne annak lenni.

A (4) bekezdésében foglaltak sérelme nélkül az illetékes hatóságnak az első albekezdés szerinti tervezett részesedésszerzés bejelentésének napjától legfeljebb három hónap áll rendelkezésére az ilyen terv kifogásolására, amennyiben a befektetési vállalkozás megalapozott és megbízható vezetése biztosításának szükségességére figyelemmel nincs meggyőződve az első albekezdésben említett személyek alkalmasságáról. Ha az illetékes hatóságnak nincs kifogása a terv ellen, határidőt szabhat meg annak végrehajtására.

(4) Ha a (3) bekezdésben említett bármely részesedés megszerzője egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, hitelintézet, biztosítóintézet vagy ÁÉKBV-kezelő társaság, vagy egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás, hitelintézet, biztosítóintézet vagy ÁÉKBV-kezelő társaság anyavállalata, vagy egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozást, hitelintézetet, biztosítóintézetet vagy ÁÉKBV-kezelő társaságot ellenőrző személy, valamint ha a részesedésszerzés eredményeként a vállalkozás a megszerző leányvállalattá válna vagy ellenőrzése alá kerülne, az akvizíció értékelésének feltétele a 60. cikkben előírt előzetes konzultáció.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben valamely befektetési vállalkozás tudomást szerez tőkerészesedéseinek bármely olyan megszerzéséről vagy elidegenítéséről, amelynek következtében a részesedések a (3) bekezdés első albekezdésében említett küszöbértékek bármelyikét meghaladják vagy az alá csökkennek, az ilyen befektetési vállalkozásnak késedelem nélkül tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot.

A befektetési vállalkozások évente legalább egyszer tájékoztatják az illetékes hatóságot a befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényeseik és tagjaik nevééről, valamint az ilyen részesedések nagyságáról, amint az például a részvényesek, illetve tagok éves közgyűlése során kapott információkból kitűnik, vagy az azon társaságokra vonatkozó előírásoknak való megfelelés eredményéből, amelyek átruházható értékpapírjait valamely szabályozott piacra bevezették.

▼B

(6) A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésében említett személyek által gyakorolt befolyás valószínűleg hátrányosan érinti a befektetési vállalkozás megalapozott és megbízható irányítását, az illetékes hatóság meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy véget vessen a helyzetnek.

Ilyen intézkedés lehet bírósági végzés kérelmezése és/vagy az igazgatókkal és az irányításért felelős személyekkel szemben szankciók alkalmazása, vagy a szóban forgó részvényesek, illetve tagok birtokában lévő részvényekhez fűződő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

Hasonló intézkedéseket kell meghozni azon személyek tekintetében, akik nem teljesítik a befolyásoló részesedés szerzésével vagy növelésével kapcsolatos előzetes tájékoztatási kötelezettségüket. Ha az ilyen részesedést az illetékes hatóság kifogása ellenére szerzik meg, a tagállamok – bármely más elfogadandó szankciótól függetlenül – rendelkeznek vagy a vonatkozó szavazati jogok felfüggesztéséről, a leadott szavazatok érvénytelenségéről, vagy érvénytelenítésének lehetőségéről.

*11. cikk***Tagság valamely engedélyezett befektetőkártalanítási rendszerben**

Az illetékes hatóság megvizsgálja, hogy a befektetési vállalkozásként engedélyt kérő jogalany az engedélyezéskor teljesíti-e a befektetőkártalanítási rendszerekről szóló, 1997. március 3-i 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ alapján fennálló kötelezettségeit.

*12. cikk***Indulótőke-ellátottság**

A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok csak akkor adják meg az engedélyt, ha a befektetési vállalkozás a 93/6/EGK irányelv követelményeivel összhangban az adott befektetési szolgáltatás vagy tevékenység jellegére tekintettel elegendő indulótőkével rendelkezik.

A 93/6/EGK irányelv felülvizsgálatáig a 67. cikkben szabályozott befektetési vállalkozásokra az e cikkben megállapított tőkekövetelmények vonatkoznak.

*13. cikk***Szervezeti követelmények**

(1) A székhely szerinti tagállam megköveteli, hogy a befektetési vállalkozások feleljenek meg a (2)–(8) bekezdésben foglalt szervezeti követelményeknek.

(2) A befektetési vállalkozás megfelelő politikákat és hatékony eljárásokat hoz létre annak biztosítására, hogy a vállalkozás, beleértve annak vezetőit, alkalmazottait és meghatalmazottait, megfeleljen az ezen irányelv rendelkezései szerinti kötelezettségeknek, valamint az ilyen személyek személyes ügyleteire irányadó megfelelő szabályokat is megállapít.

(3) A befektetési vállalkozás hatékony szervezeti és igazgatási megoldásokat tart fenn és működtet abból a célból, hogy minden ésszerű lépést megteheszen annak megelőzése érdekében, hogy a 18. cikkben meghatározott összeférhetlenség hátrányosan érintse ügyfeleinek érdekeit.

(4) A befektetési vállalkozás minden ésszerű lépést megtesz a befektetési szolgáltatások és tevékenységek teljesítésének folyamatossága és szabályossága biztosításának érdekében. A befektetési vállalkozás e célból megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaz.

(5) A befektetési vállalkozás biztosítja, hogy amikor harmadik félre támaszkodik az ügyfelek számára a folyamatos és kielégítő szolgáltatásnyújtás vagy befektetési tevékenységvégzés szempontjából kritikus

⁽¹⁾ HL L 84., 1997.3.26., 22. o.

▼B

fontosságú operatív funkciók teljesítéséhez, minden ésszerű intézkedést meghoz az indokolatlan további működési kockázat elkerülésére. Fontos operatív funkciók kiszervezése nem vállalható oly módon, hogy az lényegesen sértse a vállalkozás belső ellenőrzésének minőségét, illetve a felügyelők lehetőségét arra, hogy figyelemmel kísérjék a vállalkozás kötelezettségeinek teljesítését.

A befektetési vállalkozásnak megalapozott igazgatási és számviteli eljárásokkal, belső ellenőrzési mechanizmusokkal, hatékony kockázatértékelési eljárásokkal, valamint az adatfeldolgozó rendszereihez hatékony ellenőrzési és védelmi szabályokkal kell rendelkeznie.

(6) A befektetési vállalkozásnak az általa nyújtott összes szolgáltatásról és az általa végzett összes ügyletről nyilvántartást kell vezetnie, amelynek megfelelőnek kell lennie ahhoz, hogy az illetékes hatóság figyelemmel kísérhesse az ezen irányelv követelményeinek való megfelelést, és különösen meggyőződhessen arról, hogy a befektetési vállalkozás az ügyfelekkel vagy potenciális ügyfelekkel szemben fennálló minden kötelezettségének eleget tett-e.

(7) A befektetési vállalkozásnak az ügyfelei tulajdonában lévő pénzügyi eszközök tartásakor kielégítő megoldásokkal kell óvnia az ügyfelek tulajdonosi jogait, különösen a befektetési vállalkozás fizetésektelen-sége esetén, és meg kell előznie az ügyfelek eszközeinek saját számlára történő felhasználását, kivéve, ha ez az ügyfél kifejezett hozzájárulásával történik.

(8) A befektetési vállalkozásnak az ügyfelek tulajdonát képező pénzeszközök tartásakor megfelelő megoldásokkal kell óvnia az ügyfelek jogait, és a hitelintézetek esetének kivételével meg kell előznie az ügyfelek pénzeszközeinek saját számlára történő felhasználását.

(9) Befektetési vállalkozások fióktelepei esetén a fióktelep helye szerinti tagállam illetékes hatósága érvényesíti a (6) bekezdésben foglalt kötelezettséget a fióktelep által végrehajtott ügyletek tekintetében, a befektetési vállalkozás székhely szerinti tagállama illetékes hatóságának a nyilvántartásokba való közvetlen betekintési lehetőségének sérelme nélkül.

(10) A pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és a (2)–(9) bekezdés egységes alkalmazása biztosításának érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően elfogadja azon végrehajtási intézkedéseket, amelyek részletesen meghatározzák a különféle befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységet, illetve kiegészítő szolgáltatásokat vagy ezek kombinációját végző befektetési vállalkozásokkal szemben megállapítandó konkrét szervezeti követelményeket.

14. cikk

A kereskedés folyamata és az ügyletek véglegesítése egy MTF-ben

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők amellet, hogy megfelelnek a 13. cikkben megállapított követelményeknek, átlátható és megkülönböztetésmentes szabályokat és eljárásokat hozzanak létre a tisztességes és rendezett kereskedés érdekében, valamint objektív ismérveket állapítsanak meg a megbízások hatékony végrehajtására.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők átlátható szabályokban állapítsanak meg szempontokat azon pénzügyi eszközök meghatározására, amelyekkel rendszereikben kereskedni lehet.

A tagállamok megkövetelik, hogy adott esetben az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők kellő, nyilvánosan hozzáférhető információt biztosítsanak, lehetővé téve felhasználóik számára, hogy megítéljék a befektetési lehetőségeket, figyelembe véve mind a felhasználók jellegét, mind a kereskedésben részt vevő eszközök fajtáit, vagy győződjenek meg arról, hogy az ilyen információhoz hozzá lehet férni.

▼B

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a 19., 21. és 22. cikk rendelkezései ne vonatkozzanak az MTF-re irányadó szabályok alapján végrehajtott, a tagjai vagy résztvevői közötti ügyletekre, vagy az MTF és tagjai vagy résztvevői között az MTF használatával kapcsolatos ügyletekre. Az MTF tagjai vagy résztvevői azonban kötelesek megfelelni a 19., 21. és 22. cikkben előírt kötelezettségeknek ügyfeleik tekintetében, ha ügyfelek nevében eljárva az ügyfelek megbízásait valamely MTF rendszeren keresztül hajtják végre.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők a létesítményhez való hozzáférésre irányadó átlátható szabályokat hozzanak létre és tartsanak fenn objektív szempontok alapján. Az ilyen szabályoknak meg kell felelniük a 42. cikk (3) bekezdésében megállapított feltételeknek.

(5) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők egyértelműen tájékoztassák felhasználóikat az adott rendszerben végrehajtott ügyletek teljesítéséért viselt felelősségükről. A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők a szükséges megoldásokkal segítsék elő az MTF rendszereiben megkötött ügyletek hatékony teljesítését.

(6) Amennyiben valamely szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírral a kibocsátó hozzájárulása nélkül valamely MTF-en is kereskednek, a kibocsátó az adott MTF vonatkozásában nem köteles induló, folyamatos vagy eseti pénzügyi beszámolóra.

(7) A tagállamok előírják, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető haladéktalanul teljesítse az illetékes hatóság által a valamely pénzügyi eszköz kereskedésből való felfüggesztésére vagy a kereskedésből való kivonására az 50. cikk (1) bekezdése alapján kiadott utasításokat.

15. cikk

Kapcsolatok harmadik országokkal

(1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot minden általános nehézségről, amellyel befektetési vállalkozásaik valamely harmadik országban szembesülnek letelepedésük, befektetési szolgáltatásaik nyújtása és/vagy befektetési tevékenységeik végzése során.

(2) Ha az (1) bekezdés alapján számára benyújtott információ alapján a Bizottság úgy véli, hogy valamely harmadik ország nem biztosítja a közösségi befektetési vállalkozások számára a hatékony piaci hozzáférést hasonlóan ahhoz, mint amit a Közösség biztosít az adott harmadik ország befektetési vállalkozásainak, a Bizottság javaslatot terjeszthet a Tanács elé megfelelő felhatalmazást kérve tárgyalások folytatására a közösségi befektetési vállalkozások számára hasonló versenyelőlekedések megszerzése érdekében. A Tanács a kérdésben minősített többséggel határoz.

(3) Ha az (1) bekezdés alapján számára benyújtott információk alapján a Bizottság úgy véli, hogy valamely harmadik országban a közösségi befektetési vállalkozások nem részesülnek nemzeti elbánásban, és nem kapják meg ugyanazon versenyelőlekedéseket, mint amelyek a belföldi befektetési vállalkozások számára rendelkezésre állnak, valamint a hatékony piaci hozzáférés feltételei nem teljesülnek, a Bizottság tárgyalásokat kezdeményezhet a helyzet orvoslására.

Az első albekezdésben említett körülmények között a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően bármikor és a tárgyalások kezdeményezésén túlmenően is dönthet úgy, hogy a tagállamok illetékes hatóságainak korlátozniuk kell vagy fel kell függeszteniük a folyamatban lévő kérelmekre vagy jövőbeni engedélykérelmekre, valamint a szóban forgó harmadik ország joga által szabályozott közvetett vagy közvetlen anyavállalatok részesedésszerzéseire irányuló határozataikat. Ilyen korlátozásokat vagy felfüggesztéseket nem lehet alkalmazni leányvállalat létrehozására a Közösségben megfelelően engedélyezett befektetési vállalkozások vagy leányvállalataik által, vagy a

▼B

közösségi befektetési vállalkozásokban az ilyen vállalkozások, illetve leányvállalataik által történő részesedésszerzésre. Az ilyen intézkedések időtartama a három hónapot nem haladhatja meg.

A második albekezdésben említett három hónapos időszak lejárta előtt és a tárgyalások eredményeire tekintettel a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően dönthet az ilyen intézkedések meghosszabbításáról.

(4) Ha a Bizottság úgy véli, hogy a (2), illetve a (3) bekezdésben említett helyzetek valamelyike fennáll, kérésére a tagállamoknak tájékoztatást kell adniuk:

- a) minden olyan vállalkozás engedély iránti kérelméről, amely az adott harmadik ország jogának hatálya alá tartozó anyavállalat közvetett vagy közvetlen leányvállalata;
- b) ha tájékoztatást kapnak a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban arról, hogy egy ilyen anyavállalat részesedést kíván szerezni valamely közösségi befektetési vállalkozásban, amelynek következtében ez utóbbi az ilyen anyavállalat leányvállalatává válna.

A tájékoztatási kötelezettség megszűnik, ha az érintett harmadik országgal megállapodást sikerül elérni, vagy ha a (3) bekezdés második és harmadik albekezdésében említett intézkedéseket a továbbiakban nem kell alkalmazni.

(5) Az e cikk alapján meghozott intézkedéseknek meg kell felelniük a Közösség kötelezettségeinek, amelyek a befektetési vállalkozások tevékenységének megkezdésére vagy folytatására irányadó bilaterális vagy multilaterális nemzetközi megállapodásokból erednek.

II. FEJEZET

A BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK MŰKÖDÉSI FELTÉTELEI

1. szakasz

Általános rendelkezések

16. cikk

Az induló engedély feltételeinek rendszeres felülvizsgálata

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a területükön engedélyezett befektetési vállalkozás folyamatosan, minden időben feleljen meg az e cím I. fejezetében az induló engedélyre megállapított feltételeknek.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy illetékes hatóságai megfelelő módszereket hozzanak létre annak figyelemmel kísérésére, hogy a befektetési vállalkozások teljesítik-e az (1) bekezdés alapján a kötelezettségeiket. Megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások tájékoztassák az illetékes hatóságokat minden, az induló engedélyhez megállapított feltételekben bekövetkező lényeges változásról.

(3) A kizárólag befektetési tanácsadással foglalkozó befektetési vállalkozások esetén a tagállamok engedélyezhetik, hogy az illetékes hatóságok az induló engedélyre megállapított feltételek felülvizsgálatahoz kapcsolódó igazgatási, előkészítési vagy kiegészítő feladatokat a 48. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelően átruházzák.

17. cikk

Általános kötelezettségek a folyamatos felügyelet tekintetében

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok kísérik figyelemmel a befektetési vállalkozások tevékenységeit oly módon, hogy értékelhessék az ezen irányelvben előírt működési feltételeknek való megfelelést. A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelő intézkedések illetékes hatóságai számára rendelkezésre állnak ahhoz, hogy a befektetési vállalkozásoktól e kötelezettségeknek való megfelelés értékeléséhez szükséges információt megszerezzék.

(2) A kizárólag befektetési tanácsadással foglalkozó befektetési vállalkozások esetén a tagállamok lehetővé tehetik illetékes hatóságai számára, hogy a 48. cikk (2) bekezdésében megállapított feltételeknek

megfelelően a működési követelmények rendszeres figyelemmel kíséréssel kapcsolatos igazgatási, előkészítő vagy kiegészítő feladatokat átruházzák.

18. cikk

Összeférhetetlenség

(1) A tagállamok előírják befektetési vállalkozásaik számára, hogy minden ésszerű lépést tegyenek meg minden olyan összeférhetetlenség azonosítására, amely közöttük, beleértve vezetőiket, alkalmazottaikat és meghatalmazottaikat vagy bármely, hozzájuk ellenőrzés révén közvetlenül vagy közvetetten kapcsolódó személy, illetve ügyfelek, vagy valamely ügyfelük és egy másik ügyfelük között a befektetési és kiegészítő szolgáltatások vagy ezek kombinációi nyújtása során felmerülhet.

(2) Amennyiben a befektetési vállalkozás által a 13. cikk (3) bekezdésének megfelelően létrehozott, az összeférhetetlenség kezelésére irányuló szervezeti vagy igazgatási szabályok nem elegendőek megfelelő megbízhatósággal annak biztosítására, hogy az ügyfelek érdekei sérelmének kockázatát megelőzze, a befektetési vállalkozás világosan feltárja az összeférhetetlenség általános jellegét és/vagy forrásait az ügyfél előtt, mielőtt elvállalná számára üzleti tevékenység végzését.

(3) A Bizottság a pénzügyi piacok technikai fejlődésének figyelembevétele és az (1), illetve (2) bekezdésben foglaltak egységes alkalmazása biztosításának érdekében a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el:

- a) azon lépések meghatározására, amelyek megtétele ésszerűen elvárható a befektetési vállalkozásoktól az összeférhetetlenség megállapítása, megelőzése, kezelése és/vagy feltárása érdekében, a különféle befektetési és kiegészítő szolgáltatások, illetve azok kombinációi nyújtásakor;
- b) megfelelő szempontok megállapítására azon összeférhetetlenségi formák meghatározásához, amelyek fennállása sértheti a befektetési vállalkozás ügyfeleinek vagy potenciális ügyfeleinek érdekeit.

2. szakasz

Rendelkezések a befektetővédelem biztosítására

19. cikk

Üzletvitelre vonatkozó magatartási szabályok befektetési szolgáltatás ügyfelek számára történő nyújtásakor

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési szolgáltatások, és/vagy adott esetben a kiegészítő szolgáltatások ügyfeleknek történő nyújtásakor a befektetési vállalkozás járjon el becsületesen, tisztességesen és hivatásszerűen az ügyfelei legjobb érdekeinek megfelelően, és különösen feleljen meg a (2)–(8) bekezdésben foglalt elveknek.

(2) A befektetési vállalkozás által ügyfeleihez vagy potenciális ügyfeleihez eljuttatott minden információnak tisztességesnek, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie, beleértve a marketingközleményeket is. A marketingközlemények marketingjellegének világosan felismerhetőnek kell lennie.

(3) Az ügyfeleknek vagy potenciális ügyfeleknek megfelelő átfogó tájékoztatást kell biztosítani a következőkről:

- a befektetési vállalkozás és annak szolgáltatásai,
- a pénzügyi eszközök és javasolt befektetési stratégiák; ennek magában kell foglalnia megfelelő iránymutatást, illetve figyelmeztetést az ilyen eszközökbe történő befektetésekkel vagy egyes befektetési stratégiákkal kapcsolatos kockázatokról,
- a teljesítés helyszínei, és
- költségek és kapcsolódó díjak

▼B

olyan módon, hogy az ügyfelek ésszerűen képesek legyenek megérteni a felkínált befektetési szolgáltatás, illetve az adott pénzügyi eszköz fajtájának természetét és kockázatait, és ennek következtében tájékozottan tudják meghozni befektetési döntéseiket. Az ilyen tájékoztatás egységesített formátumban is biztosítható.

(4) Befektetési tanácsadás vagy portfóliókezelési szolgáltatás nyújtásakor a befektetési vállalkozásnak be kell szereznie a szükséges információkat az ügyfél vagy potenciális ügyfél adott termék vagy szolgáltatás meghatározott fajtája szempontjából releváns befektetések terén meglévő ismereteiről és tapasztalatairól, pénzügyi helyzetéről és befektetési céljairól azért, hogy az ügyfél vagy a potenciális ügyfél számára alkalmas befektetési szolgáltatásokat és pénzügyi eszközöket ajánlhasson.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozások a (4) bekezdésben említettekén kívüli befektetési szolgáltatások nyújtásakor kérjék meg az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet, hogy tájékoztassa őket a felkínált vagy igényelt szolgáltatás vagy termék konkrét fajtája szempontjából lényeges, befektetési téren meglévő ismereteiről, illetve tapasztalatairól azért, hogy a befektetési vállalkozás felmérhesse, hogy a befektetési szolgáltatás vagy az ajánlott termék megfelelő-e az ügyfél számára.

Amennyiben a befektetési vállalkozás az előző albekezdés alapján kapott információ alapján úgy ítéli meg, hogy a termék vagy szolgáltatás nem megfelelő az ügyfél vagy potenciális ügyfél számára, a befektetési vállalkozásnak erre az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet figyelmeztetnie kell. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható.

Olyan esetekben, amikor az ügyfél vagy potenciális ügyfél úgy dönt, hogy nem adja meg az első albekezdésben említett tájékoztatást, vagy nem ad elegendő információt ismereteiről és tapasztalatairól, a befektetési vállalkozásnak figyelmeztetnie kell az ügyfelet vagy potenciális ügyfelet arra, hogy e döntése nem teszi lehetővé a vállalkozás számára annak megállapítását, hogy az előírányzott szolgáltatás vagy termék megfelelő-e az ügyfél számára. Az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható.

(6) A tagállamok lehetővé teszik a befektetési vállalkozások számára, hogy a kizárólag ügyfélmegbízások végrehajtásából és/vagy fogadásából és továbbításából álló befektetési szolgáltatásokat – kiegészítő szolgáltatásokkal vagy azok nélkül – úgy nyújtsák ügyfeleiknek, hogy nem szerzik be az (5) bekezdésben előírt információt, vagy nem határozzák meg az ott írtakat, amennyiben az összes következő feltétel teljesül:

- a fenti szolgáltatások valamely szabályozott piacra vagy ezzel egyenértékű harmadik országbeli piacra bevezetett részvényekhez, pénzügyi eszközökhöz, kötvényekhez vagy az értékpapírosított adósság más formáihoz (kivéve a származtatott eszközökben foglalt kötvényeket vagy értékpapírosított adósságot), az ÁÉKBV-khez és más, nem összetett pénzügyi eszközökhöz kötődnek. A harmadik országbeli piac akkor tekinthető a szabályozott piaccal egyenértékűnek, ha az a III. cím alatt megállapított követelményekkel egyenértékű követelményeknek felel meg. A Bizottság közzéteszi azon piacok listáját, amelyeket egyenértékűnek kell tekinteni. Ezt a listát időszakonként frissítik,
- a szolgáltatást az ügyfél vagy a potenciális ügyfél kezdeményezésére nyújtják,
- az ügyfél vagy potenciális ügyfél egyértelmű tájékoztatást kapott arról, hogy e szolgáltatás nyújtása során a befektetési vállalkozásnak nem kell felmérnie a nyújtott vagy felkínált szolgáltatás, illetve eszköz alkalmasságát, és ezért az ügyfél nem élvezheti az üzleti magatartásra vonatkozó megfelelő szabályok védelmét; az ilyen figyelmeztetés egységesített formátumban is kiadható,
- a befektetési vállalkozás teljesíti a 18. cikk alapján fennálló kötelezettségeit.

(7) A befektetési vállalkozásnak létre kell hoznia egy nyilvántartást, amely tartalmazza a vállalkozás, illetve ügyfele között létrejött dokumentumot vagy dokumentumokat, amelyek meghatározzák a felek jogait

▼B

és kötelezettségeit, valamint mindazon egyéb feltételeket, amelyek alapján a vállalkozás az ügyfélnek szolgáltatásokat nyújt. A szerződő felek jogait és kötelezettségeit más dokumentumokra vagy jogszabályokra hivatkozással is meg lehet határozni.

(8) Az ügyfélnek megfelelő beszámolókat kell kapnia a befektetési vállalkozástól az ügyfeleinek nyújtott szolgáltatásról. E beszámolók adott esetben tartalmazzák az ügyfél nevében végrehajtott ügyletekkel és szolgáltatásokkal kapcsolatos költségeket.

(9) Azon esetekben, ha a befektetési szolgáltatást olyan pénzügyi termék részeként kínálják, amelyre az ügyfelek kockázatértékelése és/vagy a tájékoztatási kötelezettségek tekintetében már a közösségi jogszabályok vagy közös, a hitelintézetekre és fogyasztói hitelekre vonatkozó európai előírások rendelkezései vonatkoznak, az ilyen szolgáltatásra ezeken túlmenően nem vonatkoznak az e cikkben megállapított kötelezettségek.

(10) A Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a befektetők szükséges védelme és az (1)–(8) bekezdés egységes alkalmazása biztosításának érdekében végrehajtási intézkedéseket fogad el annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások feleljenek meg az ott megállapított elveknek, amikor ügyfeleiknek befektetési vagy kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak. Az ilyen végrehajtási intézkedéseknek figyelembe kell venniük:

- a) az ügyfélnek vagy potenciális ügyfélnek kínált vagy nyújtott szolgáltatás(ok) jellegét, figyelemmel az ügyletek fajtájára, céljára, nagyságrendjére és gyakoriságára;
- b) a felkínált vagy tervezett pénzügyi eszközök jellegét;
- c) az ügyfél vagy potenciális ügyfelek lakossági vagy szakmai jellegét.

20. cikk

Szolgáltatások nyújtása egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével

A tagállamok engedélyezik a befektetési vállalkozásoknak, hogy amennyiben egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével valamely ügyfél részére befektetési vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtására vonatkozó utasítást kapnak, támaszkodhassanak az utóbbi vállalkozás által továbbított ügyfél-információkra. Az utasításokat közvetítő befektetési vállalkozás továbbra is felelős marad a továbbított információk teljességéért és pontosságáért.

Az a befektetési vállalkozás, amely ilyen módon kap utasítást valamely ügyfél nevében a szolgáltatások végzésére, szintén támaszkodhat azon esetleges javaslatokra, amelyeket a szolgáltatás vagy az ügylet tekintetében egy másik befektetési vállalkozás az ügyfélnek adott. Az utasításokat közvetítő befektetési vállalkozás továbbra is felelős marad az általa az ügyfélnek adott javaslat vagy tanács helytállóságáért.

Az a befektetési vállalkozás, amelyik egy másik befektetési vállalkozás közvetítésével kap ügyfélutasításokat vagy -megbízásokat, továbbra is felelős marad a szolgáltatás vagy az ügylet ilyen információk vagy javaslatok alapján történő végrehajtásáért e cím vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően.

21. cikk

Kötelezettség a megbízásoknak az ügyfél számára legkedvezőbb feltételek mellett történő végrehajtására

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások minden ésszerű lépést tegyenek meg a megbízások végrehajtása során, hogy ügyfeleik számára a lehető legjobb eredményt érjék el, figyelembe véve az árat, a költségeket, a gyorsaságot, a végrehajtás és a teljesítés valószínűségét, a nagyságrendet, a jelleget vagy bármely más, a megbízás végrehajtása szempontjából jelentős megfontolást. Amennyiben azonban az ügyfél konkrét utasítást adott, a befektetési vállalkozásnak az utasítást követve kell a megbízást végrehajtania.

▼B

(2) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy hatékony mechanizmust hozzanak létre és hajtsanak végre az (1) bekezdésben foglaltaknak teljesítésére. A tagállamok különösen azt követelik meg, hogy a befektetési vállalkozások hozzanak létre és hajtsanak végre a megbízások teljesítésére vonatkozó politikát annak lehetővé tételére, hogy ügyfélmegbízásaiknál a lehető legjobb eredményt éri el, az (1) bekezdésnek megfelelően.

(3) A megbízások teljesítésére vonatkozó politikának az eszközök valamennyi osztálya tekintetében információkat kell tartalmaznia azon különféle kereskedési helyszínekről, ahol a befektetési vállalkozás végrehajtja az ügyfélmegbízásokat, valamint azon tényezőkről, amelyek befolyásolják a végrehajtás helyszínének megválasztását. A megbízások teljesítésére vonatkozó politikának legalább azon helyszíneket tartalmaznia kell, amelyek lehetővé teszik a befektetési vállalkozás számára, hogy következetesen a lehető legjobb eredményt érje el ügyfélmegbízásai teljesítése során.

A tagállamok megkövetelik, hogy befektetési vállalkozásaik megfelelően tájékozottasság ügyfeleiket a megbízások teljesítésére vonatkozó politikájukról. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások szerezzék meg ügyfeleik előzetes egyetértését a megbízások teljesítésére vonatkozó politikájukhoz.

A tagállamok megkövetelik, hogy amennyiben a megbízások teljesítésére vonatkozó politika rendelkezik arról a lehetőségről, hogy az ügyfélmegbízásokat a szabályozott piacon vagy MTF-en kívül is végre lehet hajtani, a befektetési vállalkozásnak mindenképpen tájékoztatnia kell ügyfeleit erről a lehetőségről. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások előzetesen szerezzék meg ügyfeleik kifejezett hozzájárulását, mielőtt megbízásaikat a szabályozott piacon vagy MTF-en kívül végrehajtanák. A befektetési vállalkozások ezt a hozzájárulást megszerezhetik általános megállapodás formájában vagy az egyes ügyletek vonatkozásában.

(4) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy kísérik figyelemmel a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályaik és végrehajtási politikájuk hatékonyságát annak érdekében, hogy az esetleges hiányosságokat azonosítsák és adott esetben orvosolják. Mindenképpen rendszeresen értékelniük kell, hogy a megbízások teljesítésére vonatkozó politikában foglalt teljesítési helyszínek a legjobb eredményt biztosítják-e az ügyfél számára, illetve hogy meg kell-e változtatniuk a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályaikat. A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások értesítsék ügyfeleiket a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályaik vagy végrehajtási politikájuk bármely lényeges változásáról.

(5) A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy ügyfeleiknek kérésükre igazolják, hogy megbízásaikat a vállalkozás megbízások végrehajtására vonatkozó politikájával összhangban hajtották végre.

(6) A Bizottság a befektetők számára szükséges védelem biztosítása, a piacok tisztességes és rendezett működése, valamint az (1), (3) és (4) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következők tekintetében:

- a) azon ismérvek, amelyek alapján azon különféle tényezők relatív fontossága megállapítható, amelyeket az (1) bekezdés alapján figyelembe lehet venni a lehető legjobb eredmény megállapításához, tekintettel a megbízás nagyságrendjére és fajtájára, valamint az ügyfél lakossági vagy szakmai jellegére;
- b) azon tényezők, amelyeket a befektetési vállalkozás figyelembe vehet, amikor a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályokat felülvizsgálja, és azon körülmények, amelyek fennállása esetén az ilyen szabályok megváltoztatása szükséges lehet. Különösen azon tényezők, amelyek alapján meghatározható, hogy mely helyszínek teszik lehetővé a befektetési vállalkozások számára, hogy egységesen a legjobb eredményeket éri el az ügyfelek megbízásainak teljesítése során;

▼B

- c) az ügyfeleknek a megbízások teljesítésére vonatkozó politikáról a (3) bekezdés alapján nyújtandó információ jellege és mértéke.

22. cikk

Ügyfelek megbízásainak kezelésére vonatkozó szabályok

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az ügyfelek megbízásainak teljesítésére engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások olyan eljárásokat és szabályokat alkalmazzanak, amelyek biztosítják az ügyfelek megbízásainak azonnali, tisztességes és gyors teljesítését más ügyfelek megbízásaihoz vagy a befektetési vállalkozás kereskedési érdekeihez viszonyítottan.

Az ilyen eljárásoknak és szabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy az egyébként hasonló ügyfélmegbízásokat a befektetési vállalkozás beérkezésük időpontjának sorrendjében teljesítse.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az általános piaci feltételek mellett azonnal nem teljesített, a szabályozott piacra bevezetett részvényekre vonatkozó limitáras ügyfélmegbízások esetén a befektetési vállalkozások hozzanak intézkedéseket az ilyen megbízás lehető legkorábbi teljesítésére azért, hogy a limitáras ügyfélmegbízást a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon azonnal tegyék közzé, hacsak az ügyfél kifejezetten másképpen nem utasítja őket. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a befektetési vállalkozások e kötelezettségnek eleget tesznek a limitáras ügyfélmegbízás szabályozott piacra és/vagy MTF-re történő továbbításával. A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok eltekinthetnek a 44. cikk (2) bekezdésében megállapított szokásos piaci nagyságrendhez képest nagyobb limitáras megbízás közzétételének kötelezettségétől.

(3) Annak biztosítása érdekében, hogy a befektetővédelmi intézkedések, illetve a piacok tisztességes és rendezett működéséhez szükséges intézkedések vegyék figyelembe a pénzügyi piacok technikai fejlődését, valamint az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítására a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek meghatározzák a következőket:

- a) azon eljárások és szabályok feltételei és jellege, amelyek az ügyfélmegbízások azonnali, tisztességes és gyors teljesítését eredményezik, valamint azon helyzetek, illetve az ügyletek azon fajtái, amelyek esetében a befektetési vállalkozások ésszerűen eltérhetnek az azonnali teljesítéstől annak érdekében, hogy az ügyfelek számára előnyösebb feltételeket érjenek el;
- b) azon különféle módszerek, amelyek alkalmazásával úgy tekinthető, hogy a befektetési vállalkozás megfelelt az azonnal nem teljesíthető limitáras ügyfélmegbízások piaci közzétételére vonatkozó kötelezettségének.

23. cikk

A befektetési vállalkozások kötelezettségei meghatalmazottak kijelölésekor

(1) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy lehetővé teszik befektetési vállalkozások számára meghatalmazottak kijelölését a befektetési vállalkozás szolgáltatásainak elősegítésére, üzletszerzésre, ügyfelek vagy potenciális ügyfelek megbízásainak fogadására és továbbítására, pénzügyi eszközök elhelyezésére és a befektetési vállalkozás által kínált pénzügyi eszközökre és szolgáltatásokra vonatkozó tanácsadásra.

(2) A tagállamok előírják, hogy ha valamely befektetési vállalkozás meghatalmazott kijelöléséről dönt, a vállalkozás teljes és feltétlen felelőssége fennmarad a vállalkozás nevében eljáró meghatalmazott bármely cselekedetért vagy mulasztásáért. A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól annak biztosítását, hogy a meghatalmazott közölje, hogy milyen minőségben jár el, valamint nevezze meg az általa képviselt vállalkozást, amikor vagy mielőtt bármely ügyféllel vagy potenciális ügyféllel kapcsolatba lép vagy kereskedni kezd.

▼B

A tagállamok a 13. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban engedélyezhetik, hogy a területükön bejegyzett meghatalmazottak kezelhessék az ügyfelek pénzét és/vagy pénzügyi eszközeit az általuk képviselt befektetési vállalkozás nevében és teljes felelőssége mellett területükön, illetve határokon átnyúló műveletek esetén azon tagállamok területén, amelyek engedélyezik a meghatalmazottnak az ügyfelek pénzének kezelését.

A tagállamok megkövetelik a befektetési vállalkozásoktól, hogy kísérik figyelemmel meghatalmazottaik tevékenységét annak biztosítására, hogy meghatalmazotton keresztül történő eljárásuk során is folyamatosan feleljenek meg ezen irányelvnek.

(3) Nyilvános jegyzéket kell létrehozniuk azon tagállamoknak, amelyek úgy döntenek, hogy engedélyezik a befektetési vállalkozások számára meghatalmazottak kinevezését. A meghatalmazottakat abban a tagállamban kell a nyilvános jegyzékbe bejegyezni, ahol letelepedtek.

Amennyiben az a tagállam, amelyben a meghatalmazott letelepedett, az (1) bekezdésnek megfelelően úgy dönt, hogy nem engedélyezi az illetékes hatóságok által engedélyezett befektetési vállalkozások számára a meghatalmazottak kinevezését, az ilyen meghatalmazottakat azon befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága jegyzi be, amelynek nevében eljár.

A tagállamok biztosítják, hogy a meghatalmazottakat csak akkor vegyék fel a nyilvános jegyzékbe, ha megállapították, hogy az ügynök kellően jó hírnévvel és megfelelő általános kereskedelmi és szakmai ismeretekkel rendelkezik ahhoz, hogy képes legyen pontosan átadni az ügyfélnek vagy a potenciális ügyfélnek az ajánlott szolgáltatással kapcsolatos valamennyi lényeges információt.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a befektetési vállalkozások megvizsgálhatják, hogy az általuk kinevezett meghatalmazottak rendelkeznek-e kellően jó hírnévvel és a harmadik albekezdésben említett ismeretekkel.

A jegyzéket rendszeresen frissíteni kell. A jegyzéknek betekintés céljából a nyilvánosság rendelkezésére kell állnia.

(4) A tagállamok megkövetelik, hogy a meghatalmazottakat kijelölő befektetési vállalkozások hozzanak megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy elkerülhessék, hogy a meghatalmazott ezen irányelv hatálya alá nem tartozó tevékenysége kedvezőtlen hatást gyakoroljon a meghatalmazott által a befektetési vállalkozás nevében végzett tevékenységekre.

A tagállamok engedélyezhetik az illetékes hatóságoknak, hogy együttműködjenek a befektetési vállalkozásokkal és a hitelintézetekkel, ezek szövetségeivel és más joggalanyokkal a meghatalmazottak bejegyzésében, valamint annak figyelemmel kísérésében, hogy a meghatalmazottak megfelelnek-e a (3) bekezdés követelményeinek. Meghatalmazottakat különösen befektetési vállalkozás, hitelintézet vagy ezek szövetségei, illetve más szervezetek vehetnek nyilvántartásba, az illetékes hatóság felügyelete mellett.

(5) A tagállamok megkövetelik, hogy a befektetési vállalkozások kizárólag a (3) bekezdésben említett nyilvános jegyzékbe felvett meghatalmazottakat jelöljék ki.

(6) A tagállamok kikényszeríthetik az e cikkben megállapított követelményeket, vagy további követelményeket állapíthatnak meg a joghatóságuk alatt bejegyzett meghatalmazottakra.

24. cikk

Elfogadható partnerekkel végrehajtott ügyletek

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ügyfelek nevében a megbízások teljesítésére és/vagy számlázás kereskedésre és/vagy megbízások fogadására és továbbítására engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások anélkül hozhassanak létre vagy kössenek ügyleteket elfogadható partnerekkel, hogy be kellene tartaniuk az ilyen ügyletek vagy az ilyen ügyletekhez közvetlenül kötődő kiegészítő szolgáltatások tekintetében a 19., 21. cikk és a 22. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségeket.

▼B

(2) E cikk alkalmazásában a tagállamok elfogadható partnerként ismerik el a befektetési vállalkozásokat, a hitelintézeteket, a biztosítótársaságokat, az ÁÉKBV-eket és vagyonkezelő társaságaikat, a nyugdíjalapokat és vagyonkezelő társaságaikat, más pénzügyi intézményeket, amelyeket a közösségi jogszabályok vagy valamely tagállam nemzeti joga szerint engedélyeztek vagy szabályoznak, az ezen irányelv alkalmazása alól a 2. cikk (1) bekezdésének k) és l) pontja alapján kivett vállalkozásokat, a nemzeti kormányokat és megfelelő hivatalaikat, ideértve az államadósságot kezelő állami szervezeteket, a központi bankokat és a nemzetek feletti szervezeteket.

Az első albekezdés alapján elfogadható partnerként történő besorolás nem sértheti az ilyen szervezeteknek azon jogát, hogy általánosságban vagy ügyletenként kérhessék, hogy olyan ügyfélként kezeljék őket, amelynek a befektetési vállalkozással való üzleti kapcsolata a 19., a 21., illetve a 22. cikk hatálya alá tartozik.

(3) A tagállamok elfogadható partnerként ismerhetnek el más vállalkozásokat is, amelyek megfelelnek az előre meghatározott arányos követelményeknek, ideértve a mennyiségi küszöbértékeket. Abban az esetben, ha az ügyletben várhatóan részt vevő felek eltérő joghatóság alá tartoznak, a befektetési vállalkozás azon tagállam jogszabályai vagy intézkedései szerint határozza meg a másik vállalkozás státuszát, amelyben ez a vállalkozás letelepedett.

A tagállamok biztosítják, hogy a befektetési vállalkozás az (1) bekezdéssel összhangban az ilyen vállalkozásokkal történő üzletkötésekor szerezzék be a leendő másik fél kifejezett megerősítését arra vonatkozóan, hogy az hozzájárul elfogadható partnerként történő kezeléséhez. A tagállamok engedélyezik, hogy a befektetési vállalkozás az ilyen megerősítést általános megállapodás formájában vagy az egyes ügyletek vonatkozásában szerezzék be.

(4) A tagállamok a jogalanyok (2) bekezdésben említett kategóriáival egyenértékű harmadik országbeli jogalanyokat is elismerhetnek elfogadható partnerként.

A tagállamok a (3) bekezdésben megállapított feltételek és követelmények szerint is elismerhetnek harmadik országbeli vállalkozásokat elfogadható partnerként, a (3) bekezdésben említettel megegyező feltételek és követelmények mellett.

(5) A változó piaci gyakorlatra figyelemmel a (2), (3) és (4) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása és az egységes piac hatékony működésének elősegítése érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyekben meghatározza az alábbiakat:

- a) ügyfélként a (2) bekezdés alapján történő kezelés kérésére vonatkozó eljárások;
- b) a (3) bekezdés alapján a leendő másik felektől a kifejezett megerősítés megszerzésére vonatkozó eljárások;
- c) az előre meghatározott arányos követelmények, beleértve azon mennyiségi küszöbértékeket, amelyek lehetővé teszik, hogy valamely vállalkozást elfogadható partnernek tekintsenek a (3) bekezdés alapján.

3. szakasz

A piac átláthatósága és integritása

25. cikk

A piacok integritásának fenntartására, az ügyletek bejelentésére és a nyilvántartások vezetésére vonatkozó kötelezettség

(1) A tagállamok a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezéseinek érvényesítésére vonatkozó felelősség megosztásának sérelme nélkül biztosítják, hogy megfelelő intézkedésekkel tegyék lehetővé azt, hogy az illetékes hatóság figye-

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.

▼B

lemmel kísérhesse a befektetési vállalkozások tevékenységét annak biztosítására, hogy becsületesen, tisztességesen, hivatásszerűen és a piac integritását elősegítő módon járjanak el.

(2) A tagállamok előírják a befektetési vállalkozásoknak, hogy legalább öt éven át őrizzék meg az illetékes hatóság számára a pénzügyi eszközökkel folytatott valamennyi ügyletükre vonatkozó lényeges adatokat, függetlenül attól, hogy saját számlára vagy ügyfél nevében kereskedtek-e. Az ügyfelek nevében végzett ügyletek esetén a nyilvántartásoknak tartalmazniuk kell az ügyfél kilétére vonatkozó összes információt és adatot, valamint a pénzügyi rendszerek pénzmossás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, 1991. június 10-i 91/308/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján előírt információkat.

(3) A tagállamok megkövetelik, hogy azon befektetési vállalkozások, amelyek szabályozott piacra bevezetett bármely pénzügyi eszközzel ügyleteket végeznek, a lehető leghamarabb, de mindenképpen a következő munkanap zárása előtt jelentsék be az illetékes hatóságnak az ilyen ügyletekre vonatkozó adatokat. Ez a kötelezettség vonatkozik minden ilyen ügyletre, függetlenül attól, hogy azokat szabályozott piacon hajtották-e végre.

Az illetékes hatóságok az 58. cikknek megfelelően megalkotják a szükséges szabályokat annak biztosítására, hogy az adott pénzügyi eszközök likviditása szempontjából leginkább érintett piac illetékes hatósága is megkapja ezen információkat.

(4) A jelentéseknek tartalmazniuk kell különösen a megvásárolt vagy értékesített eszközök megnevezését és sorszámaikat, mennyiségét, a végrehajtás napját és időpontját, a tranzakciós árat és az érintett befektetési vállalkozás azonosítására alkalmas adatokat.

(5) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az illetékes hatóságnak benyújtandó jelentéseket vagy maga a befektetési vállalkozás, vagy a nevében eljáró harmadik fél, vagy az illetékes hatóság által jóváhagyott, a vételi és eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszer, vagy azon szabályozott piac vagy MTF nyújtsa be, amelynek a rendszerein keresztül az ügyletet lezárták. Azon esetekben, ha az ügyleteket a szabályozott piac, az MTF vagy az illetékes hatóság által jóváhagyott, a vételi és eladási ajánlatok egyeztetésére vagy bejelentésére szolgáló rendszer jelenti az illetékes hatóságnak, a befektetési vállalkozásra vonatkozó, a (3) bekezdésben megállapított kötelezettségtől el lehet tekinteni.

(6) Az e cikkben előírt jelentéseknek a fogadó tagállam illetékes hatósága részére a 32. cikk (7) bekezdésének megfelelő továbbításakor a hatóság ezt az információt továbbítja a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságaihoz, kivéve, ha azok úgy döntenek, hogy nem kívánják az ilyen információt megkapni.

(7) Annak biztosítása érdekében, hogy a piac integritásának védelmére irányuló intézkedéseket a pénzügyi piacok technikai fejlődése figyelembevételére alapján módosítsák, valamint az (1)–(5) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítására a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően fogadhat el olyan végrehajtási intézkedéseket, amelyek meghatározzák a pénzügyi ügyletek bejelentésének módszereit és szabályait, az ilyen jelentések formáját és tartalmát, valamint a (3) bekezdés szerinti releváns piac meghatározásának szempontjait.

26. cikk

Az MTF szabályainak és más jogszabályi kötelezettségek betartásának figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők az MTF szempontjából releváns hatékony mechanizmust és eljárásokat dolgozzanak ki és tartsanak fenn az MTF szabályai felhasználók általi betartásának rendszeres figye-

⁽¹⁾ HL L 166., 1991.6.28., 77. o. A legutóbb a 2001/97/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 344., 2001.12.28., 76. o.) módosított irányelv.

▼B

lemmel kísérésére. Az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők figyelemmel kísérik a felhasználóik által a rendszereik keretében végrehajtott tranzakciókat, hogy azonosítsák e szabályok megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket vagy a piaci visszaélésre utaló magatartást.

(2) A tagállamok előírják az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy az illetékes hatóságnak jelentsek be a szabályok lényeges megsértését, a szabálytalan kereskedési feltételeket vagy a piaci visszaélésre utaló magatartást. A tagállamok azt is megkövetelik az MTF-et működtető befektetési vállalkozásoktól és piacműködtetőktől, hogy késedelem nélkül juttassák el a vonatkozó információkat a piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálat és felelősségre vonás tekintetében hatáskörrel rendelkező hatósághoz, és nyújtsanak teljes körű támogatást e hatóságnak a rendszereiben keresztül vagy rendszereiben előforduló piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatban és felelősségre vonásban.

27. cikk

A befektetési vállalkozások kötelezettsége eladási és vételi árfolyamok jegyzésére

(1) A tagállamok megkövetelik a részvények rendszeres internalizálótól, hogy jegyezzenek eladási és vételi árfolyamokat azon részvények tekintetében, amelyeket bevezettek arra a szabályozott piacra, ahol ők rendszeres internalizálóként működnek, és amelyek piaca likvid. Azon részvények esetében, amelyek piaca nem likvid, a rendszeres internalizálók árfolyamjegyzéseiket az ügyfelek kérésére adják meg.

E cikk rendelkezéseit a rendszeres internalizálókra akkor kell alkalmazni, ha a szokásos piaci nagyságrendekben kereskednek. Azon rendszeres internalizálók, amelyek kizárólag a szokásos piaci értéket meghaladó nagyságrendekben kereskednek, nem tartoznak e cikk rendelkezéseinek hatálya alá.

A rendszeres internalizálók eldönthetik, hogy milyen nagyságrendet vagy nagyságrendeket jegyeznek. Egy adott részvény esetében minden jegyzésnek tartalmaznia kell az azon nagyságrend(ek)re vonatkozó vételi és/vagy eladási árfolyam(ka)t, amely(ek) elérheti(k) azon részvényosztály szokásos piaci nagyságrendjét, amelybe az adott részvény tartozik. Az árfolyamnak vagy árfolyamoknak tükrözniük kell az adott részvény tekintetében uralkodó piaci feltételeket.

A részvényeket az adott részvényre az adott piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján osztályokba kell sorolni. Minden egyes részvényosztály esetében a szokásos piaci nagyságrendnek minősül az egyes részvényosztályba tartozó részvények vonatkozásában az adott piacon végrehajtott megbízások számtani átlagértékét képviselő nagyságrend.

Az egyes részvények piaca az adott részvény tekintetében az Európai Unióban végrehajtott minden megbízásból áll, az adott részvény szokásos piaci nagyságrendjéhez képest nagyobb ügyletek kivételével.

(2) A likviditás szempontjából leginkább érintett, a 25. cikkben meghatározott piac illetékes hatósága minden egyes részvény esetében legalább évente meghatározza azt a részvényosztályt, amelybe az adott piacon az adott részvényre vonatkozóan végrehajtott megbízások számtani átlagértéke alapján. Ezt az információt közzé kell tenni az összes piaci résztvevő számára.

(3) A rendszeres internalizálóknak jegyzéseiket rendszeresen és folyamatosan, a szokásos kereskedési időben kell közzétenniük. Jegyzéseiket jogosultak bármikor frissíteni. Lehetővé kell tenni számukra, hogy kivételes piaci feltételek esetén jegyzéseiket visszavonják.

A jegyzést a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon, ésszerű üzleti alapon kell közzétenni.

▼B

A rendszeres internalizálóknak, miközben betartják a 21. cikkben megállapított rendelkezéseket, a megbízás kézhezvételének időpontjában jegyzett árfolyamon kell végrehajtaniuk lakossági ügyfelektől olyan részvények vonatkozásában kapott megbízásokat, amelyek tekintetében rendszeres internalizálóként működnek.

A rendszeres internalizálóknak a megbízás kézhezvételének időpontjában jegyzett árfolyamon kell végrehajtaniuk a szakmai ügyfelektől olyan részvények vonatkozásában kapott megbízásokat, amelyek tekintetében rendszeres internalizálóként működnek. E megbízásokat azonban indokolt esetben kedvezőbb árfolyamon is végrehajthatják, feltéve, hogy ez az árfolyam a piaci feltételekhez közeli nyilvános intervallumba tartozik, és feltéve, hogy a megbízások nagyságrendje nagyobb, mint a lakossági befektetők által szokásosan vállalt nagyságrend.

A rendszeres internalizálók továbbá a szakmai ügyfelektől kapott megbízásaikat jegyzett árfolyamaiktól eltérő árfolyamokon is végrehajthatják a negyedik albekezdésben megállapított feltételek teljesítése nélkül olyan ügyletek tekintetében, ahol több értékpapírral kapcsolatos teljesítés egy ügylet része, vagy olyan megbízások tekintetében, amelyekre a folyó piaci árfolyamtól eltérő feltételek vonatkoznak.

Amennyiben azon rendszeres internalizáló, aki csak egy jegyzést tesz közzé, vagy akinek a legmagasabb jegyzése alacsonyabb, mint a szokásos piaci nagyságrend, a jegyzési nagyságrendnél nagyobb olyan nagyságrendre kap megbízást az ügyfélről, amely alacsonyabb a szokásos piaci nagyságrendnél, dönthet úgy, hogy a megbízásnak teljesíti azt a részét is, amely meghaladja a jegyzési nagyságrendjét, feltéve, hogy azt a jegyzett árfolyamon teljesíti, kivéve, ha az előző két albekezdés feltételei alapján ez másként megengedett. Ha a rendszeres internalizáló különféle nagyságrendekre jegyez, és az ilyen nagyságrendek közötti nagyságrendre kap megbízást, és annak teljesítését választja, a megbízást valamely jegyzett árfolyamán kell teljesítenie, összhangban a 22. cikk rendelkezéseivel, kivéve, ha az előző két albekezdésben megállapított feltételek alapján ez másként megengedett.

(4) Az illetékes hatóságok ellenőrzik, hogy:

- a) a befektetési vállalkozások rendszeresen frissítik-e az (1) bekezdésnek megfelelően közzétett vételi és/vagy eladási árfolyamaikat, és olyan árfolyamokat tartanak-e fenn, amelyek tükrözik az uralkodó piaci feltételeket;
- b) a befektetési vállalkozások betartják-e a (3) bekezdés negyedik albekezdésében megállapított árvitásra vonatkozó feltételeket.

(5) A rendszeres internalizálóknak meg kell engedni, hogy kereskedelmi politikájuk alapján és objektív, megkülönböztetéstől mentes módon döntsék el, hogy mely befektetőknek biztosítják a hozzáférést jegyzéseikhez. E célból egyértelmű szabályokat kell meghatározni a jegyzésekhez való hozzáférésre. A rendszeres internalizálók elutasíthatják az üzleti kapcsolat felvételét, vagy megszakíthatják üzleti kapcsolataikat a befektetőkkel olyan üzleti megfontolások alapján, mint a befektető hitelképessége, a partnerkockázat és az ügylet végleges teljesítése.

(6) Az azonos ügyféltől származó többes ügyletek kockázatának csökkentése érdekében a rendszeres internalizálók számára lehetővé kell tenni, hogy megkülönböztetéstől mentesen korlátozzák az azonos ügyféltől származó olyan ügyletek számát, amelynek teljesítését a közzétett feltételeknek megfelelően vállalják. Engedélyezni kell számukra azt is, hogy megkülönböztetéstől mentesen és a 22. cikk rendelkezéseinek megfelelően korlátozzák a különböző ügyfelektől egy időben érkező ügyletek számát, azzal a feltétellel, hogy ez csak akkor megengedhető, ha az ügyfelek által adott megbízások száma és/vagy nagyságrendje lényegesen meghaladja a szokásos mértéket.

(7) Az (1)–(6) bekezdés olyan módon történő egységes alkalmazásának biztosítására, amely támogatja a részvények hatékony értékelését, és maximalizálja a befektetési vállalkozások azon lehetőségét, hogy ügyfeleik számára a legjobb üzletet érjék el, a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogadhat el, amelyek:

▼B

- a) meghatározzák az (1) és (2) bekezdés alkalmazásának szempontjait;
- b) meghatározzák azon szempontokat, amelyek alapján megállapítható, hogy a jegyzést rendszeresen és folyamatosan közzéteszik-e, és könnyen hozzáférhető-e, valamint azon eszközöket, amelyekkel a befektetési vállalkozás megfelelhet a jegyzései közzétételére vonatkozó, az alábbi lehetőségeket magában foglaló kötelezettségének:
 - i. közzététel bármely olyan szabályozott piac rendszerein keresztül, amelyre az adott eszközt bevezették;
 - ii. közzététel valamely harmadik fél közreműködésével;
 - iii. közzététel saját mechanizmuson keresztül;
- c) meghatározzák az általános szempontokat annak megállapítására, hogy melyek azok az ügyletek, amelyeknek több értékpapírral történő teljesítése egy ügylet része, illetve melyek azok a megbízások, amelyek a folyó piaci árfolyamtól eltérő feltételek alá tartoznak;
- d) meghatározzák az általános szempontokat annak meghatározására, hogy mi tekinthető olyan kivételes piaci körülménynek, ami lehetővé teszi a jegyzés visszavonását, valamint a jegyzések aktualizálásának feltételeit;
- e) meghatározzák a szempontokat annak meghatározására, hogy mi az a nagyságrend, amelyet lakossági befektetők szokásosan vállalnak;
- f) meghatározzák a szempontokat annak megállapítására, hogy mi képezi a (6) bekezdésben meghatározott szokásos mérték lényeges túllépését;
- g) meghatározzák a szempontokat annak megállapítására, hogy mikor tartoznak az árfolyamok a piaci feltételekhez közeli nyilvános intervallumba.

28. cikk

A befektetési vállalkozások kereskedés utáni közzétételi kötelezettsége

(1) A tagállamok megkövetelik legalább azon befektetési vállalkozásoktól, amelyek saját számlára vagy ügyfeleik nevében kötnek ügyleteket valamely szabályozott piacra bevezetett részvényekre a szabályozott piacon vagy MTF-en kívül, hogy tegyék közzé ezen ügyletek nagyságrendjét és árfolyamát, valamint megkötésük időpontját. Ezt az információt a valós időhöz legközelebb, ésszerű üzleti alapon, a többi piaci résztvevő számára könnyen hozzáférhető módon kell közzétenni.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy az (1) bekezdés szerint közzétett információ és a közzétételre vonatkozó határidő feleljen meg a 45. cikk alapján elfogadott követelményeknek. Amennyiben a 45. cikk alapján elfogadott intézkedések a részvényügyletek egyes fajtái vonatkozásában halasztott bejelentésről rendelkeznek, ezt a lehetőséget megfelelően alkalmazni kell az ügyletekre, ha azokat a szabályozott piacokon vagy MTF-eken kívül hajtják végre.

(3) A piacok átlátható és rendezett működésének, illetve az (1) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek:

- a) meghatározzák azon eszközöket, amelyek révén a befektetési vállalkozások teljesíthetik az (1) bekezdés szerinti kötelezettségeiket, köztük a következő lehetőségeket:
 - i. közzététel bármely olyan szabályozott piac létesítményein keresztül, amelyre az adott eszközt bevezették, vagy valamely olyan MTF-létesítményen keresztül, amelyben az adott részvény-nyel kereskednek;
 - ii. közzététel valamely harmadik fél közreműködésével;
 - iii. közzététel saját mechanizmusok útján;

▼B

- b) tisztázzák az (1) bekezdés szerinti kötelezettség olyan ügyletekre történő alkalmazását, amely a részvények biztosítékként, kölcsönbe adásra vagy más célra történő felhasználását érinti, ha a részvények cseréjét a részvény folyó piaci értékelésétől eltérő tényezők határozzák meg.

29. cikk

Kereskedés előtti átláthatósági előírások MTF-ek számára

(1) A tagállamok megkövetelik legalább azt, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők tegyék közzé a folyó vételi és eladási árfolyamot, valamint a kereskedésre bevezetett részvények tekintetében a rendszereikben meghirdetett árfolyamokon tapasztalt kereskedési érdeklődés mértékét. A tagállamok előírják, hogy az említett információkat folyamatosan tegyék közzé egyszerű üzleti alapon, a piaci kereskedelmi időben.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az illetékes hatóság a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott esetekben a piaci modell vagy a megbízások típusa vagy nagyságrendje alapján mentesíthesse az MTF-et működtető befektetési vállalkozásokat vagy piacműködtetőket az (1) bekezdésben említett információk közzétételére vonatkozó kötelezettség alól. Az illetékes hatóságok különösen olyan ügyletek vonatkozásában tekinthetnek el az említett kötelezettségtől, amelyek az adott részvény vagy részvényfajta vonatkozásában a szokásos piaci nagyságrendhez képest nagyobbak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következők tekintetében:

- a) a közzéteendő vételi és eladási árfolyamok vagy kijelölt piacvezetői jegyzések terjedelme, valamint az ilyen árfolyamok mellett a kereskedési érdeklődés mértéke;
- b) azon megbízások nagyságrendje vagy fajtája, amelyek esetében a (2) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől;
- c) az a piaci modell, amely esetében a (2) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételi kötelezettségtől, és különösen a kötelezettségnek valamely MTF által működtetett olyan kereskedési módszerekre való alkalmazhatósága, amelyekkel az MTF szabályai alapján az MTF rendszerein kívül megállapított árfolyamokra hivatkozással vagy időszakos aukción kötnek ügyleteket.

Az MTF sajátos jellege által indokolt eseteket kivéve az ilyen végrehajtási intézkedések tartalma megegyezik a 44. cikkben a szabályozott piacokra előírt végrehajtási intézkedések tartalmával.

30. cikk

Kereskedés utáni átláthatósági előírások MTF-ek számára

(1) A tagállamok megkövetelik legalább azt, hogy az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők tegyék közzé a rendszerben valamely szabályozott piacra bevezetett részvények tekintetében végrehajtott ügyletek vételi és eladási árfolyamát, nagyságrendjét és időpontját. A tagállamok megkövetelik, hogy az összes ilyen ügylet adatait egyszerű üzleti alapon és a valós időhöz képest a lehető legkorábban tegyék közzé. Ez az előírás nem vonatkozik az MTF-en végrehajtott olyan ügyletek adataira, amelyeket a szabályozott piac rendszereiben tesznek közzé.

(2) A tagállamok lehetővé teszik, hogy az illetékes hatóság engedélyezze az MTF-et működtető befektetési vállalkozásoknak vagy piacműködtetőknek, hogy az ügyletek adatait fajtájuktól vagy nagyságrendjüktől függően halasztottan tegyék közzé. Az illetékes hatóságok a halasztott közzétételt különösen olyan ügyletek tekintetében engedélyezhetik, amelyek az adott részvény vagy részvényosztály szokásos piaci nagyságrendjéhez képest nagyobbak. A tagállamok megkövetelik, hogy az MTF-ek szerezzék be az illetékes hatóságok előzetes jóváhagyását az

▼B

ügyletek halasztott közzétételére vonatkozóan javasolt szabályaikra, valamint megkövetelik, hogy e szabályokat világosan ismertessék a piaci résztvevőkkel és a befektető nagyközönséggel.

(3) A pénzügyi piacok hatékony és rendezett működésének, valamint az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítására a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következők tekintetében:

- a) azon információk terjedelme és tartalma, amelyeket a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenni;
- b) azon feltételek, amelyek alapján az MTF-et működtető befektetési vállalkozások vagy piacműködtetők az ügyletek halasztott közzétételéről rendelkezhetnek, illetve azon szempontok, amelyeket alkalmazni kell annak eldöntésekor, hogy nagyságrendjük vagy az érintett részvényfajta alapján az ügyletek halasztott közzététele megengedhető-e.

Az MTF sajátos jellege által indokolt eseteket kivéve az ilyen végrehajtási intézkedések tartalma megegyezik a 45. cikkben a szabályozott piacokra előírt végrehajtási intézkedések tartalmával.

III. FEJEZET

A BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOK JOGAI

31. cikk

A befektetési szolgáltatások nyújtásának és tevékenységek végzésének szabadsága

(1) A tagállamok biztosítják, hogy területükön az ezen irányelvnek megfelelően egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt minden befektetési vállalkozás, illetve a 2000/12/EK irányelvnek megfelelően egy másik tagállam illetékes hatóságai által engedélyezett és felügyelt minden hitelintézet szabadon nyújthasson befektetési szolgáltatásokat és/vagy végezzen befektetési tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, feltéve, hogy engedélyük kiterjed az ilyen szolgáltatásokra és tevékenységekre. Kiegészítő szolgáltatást kizárólag valamely befektetési szolgáltatással és/vagy tevékenységgel együttesen lehet nyújtani.

A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében nem írnak elő további követelményeket az ilyen befektetési vállalkozás vagy hitelintézet számára.

(2) Minden befektetési vállalkozásnak, amely először szándékozik szolgáltatásokat nyújtani vagy tevékenységeket végezni egy másik tagállam területén, vagy amelyik a már nyújtott szolgáltatásainak vagy tevékenységeinek körét meg akarja változtatni, a következő információkat kell eljuttatnia a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak:

- a) az a tagállam, amelyben működni szándékozik;
- b) működési programja, ismertetve különösen az általa nyújtani szándékozott befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, valamint annak közlése, hogy alkalmazni kíván-e meghatalmazottakat azon tagállamok területén, ahol szolgáltatásokat szándékozik nyújtani.

Azon esetekben, amikor a befektetési vállalkozás meghatalmazottakat szándékozik alkalmazni, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére ésszerű időn belül tájékoztatást ad azon meghatalmazottak kilétéről, akiket a befektetési vállalkozás abban a tagállamban alkalmazni szándékozik. A fogadó tagállam az ilyen információkat nyilvánosságra hozhatja.

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a kézhezvételétől számított egy hónapon belül továbbítja az információkat az 56. cikk (1) bekezdése szerint a fogadó tagállamban kapcsolattartási pontként kijelölt illetékes hatóságnak. A befektetési vállalkozás ekkor kezdheti meg a befektetési szolgáltatások vagy az érintett szolgáltatások nyújtását a fogadó tagállamban.

▼B

(4) A (2) bekezdésnek megfelelően közölt adatok bármelyikének változása esetén a befektetési vállalkozás legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt írásbeli értesítést ad a változásról a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának. A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai tájékoztatják a fogadó tagállam illetékes hatóságait az ilyen változásokról.

(5) A tagállamok további jogszabályi vagy közigazgatási követelmények nélkül engedélyezik a más tagállamokból származó, MTF-eket működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők számára, hogy területükön megfelelő mechanizmusokat biztosítsanak ahhoz, hogy lehetővé tegyék a területükön letelepedett távoli felhasználók vagy résztvevők számára a rendszereikhez való hozzáférést, illetve azok használatát.

(6) Az MTF-et működtető befektetési vállalkozás vagy piacműködtető tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat kíván fenntartani. Az MTF székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága egy hónapon belül továbbítja ezen információkat azon tagállamnak, amelyben az MTF ilyen mechanizmusokat kíván fenntartani.

Az MTF székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága az MTF-et fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére ésszerű időn belül tájékoztatást ad az MTF adott tagállamban letelepedett tagjainak vagy résztvevőinek kilétéről.

32. cikk

Fióktelep létesítése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön lehessen fióktelep létrehozása révén befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat nyújtani ezen irányelvvel, illetve a 2000/12/EK irányelvvel összhangban, feltéve, hogy a befektetési vállalkozás vagy hitelintézet székhelye szerinti tagállamban kiadott engedély kiterjed az ilyen szolgáltatásokra és tevékenységekre. Kiegészítő szolgáltatást kizárólag valamely befektetési szolgáltatással és/vagy tevékenységgel együttesen lehet nyújtani.

A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében a (7) bekezdés alapján megengedett követelményeken kívül nem írhatnak elő további követelményeket a fióktelepek szervezetére és működésére.

(2) A tagállamok előírják, hogy a másik tagállam területén fióktelepet létrehozni kívánó befektetési vállalkozás először értesítse a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, és biztosítsa számára a következő információkat:

- a) az a tagállam, amelynek területén a fióktelep létrehozását tervezi;
- b) működési programja, amely egyebek között meghatározza a kínálandó befektetési szolgáltatásokat és/vagy tevékenységeket, valamint kiegészítő szolgáltatásokat, a fióktelep szervezeti felépítését, jelezve, hogy a fióktelep kíván-e meghatalmazottakat alkalmazni;
- c) az a cím a fogadó tagállamban, amelyről az iratok beszerezhetők;
- d) a fióktelep irányításáért felelős személyek neve.

Azon esetekben, amikor a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállamon kívüli tagállamban letelepedett meghatalmazottat kíván alkalmazni, az ilyen meghatalmazott a fióktelephez tartozik, és rá ezen irányelvnek a fióktelepre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a tervezett tevékenységeket figyelembe véve nincs oka kétségbe vonni a befektetési vállalkozás irányítási rendszerének kielégítő voltát vagy pénzügyi helyzetét, a kézhezvételtől számított három hónapon belül közli az összes információt a fogadó tagállamban az 56. cikk (1) bekezdésének megfelelően kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatósággal, és megfelelően tájékoztatja a befektetési vállalkozást.

▼B

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a (2) bekezdésben említett információkon kívül tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát azon akkreditált kártalanítási rendszer adatairól is, amelynek a 97/9/EK irányelvvel összhangban a befektetési vállalkozás tagja. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága tájékoztatja a fogadó tagállam illetékes hatóságát az adatokban bekövetkező változásokról.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megtagadja, hogy az információkat közölje a fogadó tagállam illetékes hatóságával, az érintett befektetési vállalkozást az összes információ kézhezvételétől számított három hónapon belül tájékoztatja a megtagadás indokairól.

(6) A fogadó tagállam illetékes hatósága értesítésének kézhezvételekor, vagy az ilyen közlés hiányában legkésőbb két hónappal azt követően, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága a közlést továbbította, a fióktelep létrehozható, és az üzleti tevékenységét megkezdheti.

(7) Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a fióktelep található, átv teszi a felelősséget annak biztosítására, hogy a fióktelep által a területén nyújtott szolgáltatások megfeleljenek a 19., 21., 22., 25., 27. és 28. cikkben, illetve az azok alapján elfogadott intézkedésekben megállapított kötelezettségeknek.

A fióktelep fekvése szerinti tagállam illetékes hatóságának joga van megvizsgálni a fióktelep intézkedéseit, és szigorúan csak olyan változtatásokat kérhet, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságnak, hogy a 19., 21., 22., 25., 27. és 28. cikkben, illetve az azok alapján elfogadott intézkedésekben foglalt kötelezettségek teljesítését érvényesítse, azon szolgáltatások, illetve tevékenységek tekintetében, amelyeket a fióktelep az ő területén nyújt.

(8) Valamennyi tagállam rendelkezik arról, hogy amennyiben egy másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás fióktelepet hoz létre a területén, a befektetési vállalkozás székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága hatáskörének gyakorlása során, a fogadó tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően végezhesen helyszíni vizsgálatokat az adott fióktelepnél.

(9) Amennyiben változás következik be a (2) bekezdéssel összhangban közölt információkban, a befektetési vállalkozás írásbeli értesítést küld az ilyen változásról a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának, legalább egy hónappal a változás végrehajtása előtt. A fogadó tagállam illetékes hatóságát a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága értesíti a változásról.

33. cikk

Hozzáférés a szabályozott piacokhoz

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az ügyfélmegbízások végrehajtására, illetve saját számlás kereskedelemre más tagállamban engedéllyel rendelkező befektetési vállalkozások a területükön lévő szabályozott piacokon jogosultak legyenek tagsági viszonyra vagy a piacokhoz való hozzáférésre a következő módok bármelyike révén:

- a) közvetlenül, fióktelep létrehozásával a fogadó tagállamban;
 - b) a szabályozott piac távtagságával vagy a szabályozott piachoz távolról történő hozzáféréssel anélkül, hogy a szabályozott piac székhelye szerinti tagállamban le kellene telepedniük, amennyiben az adott piac kereskedési eljárásai és rendszerei nem igénylik a fizikai jelenlétet az ügyletek e piacon történő megkötéséhez.
- (2) A tagállamok az ezen irányelvben szabályozott kérdések tekintetében nem állapítanak meg további jogszabályi vagy közigazgatási előírásokat az (1) bekezdéssel rájuk ruházott jogot gyakorló befektetési vállalkozásokra.

34. cikk

Hozzáférés a központi partnerhez, az elszámolási és kiegyenlítési módok, valamint az elszámolási rendszer kijelölésének joga

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a más tagállamból származó befektetési vállalkozások területükön rendelkezzenek hozzáférési jogosultsággal a központi partnerhez, az elszámolási és kiegyenlítési rendszerekhez, a pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek véglegesítése vagy véglegesítésének lebonyolítása érdekében.

A tagállamok megkövetelik, hogy e befektetési vállalkozások hozzáférése az ilyen mechanizmusokhoz ugyanazon megkülönböztetésmentes, átlátható és objektív szempontoktól függjön, mint amelyek a helyi résztvevőkre vonatkoznak. A tagállamok nem korlátozhatják az ilyen mechanizmusok használatát a területükön lévő szabályozott piacon vagy MTF-en megkötött, pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek elszámolására és kiegyenlítésére.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a területükön lévő szabályozott piacok minden tagjuknak vagy résztvevőjüknek kínálják fel az adott szabályozott piacon megkötött, pénzügyi eszközökkel kapcsolatos ügyletek kiegyenlítési rendszere kijelölésének jogát a következő feltételekkel:

- a) az adott ügylet hatékony és gazdaságos kiegyenlítésének biztosításához szükséges összeköttetések és megoldások a kijelölt elszámolási rendszer és bármely más rendszer vagy létesítmény között;
- b) a szabályozott piac felügyeletéért felelős illetékes hatóság arra vonatkozó egyetértése, hogy a szabályozott piacon megkötött ügyletek kiegyenlítésének technikai feltételei a szabályozott piac által kijelölt elszámolási rendszeren kívüli rendszerben olyanok, hogy lehetővé teszik a pénzügyi piacok zavartalan és rendezett működését.

A szabályozott piac illetékes hatóságának ilyen értékelése nem sértheti a nemzeti központi bankok mint az elszámolási rendszerek felügyeleti szerve vagy pedig az ilyen rendszerek más felügyeleti hatóságai illetékességi körét. Az illetékes hatóság figyelembe veszi az ilyen intézmények által már gyakorolt felügyeletet annak érdekében, hogy elkerülje az ellenőrzés szükségtelen megkettőzését.

(3) A befektetési vállalkozások (1) és (2) bekezdés alapján fennálló jogai nem sérthetik a központi partner vagy az értékpapír-kiegyenlítési rendszerek működtetőinek jogát arra vonatkozóan, hogy jogos üzleti indokkal elutasítsák a kért szolgáltatások rendelkezésre bocsátását.

35. cikk

A központi partnerre, az elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokra vonatkozó rendelkezések az MTF-ek tekintetében

(1) A tagállamok nem akadályozzák meg az MTF-et működtető befektetési vállalkozásokat és piacműködtetőket abban, hogy megfelelő megállapodásokat kössenek egy másik tagállamban lévő központi partnerrel, elszámolóházzal vagy elszámolási rendszerrel abból a célból, hogy rendszereik keretében a piaci résztvevők által végrehajtott valamennyi vagy néhány ügylet elszámolását és/vagy kiegyenlítését biztosítsák.

(2) Az MTF-et működtető befektetési vállalkozások és piacműködtetők illetékes hatósága nem kifogásolhatja a másik tagállamban lévő központi partner, elszámolóház és/vagy elszámolási rendszer használatát, kivéve, ha ez bizonyíthatóan szükséges az adott MTF rendezett működésének fenntartásához, figyelembe véve a 34. cikk (2) bekezdésében az elszámolási rendszerekre megállapított feltételeket.

Az ellenőrzés szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében az illetékes hatóság figyelembe veszi a nemzeti központi bankok mint az elszámolási és kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szervei vagy más, az ilyen rendszerekben illetékességgel rendelkező felügyeleti hatóságok által gyakorolt felügyeletet.

III. CÍM SZABÁLYOZOTT PIACOK

36. cikk

Engedélyezés és alkalmazandó jog

(1) A tagállamok csak olyan rendszereket engedélyeznek szabályozott piacként, amelyek megfelelnek e cím rendelkezéseinek.

A szabályozott piac engedélye kizárólag akkor adható meg, ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy mind a piacműködtető, mind a szabályozott piac rendszerei megfelelnek legalább az e címben megállapított követelményeknek.

Azon jogi személyiségű szabályozott piacok esetében, amelyeket a szabályozott piacon kívüli piacműködtető irányít vagy üzemeltet, a tagállamok meghatározzák, hogy az ezen irányelv szerint a piacműködtetőre háruló különböző kötelezettségek miként oszlanak meg a szabályozott piac és a piacműködtető között.

A szabályozott piac működtetőjének meg kell adnia minden információt, beleértve egyebek között az üzleti tevékenység tervezett fajtáit és a szervezeti felépítést rögzítő működési programot, amely szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóság meggyőződhessen arról, hogy a szabályozott piac az induló engedély időpontjában létrehozott minden szükséges mechanizmust ahhoz, hogy az e cím rendelkezései alapján ráháruló kötelezettségeknek eleget tegyen.

(2) A tagállamok megkövetelik a szabályozott piac működtetőjétől, hogy az illetékes hatóság felügyelete mellett végezze el a szabályozott piac szervezéséhez és üzemeltetéséhez kapcsolódó feladatokat. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóság rendszeresen vizsgálja felül a szabályozott piacok e cím rendelkezéseinek való megfelelését. Biztosítják azt is, hogy az illetékes hatóságok kísérik figyelemmel, hogy a szabályozott piacok mindenkor megfelelnek-e az e cím alapján megállapított induló engedély feltételeinek.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a piacműködtető feleljen annak biztosításáért, hogy az általa irányított szabályozott piacok megfelelnek az e címben megállapított összes követelménynek.

A tagállamok azt is biztosítják, hogy a piacműködtető jogosult legyen azon jogokat gyakorolni, amelyek megfelelnek az általa ezen irányelv erejénél fogva irányított szabályozott piac jogainak.

(4) A 2003/6/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseinek sérelme nélkül a szabályozott piac rendszerei keretében folytatott kereskedelemre irányadó jog a szabályozott piac székhelye szerinti tagállam joga.

(5) Az illetékes hatóság visszavonhatja a szabályozott piacnak kiadott engedélyt, amennyiben a szabályozott piac:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel engedélyét, arról kifejezetten lemond, vagy nem működött az előző hat hónap során, kivéve, ha az érintett tagállam előírta, hogy ilyen esetekben az engedély érvényét veszti;
- b) az engedélyt hamis nyilatkozatok megtételével vagy más szabálytalan eszközök révén szerezte meg;
- c) már nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták;
- d) súlyosan és rendszeresen megsértette az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezéseket;
- e) minden olyan esetben, amelyek vonatkozásában a nemzeti jog a visszavonásról rendelkezik.

37. cikk

A szabályozott piac irányítására vonatkozó követelmények

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac üzletmenetét és műveleteit ténylegesen irányító személyek rendelkezzenek kellően jó hírnévvel, és legyenek kellően tapasztaltak a szabályozott piac megalapozott és megbízható vezetésének és működésének biztosítására. A tagállamok azt is megkövetelik, hogy a szabályozott piac működtetője tájékoztassa az illetékes hatóságot a szabályozott piac üzletmenetét és működését ténylegesen irányító személyek kilétéről és azok későbbi változásáról.

Az illetékes hatóság elutasítja a javasolt változások jóváhagyását, amennyiben objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy e változások lényegesen veszélyeztetik a szabályozott piac megalapozott és megbízható vezetését és működését.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac engedélyezési folyamatában az ezen irányelv feltételei szerint már engedélyezett valamely szabályozott piac üzletmenetét és működését ténylegesen irányító személyt vagy személyeket tekintsék úgy, mint aki/akik megfelelnek az (1) bekezdésben megállapított követelményeknek.

38. cikk

A szabályozott piac irányítására lényeges befolyást gyakorló személyekkel kapcsolatos követelmények

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy az olyan helyzetben lévő személyek, akik közvetve vagy közvetlenül lényeges befolyást gyakorolhatnak a szabályozott piac irányítására, arra alkalmasak legyenek.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac működtetője:

- a) tájékoztassa az illetékes hatóságot a szabályozott piac és/vagy a piacműködtető tulajdoni viszonyairól és különösen bármely olyan fél kilétéről és érdekeltségeinek mértékéről, aki olyan helyzetben van, hogy lényeges befolyást gyakorolhat az irányításra, és ezt az információt tegye közzé;
- b) tájékoztassa az illetékes hatóságot mindazon tulajdonjogátruházásokról, amelyek folytán változás következhet be azok személyében, akik a szabályozott piac működésére lényeges befolyást gyakorolnak, és ezt az információt tegye közzé.

(3) Az illetékes hatóság elutasítja a szabályozott piacot és/vagy piacműködtetőt ellenőrző érdekeltség tekintetében javasolt változásokat, ha objektív és bizonyítható indokok állnak fenn annak vélelmezésére, hogy az veszélyeztetné a szabályozott piac megalapozott és megbízható vezetését.

39. cikk

Szervezeti követelmények

A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac:

- a) rendelkezék mechanizmusokkal a szabályozott piac, a szabályozott piac tulajdonosai vagy működtetője érdekei és a szabályozott piac stabil működése közötti bármely összeférhetlenség világos azonosítására, és annak a szabályozott piac működésére és résztvevőire háruló potenciálisan hátrányos következményeinek kezelésére, különösen, ha az ilyen érdekkonfliktusok akadályozhatják az illetékes hatóság által a szabályozott piacra átruházott bármely feladat ellátását;
- b) legyen megfelelően felszerelt azon kockázatok kezelésére, amelyeknek ki van téve, hogy megfelelő megállapodásokat és rendszereket hozzon létre a működését veszélyeztető összes lényeges kockázat azonosítására, és hatékony intézkedéseket hozzon az ilyen kockázatok csökkentésére;

▼B

- c) rendelkeznek szabályokkal a rendszer technikai működésének megalapozott irányítására, hogy megbirkózhasson a rendszerleállítás kockázatával, ideértve előre nem látható események hatékony kezelésére vonatkozó megoldásokat is;
- d) rendelkezzen átlátható és megkülönböztetésmentes olyan szabályokkal és eljárásokkal, amelyek a tisztességes és rendezett kereskedésről rendelkeznek, és állapítson meg objektív szempontokat a megbízások hatékony teljesítésére;
- e) hatékony mechanizmusokkal segítse elő a rendszereiben teljesített ügyletek hatékony és határidőben történő véglegesítését;
- f) az engedélyezés időpontjában és folyamatosan is rendelkeznek rendezett működésének elősegítésére kellő pénzügyi forrásokkal, tekintettel a piacon kötött ügyletek jellegére és kiterjedésére, valamint azon kockázatok körére és fokára, amelyeknek ki van téve.

40. cikk

Pénzügyi eszközök bevezetése a kereskedésbe

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piacok világos és átlátható szabályokkal rendelkezzenek a pénzügyi eszközök kereskedésbe történő bevezetésére.

Az ilyen szabályok biztosítják, hogy a szabályozott piacra bevezetett bármely pénzügyi eszközzel lehessen tisztességes, rendezett és hatékony módon kereskedni, illetve az átruházható értékpapírok esetén azok szabadon forgathatók legyenek.

(2) Származtatott eszközök esetén a szabályok különösen azt biztosítják, hogy a származtatott ügylet kialakítása tegye lehetővé annak rendezett árazását és a hatékony kiegyenlítési feltételek meglétét.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben megállapított kötelezettségeken felül a tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac hozzon létre és tartson fenn hatékony mechanizmusokat annak igazolására, hogy a szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírok kibocsátói teljesítik a közösségi jog szerinti kötelezettségeiket az induló, a folyamatos, illetve az eseti közzétételi kötelezettségek tekintetében.

A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac hozzon létre mechanizmusokat, amelyek elősegítik, hogy tagjaik vagy résztvevőik hozzáférhessenek a közösségi jog alapján közzétett információkhoz.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piacok hozzák létre a szükséges mechanizmusokat az általuk kereskedésre engedélyezett pénzügyi eszközök bevezetési követelményeknek való megfelelése rendszeres felülvizsgálatára.

(5) A valamely szabályozott piacra bevezetett átruházható értékpapírt utóbb más szabályozott piacokra is be lehet vezetni, akár a kibocsátó jóváhagyása nélkül is, és összhangban az értékpapírok nyilvános kibocsátásakor vagy piaci bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról szóló, 2003. november 4-i 2003/71/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseivel. A kibocsátót a szabályozott piac tájékoztatja arról a tényről, hogy értékpapírjaival az adott szabályozott piacon kereskednek. A kibocsátót nem lehet kötelezni arra, hogy a (3) bekezdés alapján megkövetelt információkat közvetlenül adja meg bármely olyan szabályozott piac számára, amely a kibocsátó értékpapírjait a kibocsátó hozzájárulása nélkül vezette be.

(6) Az (1)–(5) bekezdésben foglaltak egységes alkalmazásának biztosítására a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésben említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el, amelyek:

- a) meghatározzák az eszközök különböző osztályainak azon jellemzőit, amelyeket a szabályozott piacnak figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy az eszközt az (1) bekezdés második albekezdésében

⁽¹⁾ HL L 345., 2003.12.31., 64. o.

▼B

megállapított feltételeknek megfelelő módon bocsátották-e ki a működése szerinti különböző piaci szegmensekben történő kereskedésre történő bevezetés céljából;

- b) tisztázzák azon mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piacnak be kell vezetnie ahhoz, hogy úgy tekintsék, eleget tett annak igazolására vonatkozó kötelezettségének, hogy az átruházható értékpapír kibocsátója teljesíti a közösségi jog szerinti kötelezettségeit az induló, a folyamatos és az eseti közzétételi kötelezettségek tekintetében;
- c) tisztázzák azokat a mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piacnak létre kell hoznia a (3) bekezdés alapján annak érdekében, hogy segítse tagjait és résztvevőit a közösségi jog által megállapított feltételek szerint közzétett információhoz való hozzáférésben.

41. cikk

Eszközök kereskedésének felfüggesztése, illetve törlésük a kereskedésből

(1) Az illetékes hatóságot az 50. cikk (2) bekezdésének j) és k) pontja szerinti valamely eszköz kereskedésének felfüggesztése vagy az eszköz kereskedésből való törlése követelésére megillető jog sérelme nélkül a szabályozott piac működtetője felfüggesztheti a szabályozott piac szabályainak már meg nem felelő pénzügyi eszköz kereskedését, vagy azt törölheti a kereskedésből, kivéve, ha az ilyen lépés várhatóan súlyosan károsítaná a befektetők érdekeit vagy a piac rendezett működését.

Annak ellenére, hogy a szabályozott piacok működtetői közvetlenül is tájékoztathatják a többi szabályozott piac működtetőjét, a tagállamok megkövetelik, hogy azon szabályozott piac működtetője, amely valamely pénzügyi eszköz kereskedését felfüggeszti, vagy azt a kereskedésből törli, e döntését tegye közzé, és a lényeges információkat közölje az illetékes hatósággal. Az illetékes hatóság tájékoztatja a többi tagállam illetékes hatóságait.

(2) Az az illetékes hatóság, amely valamely pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy kereskedésből való törlését követeli egy vagy több szabályozott piacon, határozatát azonnal közzéteszi, és tájékoztatja a többi tagállam illetékes hatóságát. A többi hatóság illetékes hatóságának is követelnie kell az ilyen pénzügyi eszköz kereskedésének felfüggesztését vagy kereskedésből való törlését a joghatósága alatt működő szabályozott piacokon és MTF-eken, kivéve, ha ez lényeges kárt okozna a befektetők érdekeinek vagy a piac rendezett működésében.

42. cikk

Hozzáférés a szabályozott piachoz

(1) A tagállamok előírják, hogy a szabályozott piac átlátható és megkülönböztetésmentes, objektív kritériumokon alapuló szabályokat hozzon létre és tartson fenn a szabályozott piachoz való hozzáférés vagy azon a tagság tekintetében.

(2) E szabályok határozzák meg a tagok vagy résztvevők következőkből eredő kötelezettségeit:

- a) a szabályozott piac alapító okirata és igazgatása;
- b) a piacon végzett ügyletekre vonatkozó szabályok;
- c) a piacon működő befektetési vállalkozások, illetve hitelintézetek alkalmazottaira vonatkozó szakmai előírások;
- d) a nem befektetési vállalkozás és hitelintézet tagokra vagy résztvevőkre a (3) bekezdés alapján megállapított feltételek;
- e) a szabályozott piacon kötött ügyletek elszámolásának és kiegyenlítésének szabályai és eljárásai.

(3) A szabályozott piac befogadhat tagként vagy résztvevőként befektetési vállalkozásokat, a 2000/12/EK irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteket, valamint más személyeket, akik:

- a) megfelelőek és alkalmasak;

▼B

- b) kellő szintű kereskedési képességgel és alkalmassággal rendelkeznek;
- c) adott esetben kielégítő szervezeti megoldásokkal rendelkeznek;
- d) az általuk betölteni kívánt szerephez kellő erőforrásokkal rendelkeznek, figyelembe véve azokat a különféle pénzügyi mechanizmusokat, amelyeket a szabályozott piac létrehozott az ügyletek megfelelő kiegyenlítésének szavatolására.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piacon megkötött ügyletekre a tagok és a résztvevők ne legyenek kötelesek egymással szemben alkalmazni a 19., a 21. és a 22. cikkben meghatározott kötelezettségeket. A szabályozott piac tagjainak, illetve résztvevőinek azonban alkalmazniuk kell a 19., a 21. és a 22. cikkben előírt kötelezettségeket ügyfeleik vonatkozásában, amikor a szabályozott piacon ügyfeleik nevében járnak el, megbízásaikat teljesítik.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott piac hozzáférésre és tagságra vonatkozó szabályai rendelkezzenek a befektetési vállalkozások és hitelintézetek közvetlen vagy távoli részvételéről.

(6) A tagállamok további jogszabályi vagy közigazgatási előírások nélkül lehetővé teszik a többi tagállam szabályozott piaca számára, hogy megfelelő mechanizmusokat biztosítsanak területükön annak érdekében, hogy elősegíthessék a területükön letelepedett távoli tagok vagy résztvevők hozzáférését az ilyen piacokhoz, valamint az ott történő kereskedést.

A szabályozott piac tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról a tagállamról, amelyben ilyen mechanizmusokat szándékozik fenntartani. A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága egy hónapon belül továbbítja ezt az információt azon tagállamnak, amelyben a szabályozott piac ilyen mechanizmusokat szándékozik biztosítani.

A szabályozott piac székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága a fogadó tagállam illetékes hatóságának kérésére és ésszerű időn belül tájékoztatást ad a szabályozott piac adott tagállamban letelepedett tagjai vagy résztvevői kilétéről.

(7) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piac működtetője rendszeresen küldje meg a szabályozott piac tagjainak és résztvevőinek jegyzékét a szabályozott piac illetékes hatóságának.

43. cikk

A szabályozott piac szabályai és más jogszabályi kötelezettségek teljesítésének figyelemmel kísérése

(1) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piacok hatékony mechanizmusokat és eljárásokat hozzanak létre és tartsanak fenn annak rendszeres figyelemmel kísérésére, hogy a szabályait tagjaik, illetve résztvevőik betartják. A szabályozott piacok figyelemmel kísérik tagjaik vagy résztvevőik rendszereikben teljesített ügyleteit annak érdekében, hogy azonosítsák e szabályok megszegéseit, a szabálytalan kereskedési feltételeket vagy az olyan magatartást, amely piaci visszaélést eredményezhet.

(2) A tagállamok megkövetelik, hogy a szabályozott piacok működtetői a szabályozott piac illetékes hatóságának jelentsék be szabályaik lényeges megszegéseit, a szabálytalan kereskedési feltételeket vagy az olyan piaci magatartást, amely piaci visszaélést eredményezhet. A tagállamok azt is megkövetelik a szabályozott piacot működtető befektetési vállalkozásoktól és piacműködtetőktől, hogy késedelem nélkül juttassák el a vonatkozó információkat a piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálat és felelősségre vonás tekintetében hatáskörrel rendelkező hatósághoz, és nyújtsanak teljes körű támogatást e hatóságnak a rendszerein keresztül vagy rendszereiben előforduló piaci visszaélésekkel kapcsolatos vizsgálatban és felelősségre vonásban.

44. cikk

Kereskedés előtti átláthatósági követelmények a szabályozott piacok számára

(1) A tagállamok megkövetelik legalább azt, hogy a szabályozott piacok tegyék közzé folyó vételi és eladási árfolyamaikat, valamint a kereskedésre bevezetett, rendszereikben meghirdetett részvényárfolyamokra megnyilvánuló kereskedési érdeklődés mélységét. A tagállamok megkövetelik, hogy ezt az információt ésszerű üzleti feltételek mellett a szokásos kereskedési időben folyamatosan bocsássák a nagyközönség rendelkezésére.

A szabályozott piacok ésszerű üzleti feltételek mellett és megkülönböztetéstől mentesen hozzáférést biztosíthatnak a 27. cikk alapján jegyzéseik közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az első albekezdés szerinti információ közzétételére alkalmaznak.

(2) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóságok a (3) bekezdésben meghatározott esetekben eltekinthetnek a szabályozott piac kötelezettségétől az (1) bekezdésben említett információ közzététele vonatkozásában a piaci modell vagy a megbízások típusa és nagyságrendje alapján. Az illetékes hatóságok különösen az adott részvény vagy részvényfajta szokásos piaci nagyságrendjéhez képest nagyobb ügyletek tekintetében tekinthetnek el e kötelezettségtől.

(3) Az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következők tekintetében:

- a) a közzéteendő vételi és eladási árfolyamok vagy kijelölt piacvezetői jegyzések terjedelme, valamint az ilyen árfolyamok mellett a kereskedési érdeklődés mértéke;
- b) azon megbízások nagyságrendje vagy fajtája, amelyek esetében a (2) bekezdés alapján el lehet tekinteni a kereskedés előtti közzétételtől;
- c) az a piaci modell, amelynek esetében a (2) bekezdés szerinti kereskedés előtti közzétételtől el lehet tekinteni, és különösen a kötelezettségnek valamely szabályozott piac által működtetett olyan kereskedési módszerekre való alkalmazhatósága, amelyekkel a szabályozott piac szabályai alapján szabályozott piacon kívül megállapított árfolyamokra hivatkozással vagy időszakos aukción kötnek ügyleteket.

45. cikk

Kereskedés utáni átláthatósági követelmények a szabályozott piacok számára

(1) A tagállamok megkövetelik legalább azt, hogy a szabályozott piacok tegyék közzé a kereskedésre bevezetett részvényeikkel folytatott ügyletek árfolyamát, nagyságrendjét és időpontját. A tagállamok megkövetelik, hogy az összes ilyen ügylet adatait ésszerű üzleti alapon és a valós időhöz képest a lehető legkorábban tegyék közzé.

A szabályozott piacok ésszerű üzleti feltételek mellett, megkülönböztetéstől mentesen hozzáférést biztosíthatnak a 28. cikk alapján részvényügyleteik adatainak közzétételére kötelezett befektetési vállalkozások számára azon mechanizmusokhoz, amelyeket az első albekezdés szerinti információ közzétételére alkalmaznak.

(2) A tagállamok előírják, hogy az illetékes hatóság engedélyezheti a szabályozott piacoknak, hogy fajtájuk vagy nagyságrendjük alapján az ügyletek adatainak halasztott közzétételéről rendelkezzenek. Az illetékes hatóságok a halasztott közzétételt különösen olyan ügyletek tekintetében engedélyezhetik, amelyek az adott részvény vagy részvényosztály szokásos piaci nagyságrendjéhez képest nagyobbak. A tagállamok megkövetelik a szabályozott piacoktól, hogy szerezzék meg az illetékes hatóság előzetes jóváhagyását a kereskedési adatok halasztott közzétételére javasolt szabályaikhoz, valamint megkövetelik, hogy e szabályokról a piaci résztvevőket és a befektető nagyközönséget egyértelműen tájékoztassák.

▼B

(3) A pénzügyi piacok hatékony és rendezett működésének, valamint az (1) és (2) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítására a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogad el a következők tekintetében:

- a) azon információk terjedelme és tartalma, amelyeket a nagyközönség számára elérhetővé kell tenni;
- b) azon feltételek, amelyek alapján a szabályozott piac a kereskedési adatok halasztott közzétételéről rendelkezhet, valamint azon szempontok, amelyeket alkalmazni kell annak eldöntése során, hogy melyek azok az ügyletek, amelyeknek nagyságrendjük vagy az érintett részvény típusa folytán a halasztott közzététele megengedett.

46. cikk

A központi partnerre, illetve az elszámolási és kiegyenlítési megállapodásokra vonatkozó rendelkezések

(1) A tagállamok nem akadályozhatják meg a szabályozott piacokat abban, hogy megfelelő megállapodásokat kössenek egy másik tagállam központi partnerével, elszámolóházával vagy elszámolási rendszerével abból a célból, hogy rendszereikben a piaci résztvevők által végrehajtott összes vagy néhány ügylet elszámolását és/vagy kiegyenlítését biztosítsák.

(2) A szabályozott piac illetékes hatósága nem élhet ellenvetéssel egy másik tagállamban lévő központi partner, elszámolóház és/vagy elszámolási rendszer használata miatt, kivéve, ha ez bizonyíthatóan szükséges az adott szabályozott piac rendezett működésének fenntartásához, figyelembe véve a 34. cikk (2) bekezdésében az elszámolási rendszerekre megállapított feltételeket.

Az illetékes hatóság a szükségtelen kettős ellenőrzés elkerülése érdekében figyelembe veszi a nemzeti központi bankok mint az elszámolási és kiegyenlítési rendszerek felügyeleti szervei, illetve az ilyen rendszerekkel kapcsolatban hatáskörrel rendelkező más felügyeleti hatóságok által az elszámolási és kiegyenlítési rendszer tekintetében már ellátott felügyeletet.

47. cikk

A szabályozott piacok jegyzéke

Minden tagállam létrehozza azon szabályozott piacok jegyzékét, amelyek vonatkozásában ez a tagállam a székhely szerinti tagállam, és továbbítja a jegyzéket a többi tagállamnak és a Bizottságnak. Hasonlóképpen tájékoztatást kell adni a jegyzékben bekövetkező valamennyi változásról. A Bizottság az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzéteszi az összes szabályozott piac jegyzékét, és azt évente legalább egyszer frissíti. A Bizottság a jegyzéket a honlapján is közzéteszi, és minden alkalommal frissíti azt, ha a tagállamok a jegyzékükben bekövetkező változásról értesítik.

IV. CÍM

ILLETÉKES HATÓSÁGOK

I. FEJEZET

KIJELÖLÉS, HATÁSKÖRÖK ÉS JOGORVOSLATI ELJÁRÁSOK

48. cikk

Az illetékes hatóságok kijelölése

(1) Minden egyes tagállam kijelöli azon illetékes hatóságokat, amelyek feladata az ezen irányelv különböző rendelkezéseiben előírt feladatok ellátása. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságát az egyes feladatok végrehajtásáért felelős illetékes hatóságokról, illetve az ilyen feladatok esetleges megosztásáról.

▼B

(2) Az (1) bekezdésben említett hatóságoknak állami hatóságoknak kell lenniük, azon lehetőség sérelme nélkül, hogy más jogalanyokra is át lehet ruházni feladatokat, ha arról az 5. cikk (5) bekezdése, a 16. cikk (3) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdése és a 23. cikk (4) bekezdése kifejezetten rendelkezik.

A feladatoknak az (1) bekezdésben említett hatóságoktól eltérő szervezetre történő esetleges átruházása nem érintheti sem a hatósági jogkörök, sem az ítélkezési jogkörök gyakorlását. A tagállamok megkövetelik, hogy a hatáskör-átruházás előtt az illetékes hatóságok minden ésszerű intézkedést hozzanak meg annak biztosítására, hogy az a szervezet, amelyre feladatokat ruháznak át, rendelkezik az összes feladat hatékony végrehajtásához szükséges kapacitással és erőforrásokkal, valamint hogy az átruházás kizárólag akkor valósulhasson meg, ha létrehozták az átruházott feladatok ellátásának világosan meghatározott és dokumentált keretét, amely tartalmazza az ellátandó feladatokat, valamint azok végrehajtásának feltételeit. E feltételeknek tartalmazniuk kell egy olyan kikötést, amely kötelezi az adott szervezetet arra, hogy oly módon járjon el és hozzon létre szervezetet, hogy elkerülhesse az összeférhetetlenséget, illetve hogy az átruházott feladatok ellátása során tudomására jutott információt ne használja fel tisztességtelenül vagy a verseny korlátozására. Az ezen irányelv, illetve végrehajtási intézkedései betartásának felügyeletéért minden esetben az (1) bekezdésnek megfelelően kijelölt illetékes hatóság vagy hatóságok viselik a végső felelősséget.

A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságait a hatáskörök átruházására tekintettel megkötött megállapodásairól, beleértve az ilyen átruházást szabályozó pontos feltételeket.

(3) A Bizottság évente legalább egyszer közzéteszi az (1) és (2) bekezdésben említett illetékes hatóságok jegyzékét az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és azt honlapján is folyamatosan frissíti.

49. cikk

Együttműködés egy adott tagállam hatóságai között

Amennyiben valamely tagállam egynél több illetékes hatóságot jelöl ki ezen irányelv rendelkezéseinek érvényesítésére, az ilyen hatóságok szerepeit világosan meg kell határozni, és azok kötelesek szorosan együttműködni.

Valamennyi tagállam megköveteli, hogy legyen együttműködés az ezen irányelv alkalmazásában illetékes hatóságok, valamint a hitelintézetek és más pénzügyi intézmények, a nyugdíjalapok, az ÁÉKBV-k, a biztosítási és viszontbiztosítási közvetítők, valamint a biztosítóintézetek felügyeletéért az adott tagállamban felelős illetékes hatóságok között.

A tagállamok megkövetelik, hogy az illetékes hatóságok cseréljék ki az összes olyan információt, amely kötelezettségeik és feladataik ellátásához alapvető fontosságú vagy lényeges.

50. cikk

Az illetékes hatóságoknak biztosítandó hatáskörök

(1) Az illetékes hatóságokat fel kell ruházni minden olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel, amely feladataik ellátásához szükséges. A nemzeti jogszabályok keretei által meghatározott korlátokon belül az ilyen hatásköröket a következők szerint gyakorolják:

- a) közvetlenül; vagy
- b) más hatóságokkal együttműködve; vagy
- c) saját felelősségük alapján olyan jogalanyokra történő átruházással, amelyekre a 48. cikk (2) bekezdésének megfelelően ruháztak át feladatokat; vagy
- d) az illetékes igazságügyi hatóságokhoz fordulva.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatásköröket a nemzeti joggal összhangban kell gyakorolni, és azoknak legalább az alábbi jogokat kell tartalmazniuk:

▼B

- a) hozzáférés bármely formájú bármely dokumentumhoz, valamint arról másolat készítése;
- b) információkérés bármely személytől, és szükség szerint a személy beidézése és kikérdezése az információ megszerzése céljából;
- c) helyszíni vizsgálatok elvégzése;
- d) meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartások bekérése;
- e) bármely, az ezen irányelv végrehajtására elfogadott rendelkezéssel ellentétes gyakorlat megszüntetésének előírása;
- f) eszközök befagyasztásának és/vagy elkobzásának kérelmezése;
- g) szakmai tevékenység folytatásától ideiglenes eltiltás kérelmezése;
- h) információadás megkövetelése az engedélyezett befektetési vállalkozások és szabályozott piacok könyvvizsgálóitól;
- i) bármely fajtájú intézkedés elfogadása annak biztosítására, hogy a befektetési vállalkozások és a szabályozott piacok folyamatosan feleljenek meg a jogszabályok előírásainak;
- j) valamely pénzügyi eszközzel folytatott kereskedés felfüggesztésének előírása;
- k) valamely pénzügyi eszköz kereskedésből történő kivonásának előírása, függetlenül attól, hogy azzal szabályozott piacon vagy más kereskedési rendszerben kereskednek;
- l) ügyek büntetőeljárásra utalása;
- m) ellenőrzések vagy vizsgálatok végrehajtásának engedélyezése könyvvizsgálók vagy szakértők számára.

51. cikk

Közigazgatási szankciók

(1) Az engedély visszavonására irányuló eljárások, valamint a tagállamok büntetőszankciók megállapítására irányuló jogának sérelme nélkül a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban biztosítják, hogy meg lehessen hozni a szükséges közigazgatási intézkedéseket, illetve közigazgatási szankciókat lehessen kiszabni azon személyekkel szemben, akik felelősek az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések be nem tartásáért. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen intézkedések legyenek hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek.

(2) A tagállamok megállapítják az 50. cikkben szabályozott vizsgálatban való együttműködés elmulasztása miatt alkalmazandó szankciókat.

(3) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy az illetékes hatóság nyilvánosságra hozhat bármely intézkedést vagy szankciót, amelyet az ezen irányelv végrehajtása során elfogadott rendelkezések megsértése miatt kiró, kivéve, ha az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi piacokat, vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek.

52. cikk

A fellebbezés joga

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv szerint elfogadott törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések alapján meghozott minden határozathoz megfelelő indokolást fűzzenek, és az ellen bírósághoz lehessen fordulni. A bírósághoz való fordulás jogát alkalmazni kell az olyan engedély iránti kérelem esetében is, amely tartalmazza az összes előírt információt, de a benyújtástól számított hat hónapon belül arról nem hoztak határozatot.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a fogyasztók érdekében az alábbi testületek közül a nemzeti jog meghatározása szerint egy vagy több a nemzeti joggal összhangban eljárást indíthasson a bíróságok vagy az illetékes közigazgatási szervek előtt annak biztosítására, hogy az ezen irányelv végrehajtására irányuló nemzeti rendelkezéseket alkalmazzák:

- a) köztestületek vagy képviselők;

▼B

- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdeke fűződik a fogyasztók védelméhez;
- c) szakmai szervezetek, amelyeknek jogos érdeke fűződik a tagjaik védelmében történő eljáráshoz.

53. cikk

A befektetői panaszok intézésének bíróságon kívüli mechanizmusa

(1) A tagállamok ösztönzik a befektetési vállalkozások által nyújtott befektetési és kiegészítő szolgáltatásokkal kapcsolatos fogyasztói jogviták bíróságon kívüli rendezésére vonatkozó hatékony és eredményes panasz-, illetve jogorvoslati eljárások létrehozását, adott esetben meglévő testületek felhasználásával.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a határon átnyúló jogviták megoldása során törvényi vagy rendeleti rendelkezések ne akadályozzák az ilyen testületeket a hatékony együttműködésben.

54. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy szakmai titoktartási kötelezettség kösse az illetékes hatóságokat, mindazon személyeket, akik az illetékes hatóságok vagy azon szervezetek számára munkát végeznek vagy végeztek, amelyekre a 48. cikk (2) bekezdése szerint feladatokat ruháztak át, valamint az illetékes hatóságok által utasított könyvvizsgálókat és szakértőket. A feladataik ellátása során tudomásukra jutott bizalmas információt nem adhatják ki semmilyen más személynek vagy hatóságnak, az olyan összefoglalt vagy összesített formát kivéve, amelyből az egyes befektetési vállalkozások, piacműködtetők, szabályozott piacok vagy más személyek nem azonosíthatók, a büntetőjog hatálya alá tartozó esetek vagy ezen irányelv más rendelkezéseinek sérelme nélkül.

(2) Amennyiben valamely befektetési vállalkozás, piacműködtető vagy szabályozott piac ellen csődeljárást vagy kötelező felszámolási eljárást indítanak, a harmadik feleket nem érintő bizalmas információkat a polgári vagy kereskedelmi eljárásokban ki lehet adni, ha az szükséges az eljárás lefolytatásához.

(3) A büntetőjog hatálya alá tartozó esetek sérelme nélkül az illetékes hatóságok, illetve az illetékes hatóságokon kívüli azon testületek, természetes vagy jogi személyek, akik/amelyek ezen irányelv alapján bizalmas információkat kapnak, azokat kizárólag feladataik ellátása során és hatásköreik gyakorlása érdekében használhatják fel; az illetékes hatóságok esetében ezen irányelv hatályán belül, más hatóságok, testületek, természetes vagy jogi személyek esetében kizárólag arra a célra, amelyre az ilyen információkat számukra biztosították, és/vagy kifejezetten az ilyen hatáskörök gyakorlásához kapcsolódó közigazgatási vagy bírósági eljárások keretében. Amennyiben azonban az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület vagy személy hozzájárul, az információkat fogadó hatóság azt más célra is felhasználhatja.

(4) Az ezen irányelv alapján fogadott, kicserélt vagy továbbított valamennyi bizalmas információra a szakmai titoktartás tekintetében e cikkben megállapított feltételek vonatkoznak. Azonban ez a cikk nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat abban, hogy az ezen irányelvvvel és más, a befektetési vállalkozásokra, hitelintézetekre, nyugdíjalapokra, ÁÉKBV-kre, biztosítási és viszontbiztosítási közvetítőkre, biztosítóintézetekre, szabályozott piacokra vagy piacműködtetőkre vonatkozó irányelvekkel összhangban más módon, az információkat átadó illetékes hatóság vagy más hatóság, testület, természetes vagy jogi személy hozzájárulásával bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak.

(5) Ez a cikk nem gátolja az illetékes hatóságokat abban, hogy nemzeti jogukkal összhangban olyan bizalmas információkat cseréljenek ki vagy továbbítsanak, amelyet nem valamely másik tagállam illetékes hatóságától kaptak.

55. cikk

Kapcsolat a könyvvizsgálókkal

(1) A tagállamok legalább azt megkövetelik, hogy bármely feljogosított személy, aki a számviteli dokumentumok kötelező könyvvizsgálójának elvégzéséért felelős személyek működésének engedélyezéséről szóló, 1984. április 10-i 84/253/EGK nyolcadik tanácsi irányelv ⁽¹⁾ alapján valamely befektetési vállalkozás számára az egyes típusú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelv ⁽²⁾ 51. cikkében, a 83/349/EGK irányelv 37. cikkében vagy a 85/611/EGK irányelv 31. cikkében meghatározott feladatot, vagy bármely más, törvény által előírt feladatot lát el, legyen köteles az illetékes hatóságoknak azonnal beszámolni minden olyan tényről, illetve az ilyen vállalkozást érintő határozatról, amelyről az ilyen személy feladatai ellátása során tudomást szerez, és amely várhatóan:

- a) azon törvények, rendeletek vagy közigazgatási rendelkezések lényeges megsértését képezi, amelyek az engedélyezésre irányadó feltételeket állapítanak meg, vagy amelyek kifejezetten a befektetési vállalkozások tevékenységeinek folytatására vonatkoznak;
- b) érinti a befektetési vállalkozás folyamatos működését;
- c) a könyvvizsgálói záradék megadásának megtagadásához vagy fenn tartással történő megadásához vezet.

Az ilyen személy ugyancsak köteles bejelentést tenni az azon vállalkozással kapcsolatban az első albekezdésben említett feladatai végrehajtása során tudomására jutott minden olyan tényről és határozatról, amely szoros kapcsolatban áll azzal a befektetési vállalkozással, amelynél az ilyen személy ezt a feladatot ellátja.

(2) A 84/253/EGK irányelv értelmében engedélyezett személyek jóhiszemű bejelentése az (1) bekezdésben említett minden tényről vagy határozatról az illetékes hatóságok felé nem képezi az információk átadására vonatkozó szerződéses vagy jogszabályi korlátozás megsértését, és ezért az ilyen személyek semmilyen módon nem felelősek.

II. FEJEZET

A TAGÁLLAMOK ILLETÉKES HATÓSÁGAI KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

56. cikk

Együttműködési kötelezettség

(1) A tagállamok illetékes hatóságai együttműködnek egymással minden olyan esetben, amikor ez az ezen irányelv szerinti feladataik ellátásához szükséges, felhasználva hatáskörüket, függetlenül attól, hogy azt ezen irányelv vagy a nemzeti jog határozza meg.

Az illetékes hatóság együttműködik a többi tagállam illetékes hatóságaival. Különösen információt cserélnek és együttműködnek minden vizsgálati és felügyeleti tevékenységben.

Az együttműködés és különösen az információcsere elősegítése és felgyorsítása érdekében a tagállamok ezen irányelv céljaira egyetlen illetékes hatóságot jelölnek ki kapcsolattartó pontként. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállamot azon hatóságok nevééről, amelyeket kijelöltek az információváltásra irányuló kérelmek fogadására, illetve az e bekezdés szerinti együttműködésre.

(2) Ha a fogadó tagállam értékpapíripiacainak helyzetére figyelemmel a fogadó tagállamban a kialakult mechanizmusokkal rendelkező szabályozott piac műveletei az adott fogadó tagállamban az értékpapíripiacok működése és a befektetők védelme szempontjából lényegi fontosságúvá váltak, a szabályozott piac székhelye szerinti tagállam és a fogadó tagállam illetékes hatóságai arányos együttműködési mechanizmust hoznak létre.

⁽¹⁾ HL L 126., 1984.5.12., 20. o.

⁽²⁾ HL L 222., 1978.8.14., 11. o. A legutóbb a 2003/51/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 178., 2003.7.17., 16. o.) módosított irányelv.

▼B

(3) A tagállamok meghozzák a szükséges közigazgatási és szervezeti intézkedéseket az (1) bekezdésben előírt segítségnyújtás elősegítése érdekében.

Az illetékes hatóságok akkor is felhasználhatják hatásköreiket az együttműködés céljára, ha a vizsgált magatartás nem ütközik az adott tagállam hatályos szabályozásába.

(4) Amennyiben az illetékes hatóság jó okkal gyanítja, hogy a felügyelete alá nem tartozó szervezetek egy másik tagállam területén ezen irányelv rendelkezéseivel ellentétesen járnak vagy jártak el, erről a másik tagállam illetékes hatóságát a lehető legrészletesebben tájékoztatja. Ez utóbbi hatóság hozza meg a szükséges intézkedést. Tájékoztatja az őt értesítő illetékes hatóságot az intézkedés eredményéről, valamint a lehetséges mértékben a lényeges közbenső fejleményekről. Ez a bekezdés nem sértheti az információt továbbító illetékes hatóság hatásköreit.

(5) A (2) bekezdés egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság a 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően végrehajtási intézkedéseket fogadhat el azon ismérvek megállapítására, amelyek alapján a szabályozott piacnak a fogadó tagállamban végrehajtott műveletei lényeges fontosságúnak tekinthetők az ilyen fogadó tagállamban az értékpapírpiacon működése, illetve a befektetők védelme szempontjából.

57. cikk

Együttműködés a felügyeleti tevékenységekben, helyszíni ellenőrzésekben vagy vizsgálatokban

A tagállam illetékes hatósága kérheti a másik tagállam illetékes hatóságának együttműködését valamely felügyeleti tevékenységben vagy helyszíni ellenőrzés elvégzésében, vagy más vizsgálatban. Az olyan befektetési vállalkozások esetében, amelyek valamely szabályozott piac távoli tagjai, a szabályozott piac illetékes hatósága fordulhat közvetlenül hozzájuk, ilyen esetben azonban megfelelően tájékoztatja a távoli tag székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát.

Ha az illetékes hatóság helyszíni ellenőrzésre vagy vizsgálatra irányuló kérelmet kap, hatáskörének keretein belül:

- a) maga végzi el az ellenőrzést vagy vizsgálatot; vagy
- b) megengedi, hogy a kérelmező hatóság hajtsa végre az ellenőrzést vagy vizsgálatot; vagy
- c) lehetővé teszi könyvvizsgálók vagy szakértők számára, hogy elvégezzék az ellenőrzést vagy vizsgálatot.

58. cikk

Információcsere

(1) Az 56. cikk (1) bekezdésének megfelelően ezen irányelv céljaira kapcsolattartó pontként kijelölt tagállami illetékes hatóságok haladéktalanul átadják egymásnak a 48. cikk (1) bekezdésének megfelelően kijelölt illetékes hatóságoknak az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekben meghatározott feladataik ellátásához szükséges információkat.

Az ezen irányelv alapján más illetékes hatóságokkal információt cserélő illetékes hatóságok a közlés időpontjában jelezhetik, hogy az ilyen információ kifejezett hozzájárulásuk nélkül nem tehető közzé, amely esetben az ilyen információt kizárólag arra a célra lehet kicserélni, amelyhez az ilyen hatóságok beleegyezésüket adták.

(2) A kapcsolattartó pontként kijelölt illetékes hatóság az (1) bekezdés, illetve az 55. cikk és a 63. cikk alapján fogadott információt továbbíthatja a 49. cikkben említett hatóságoknak. Az információt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül nem továbbíthatja az információt más testületeknek vagy természetes és jogi személyeknek, és az információt kellően indokolt körülmények kivételével kizárólag

▼B

arra a célra használhatja fel, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárultak. Ez utóbbi esetben a kapcsolattartó pont azonnal tájékoztatja az információt küldő kapcsolattartó pontot.

(3) A 49. cikkben említett hatóságok, valamint az e cikk (1) bekezdése vagy az 55. és a 63. cikk alapján bizalmas információt fogadó más testületek vagy természetes és jogi személyek az információt kizárólag feladataik ellátása során használhatják fel, elsősorban:

- a) annak ellenőrzésére, hogy a befektetési vállalkozások tevékenységének megkezdésére vonatkozó feltételek teljesülnek-e, valamint, hogy elősegítsék a vállalkozás üzleti magatartásának figyelemmel kísérését összevont vagy nem összevont alapon, különös tekintettel a 93/6/EGK irányelvben meghatározott tőkemegfelelési követelményekre, az igazgatási és számviteli eljárásokra, valamint a belső ellenőrzési mechanizmusokra;
- b) a kereskedési helyek megfelelő működésének figyelemmel kísérésére;
- c) szankciók kiadására;
- d) az illetékes hatóságok határozataival szembeni közigazgatási fellebbezések során;
- e) az 52. cikk alapján kezdeményezett bírósági eljárásokban; vagy
- f) az 53. cikkben szabályozott, a befektetői panaszok kezelésének bíróságon kívüli mechanizmusában.

(4) A 64. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően a Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el az illetékes hatóságok közötti információcsere eljárásaira vonatkozóan.

(5) Az 54., 58. és 63. cikk rendelkezései nem akadályozzák az illetékes hatóságot abban, hogy a feladatai ellátásához szükséges bizalmas információkat továbbítsa a központi bankoknak, a Központi Bankok Európai Rendszerének és az Európai Központi Banknak mint monetáris hatóságnak, illetve adott esetben más, a fizetési és elszámolási rendszerek felügyeletéért felelős állami hatóságoknak; hasonlóképpen az ilyen hatóságok vagy testületek nem akadályozhatók meg abban, hogy az illetékes hatóságoknak az ezen irányelvben előírt feladataik ellátásához szükséges információkat átadják.

59. cikk

Az együttműködés megtagadása

Az illetékes hatóság csak abban az esetben tagadhatja meg az 57. cikkben a vizsgálat, a helyszíni ellenőrzés vagy a felügyeleti tevékenység végrehajtásában előírt együttműködés iránti kérelem teljesítését, illetve az 58. cikkben előírt információcsere, ha:

- a) az ilyen vizsgálat, helyszíni ellenőrzés, felügyeleti tevékenység vagy információcsere hátrányosan érintheti a címzett állam szuverenitását, biztonságát vagy közrendjét;
- b) azonos tevékenységek és személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást az adott tagállamban;
- c) azonos személyek és tevékenységek tekintetében az adott tagállamban már jogerős ítélet született.

Az ilyen elutasítás esetén az illetékes hatóság megfelelően értesíti az együttműködést kérő illetékes hatóságot a lehető legrészletesebb információk nyújtásával.

60. cikk

Hatóságok közötti konzultáció az engedély megadása előtt

(1) Konzultálni kell az érintett másik tagállam illetékes hatóságaival a következő befektetési vállalkozások engedélyének megadása előtt:

- a) másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet leányvállalata; vagy
- b) másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet anyavállalatának leányvállalata; vagy

▼B

c) ha a vállalkozás felett az ellenőrzést ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolják, mint a másik tagállamban engedélyezett befektetési vállalkozás vagy hitelintézet felett.

(2) Konzultálni kell a hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások felügyeletéért felelős tagállam illetékes hatóságával, mielőtt engedélyt adnak a következő befektetési vállalkozások számára:

a) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet leányvállalata; vagy

b) a Közösségben engedélyezett hitelintézet vagy biztosítóintézet anyavállalatának leányvállalata; vagy

c) ha a vállalkozás felett az ellenőrzést ugyanazon természetes vagy jogi személyek gyakorolják, mint a Közösségben engedélyezett valamely hitelintézet vagy biztosítóintézet felett.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett érintett illetékes hatóságoknak különösen akkor kell konzultálniuk egymással, ha értékeli a részvényesek, illetve tagok alkalmasságát, valamint azon személyek hírnevét és tapasztalatait, akik ténylegesen irányítják az azonos csoporthoz tartozó másik szervezet irányításában érintett üzletmenetet. E hatóságok az engedély megadása, valamint a működési feltételeknek való megfelelés folyamatos értékelése érdekében kicserélnek minden információt a részvényesek vagy tagok alkalmassága, a másik érintett illetékes hatóság számára fontossággal bíró vállalkozást ténylegesen irányító személyek hírneve és tapasztalata vonatkozásában.

61. cikk

A fogadó tagállamok hatáskörei

(1) A fogadó tagállamok statisztikai célból előírhatják, hogy a területükön fiókteleppel rendelkező minden befektetési vállalkozás időszakonként tегyen jelentést számukra e fióktelepek tevékenységeiről.

(2) A fogadó tagállamok ezen irányelv alapján fennálló felelősségük keretében előírhatják a befektetési vállalkozások fióktelepei számára, hogy biztosítsák a fogadó tagállam által a 32. cikk (7) bekezdésében előírt esetekre meghatározott előírásoknak való megfelelésük figyelemmel kíséréséhez szükséges információkat. Az ilyen követelmények nem lehetnek szigorúbbak, mint amelyeket ugyanezen tagállam az ott letelepedett vállalkozásokra előír az ugyanezen előírásoknak való megfelelésük figyelemmel kíséréséhez.

62. cikk

A fogadó tagállamok által bevezetendő óvintézkedések

(1) Amikor a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható alapja van annak vélelmezésére, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján területén tevékenykedő befektetési vállalkozás megszegi az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, vagy hogy a tagállam területén fiókteleppel rendelkező befektetési vállalkozás megszegi a fogadó tagállam illetékes hatóságára hatáskört nem ruházó ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből eredő kötelezettségeit, vizsgálati eredményeit a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága elé terjeszti.

Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által tett intézkedések ellenére, vagy amiatt, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, a befektetési vállalkozás továbbra is úgy tevékenykedik, hogy az nyilvánvalóan sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy piacainak zavartalan működését, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően meghozza az összes intézkedést, amely szükséges a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelmére. Ez magában foglalja annak lehetőségét is, hogy megakadályozza a szabálysértő befektetési vállalkozást a területén bármely további ügylet kezdeményezésében. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot késedelem nélkül tájékoztatni kell.

▼B

(2) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságai megbizonyosodnak arról, hogy a területükön fiókteleppel rendelkező befektetési vállalkozás megsértette az adott államban az ezen irányelvnek a fogadó tagállam illetékes hatóságaira hatáskört ruházó rendelkezései alapján elfogadott törvényi vagy szabályozási rendelkezéseket, az ilyen hatóságok előírják az érintett befektetési vállalkozásnak, hogy vessen véget a jogsértő helyzetnek.

Ha az érintett befektetési vállalkozás nem teszi meg a szükséges lépéseket, a fogadó tagállam illetékes hatóságai meghozzák az összes szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy az érintett befektetési vállalkozás vessen véget a jogsértő helyzetnek. Az ilyen intézkedések jellegeről tájékoztatást kell küldeni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak.

Ha a fogadó tagállam által meghozott intézkedések ellenére a befektetési vállalkozás továbbra is megsérti az első albekezdésben említett, a fogadó tagállamban hatályos törvényi vagy rendeleti rendelkezéseket, ez utóbbi a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságainak tájékoztatása után meghozza a szükséges intézkedéseket a további szabálytalanságok megelőzésére vagy megbüntetésére, és amennyiben szükséges, megakadályozza a befektetési vállalkozást abban, hogy területén további ügyleteket kezdeményezzen. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot késedelem nélkül tájékoztatni kell.

(3) Amennyiben a valamely szabályozott piacot vagy MTF-et fogadó tagállam illetékes hatósága világos és bizonyítható indokokkal rendelkezik annak vélelmezésére, hogy az ilyen szabályozott piac vagy MTF megszegi az ezen irányelv alapján elfogadott rendelkezésekből adódó kötelezettségeit, vizsgálati eredményeit a szabályozott piac vagy MTF székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága elé terjeszti.

Ha az említett szabályozott piac vagy MTF a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által bevezetett intézkedések ellenére, vagy azért, mert az ilyen intézkedések elégtelennek bizonyulnak, továbbra is oly módon jár el, amely egyértelműen sérti a fogadó tagállam befektetőinek érdekeit vagy a piacok rendezett működését, a fogadó tagállam illetékes hatósága a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának tájékoztatását követően meghozza a befektetők és a piacok megfelelő működésének védelméhez szükséges valamennyi intézkedést. Ez magában foglalja annak lehetőségét, hogy megakadályozza, hogy az említett szabályozott piac vagy MTF továbbra is a fogadó tagállamban letelepedett távoli tagok vagy résztvevők rendelkezésére bocsássa mechanizmusait. Az ilyen intézkedésekről a Bizottságot késedelem nélkül tájékoztatni kell.

(4) Az (1), (2) vagy (3) bekezdés szerint elfogadott szankciókat vagy a befektetési vállalkozás vagy a szabályozott piac tevékenységének korlátozását is magában foglaló intézkedést megfelelően indokolni kell, és azt az érintett befektetési vállalkozással vagy szabályozott piaccal közölni kell.

III. FEJEZET

EGYÜTTMŰKÖDÉS HARMADIK ORSZÁGOKKAL

63. cikk

Információk cseréje harmadik országokkal

(1) A tagállamok csak akkor köthetnek harmadik országok illetékes hatóságaival információk kicserélését előíró együttműködési megállapodásokat, ha az átadott információkra az 54. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal legalább egyenértékű garanciák vonatkoznak. Ilyen információcserére kizárólag az említett illetékes hatóságok feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

A tagállamok a 95/46/EK irányelv IV. fejezetének megfelelően továbbíthatnak személyes adatokat harmadik országba.

A tagállamok olyan harmadik országbeli hatóságokkal, testületekkel és természetes, illetve jogi személyekkel köthetnek információcserét előíró együttműködési megállapodásokat, akik/amelyek felelősek:

▼**B**

- i. a hitelintézetek, más pénzügyi szervezetek, biztosítóintézetek felügyeletéért, illetve a pénzügyi piacok felügyeletéért;
- ii. befektetési vállalkozások felszámolásáért és csődeljárásáért és más hasonló eljárásokért;
- iii. felügyeleti feladataik ellátása során befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények, hitelintézetek és biztosítóintézetek beszámolóinak törvényben előírt könyvvizsgálataért, vagy amelyek feladataik ellátása során kártalanítási rendszereket igazgatnak;
- iv. befektetési vállalkozások felszámolásában és csődeljárásában, illetve más hasonló eljárásokban érintett szervezetek felügyeletéért;
- v. biztosítóintézetek, hitelintézetek, befektetési vállalkozások és más pénzügyi intézmények beszámolóinak törvény által előírt könyvvizsgálataival megbízott személyek felügyeletéért,

de kizárólag abban az esetben, ha az átadott információk legalább az 54. cikkben előírt szakmai titoktartási garanciákkal egyenértékű garanciák hatálya alá tartoznak. Ilyen információcserére kizárólag az ilyen hatóságok, szervek, természetes vagy jogi személyek feladatainak ellátása céljából kerülhet sor.

(2) Ha az információk másik tagállamból származnak, azok nem adhatók át az információkat továbbító illetékes hatóság kifejezett hozzájárulása nélkül, és adott esetben is kizárólag arra a célra, amelyhez az ilyen hatóságok hozzájárultak. Ugyanez a rendelkezés vonatkozik a harmadik ország illetékes hatósága által biztosított információkra.

V. CÍM ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

64. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK bizottsági határozattal ⁽¹⁾ létrehozott európai értékpapír-bizottság (a továbbiakban: a bizottság) segíti.

(2) E bekezdésre való hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire, feltéve, hogy az ilyen eljárásban elfogadott végrehajtási intézkedések nem módosítják ezen irányelv lényeges rendelkezéseit.

Az 1999/468/EK határozat 5. cikkének (6) bekezdésében megállapított időszak három hónap.

▼**M1**

(2a) Egyik elfogadott végrehajtási intézkedés sem változtathat ezen irányelv lényegi rendelkezésein.

(3) A már elfogadott végrehajtási intézkedések sérelme nélkül, legkésőbb 2008. április 1-jén felfüggesztésre kerül ezen irányelv azon rendelkezéseinek alkalmazása, amelyek technikai szabályok, módosítások és határozatok (2) bekezdés szerinti elfogadását írják elő. A Bizottság javaslatát követően az Európai Parlament és a Tanács a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárással összhangban megújíthatja az érintett rendelkezéseket, amelyeket e célból a fenti időpont előtt felül kell vizsgálnia.

65. cikk

Jelentések és felülvizsgálat

(1) 2007. október 31-ig a Bizottság nyilvános konzultációk és az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv kereskedés előtti és utáni átláthatósági kötelezettségekre vonatkozó rendelkezései hatályának a részvényeken kívüli pénzügyi eszközök kategóriáira történő esetleges kiterjesztéséről.

(2) 2008. október 31-éig a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a 27. cikk alkalmazásáról.

▼ **M1**

(3) 2008. április 30-áig a Bizottság nyilvános konzultációk és az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következőkről:

- a) a 2. cikk (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott mentesség további megfeleléséről azon vállalkozások esetében, amelyek fő üzleti tevékenysége az árualapú származtatott ügyletekkel történő szájtársamlás kereskedés;
- b) az ilyen vállalkozások ezen irányelv értelmében befektetési vállalkozásként történő engedélyezéséhez, illetve felügyeletéhez szükséges arányos követelmények tartalmáról és formájáról;
- c) a meghatalmazottak kinevezésére vonatkozó szabályok megfeleléséről a befektetési szolgáltatások és/vagy tevékenységek teljesítése során, különös tekintettel azok felügyeletére;
- d) a 2. cikk (1) bekezdésének i) pontjában megállapított mentesség további megfeleléséről.

(4) 2008. április 30-áig a Bizottság jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé azon akadályok megszüntetéséről, amelyek akadályozhatják a kereskedési hely(szín)ek által közzeendő információ európai szintű konszolidálását.

(5) Az (1)–(4) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság javaslatokat tehet ezen irányelv megfelelő módosítására.

(6) 2006. október 31-ig a Bizottság az illetékes hatóságokkal folytatott megbeszélések alapján jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a közösségi jog alapján a közvetítők tekintetében a szakmai felelősségbiztosításra megállapított követelmények további megfeleléséről.

▼ **B***66. cikk***A 85/611/EGK irányelv módosítása**

A 85/611/EGK irányelv 5. cikkében a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A pénzügyi eszközök piacairól szóló, ...-i 2004/EK ⁽¹⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv ^(*) 2. cikkének (2) bekezdését, 12., 13. és 19. cikkét kell alkalmazni az e cikk (3) bekezdésében említett, alapkezelő társaságok által nyújtott szolgáltatásokra.

⁽¹⁾ Az OPOCE-nak kell az ezen irányelvre történő hivatkozást beilleszteni.”

^(*) HL L

*67. cikk***A 93/6/EGK irányelv módosítása**

A 93/6/EGK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„2. Befektetési vállalkozás minden olyan intézmény, amely megfelel a pénzügyi eszközök piacairól szóló, ...-i 2004/EK ⁽²⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv ^(**) 4. cikke (1) bekezdésében foglalt meghatározásnak, és amely az ugyanezen irányelv által megállapított követelmények hatálya alá tartozik, kivéve:

- a) a hitelintézeteket;
- b) a 20. pontban meghatározott helyi vállalkozásokat; valamint
- c) azon vállalkozásokat, amelyek kizárólag befektetési tanácsadásra és/vagy befektetőktől megbízások fogadására és továbbítására kaptak engedélyt, mindkét esetben anélkül, hogy ügyfeleik pénzét vagy értékpapírjait tarthatnák, és amelyek emiatt nem adósodhatnak el ügyfeleikkel szemben.

▼B

(²) Az OPOCE-nak kell az ezen irányelvre történő hivatkozást beillesztenie.”

(**) HL L

2. A 3. cikk (4) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A 2. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett vállalkozások indulótőkéje 50 000 euro, amennyiben a 2004/39/EK irányelv 31. vagy 32. cikke alapján élvezik a letelepedés vagy szolgáltatásnyújtás szabadságát.”

3. A 3. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4a) A 93/6/EK irányelv felülvizsgálatáig a 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett vállalkozásoknak rendelkezniük kell:

- a) 50 000 euro indulótőkével; vagy
- b) a Közösség egész területére vonatkozó szakmai felelősségbiztosítással, vagy más, szakmai gondatlanságból adódó felelősségre vonatkozó garanciával, amely kárigényenként legalább 1 000 000 euro, és összességében évi 1 500 000 euro értékű az összes kárigény tekintetében; vagy
- c) az indulótőke és a szakmai felelősségbiztosítás olyan kombinációjával, amely az a) vagy b) pont szerinti fedezettel egyenértékű fedezeti szintet eredményez.

Az e bekezdésben említett összegeket a Bizottság időszakonként felülvizsgálja, hogy figyelembe vegye az európai fogyasztói árindex Eurostat által közzétett változásait, összhangban és egyidejűleg a biztosítási közvetítésről szóló, 2002. december 9-i 2002/92/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikkének (7) bekezdése alapján tett kiigazításokkal.

(4b) Amennyiben a 2. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett befektetési vállalkozást a 2002/92/EK irányelv alapján is nyilvántartásba vették, az ilyen befektetési vállalkozásnak eleget kell tennie az említett irányelv 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított követelményeknek, és ezenkívül rendelkeznie kell:

- a) 25 000 euro indulótőkével; vagy
- b) a Közösség egész területére vonatkozó szakmai felelősségbiztosítással, vagy más, szakmai gondatlanságból adódó felelősségre vonatkozó garanciával, amely kárigényenként legalább 500 000 euro, és összességében évi 750 000 euro értékű az összes kárigény tekintetében; vagy
- c) az indulótőke és a szakmai felelősségbiztosítás olyan kombinációjával, amely az a) vagy b) pont szerinti fedezettel egyenértékű fedezeti szintet eredményez.

(*) HL L 9., 2003.1.15., 3. o.”

68. cikk

A 2000/12/EK irányelv módosítása

A 2000/12/EK irányelv I. melléklete a következőképpen módosul:

Az I. melléklet a végén a következő mondattal egészül ki:

„A pénzügyi eszközök piacairól szóló, ...-i 2004/EK (¹) európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) I. mellékletének A. és B. szakaszában előírt szolgáltatások és tevékenységek az azon irányelv I. melléklete C. szakaszában előírt pénzügyi eszközökre történő hivatkozás esetén az ezen irányelv szerinti kölcsönös elismerés hatálya alá tartoznak.

(¹) Az OPOCE-nak kell az ezen irányelvre történő hivatkozást beillesztenie.”

(*) HL L

▼ **M1**

69. cikk

A 93/22/EGK irányelv hatályon kívül helyezése

A 93/22/EGK irányelvet 2007. november 1-jei hatállyal hatályon kívül kell helyezni. A 93/22/EGK irányelvre történő hivatkozásokat ezen irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A 93/22/EGK irányelvben meghatározott fogalmakra vagy az irányelv cikkeire történő hivatkozásokat az ezen irányelvben meghatározott megfelelő fogalomra, illetve cikkekre történő hivatkozásként kell értelmezni.

▼ **B**

70. cikk

Átültetés▼ **M1**

A tagállamok elfogadják azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2007. január 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Ezeket az intézkedéseket 2007. november 1-jétől kell alkalmazni.

▼ **B**

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell csatolni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

71. cikk

Átmeneti rendelkezések▼ **M1**

(1) Azon befektetési vállalkozásokat, amelyek a letelepedésük helye szerinti tagállamban befektetési szolgáltatások nyújtására 2007. november 1-je előtt kaptak engedélyt, úgy kell tekinteni, hogy az engedélyt ezen irányelv alkalmazásában kapták meg, amennyiben az ilyen tagállam törvényei előírják, hogy az ilyen tevékenységek megkezdéséhez a 9–14. cikkben előírt feltételekhez hasonló feltételeknek kell megfelelniük.

(2) Azt a szabályozott piacot vagy piacműködtetőt, amelyet a letelepedése helye szerinti tagállamban 2007. november 1-je előtt engedélyeztek, úgy kell tekinteni, hogy engedélyét ezen irányelv alkalmazásában kapta meg, amennyiben az ilyen tagállam törvényei előírják, hogy a szabályozott piacnak vagy piacműködtetőnek (az esettől függően) a III. címben előírt feltételekhez hasonló feltételeknek kell megfelelnie.

(3) A 2007. november 1-je előtt nyilvános jegyzékbe felvett meghatalmazottakat úgy kell tekinteni, mint akiket ezen irányelv alkalmazásában vettek nyilvántartásba, amennyiben az érintett tagállamok törvényei rendelkeznek arról, hogy a meghatalmazottaknak a 23. cikkben előírtakhoz hasonló feltételeknek kell megfelelniük.

(4) A 2007. november 1-je előtt a 93/22/EGK irányelv 17., 18. vagy 30. cikke alkalmazásában közölt információkat úgy kell tekinteni, mint amelyeket ezen irányelv 31. és 32. cikke alkalmazásában közöltek.

(5) A szabályozott piacon működő piacműködtető által működtetett többoldalú kereskedési platform (MTF) meghatározása alá tartozó meglévő rendszert a szabályozott piacon működő piacműködtető kérelmére MTF-ként kell engedélyezni, feltéve hogy az a MTF-ek engedélyezése és működtetése tekintetében az ezen irányelvben előírt rendelkezésekkel egyenértékű szabályoknak megfelel, és a vonatkozó kérelmet 2007. november 1-jét követően tizennyolc hónapon belül benyújtja.

▼ **B**

(6) A befektetési vállalkozásoknak engedélyezni kell, hogy a meglévő szakmai ügyfeleket továbbra is ilyennek tekintsék, feltéve, hogy a befektetési vállalkozás ezt az osztályozást az ügyfél szakértel-

▼B

mének, tapasztalatainak és ismeretének megfelelő értékelése alapján hozta meg olyan módon, ami ésszerű biztosítékot ad arra nézve, hogy az előirányzott ügyletek vagy szolgáltatások jellege alapján az ügyfél képes saját befektetési döntései meghozatalára, és tisztában van az azzal járó kockázatokkal. Az ilyen befektetési vállalkozások tájékoztatják ügyfeleiket az ezen irányelvben az ügyfelek osztályozására megállapított feltételekről.

*72. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*73. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

I. MELLÉKLET

**SZOLGÁLTATÁSOK, TEVÉKENYSÉGEK ÉS PÉNZÜGYI ESZKÖZÖK
JEGYZÉKE**

A. szakasz

Befektetési szolgáltatások és tevékenységek

1. Egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos megbízások fogadása és továbbítása.
2. Megbízások teljesítése az ügyfelek nevében.
3. Sajátszámlás kereskedés.
4. Portfóliókezelés.
5. Befektetési tanácsadás.
6. Pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalása és/vagy pénzügyi eszközök kihelyezése a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás alapján.
7. Pénzügyi eszközök kihelyezése a kibocsátás átvételére irányuló kötelezettségvállalás nélkül.
8. A multilaterális kereskedési rendszerek működtetése.

B. szakasz

Kiegészítő szolgáltatások

1. Pénzügyi eszközök megőrzése és nyilvántartása az ügyfelek számlájára, beleértve a letéti őrzést és a kapcsolódó szolgáltatásokat, mint például a készpénz-/biztosítékekezelést.
2. Hitelek vagy kölcsönök nyújtása a befektetőknek annak érdekében, hogy egy vagy több pénzügyi eszközzel valamely ügyletet végrehajthassanak, amennyiben a hitelt vagy kölcsönt nyújtó vállalkozás érintett az ügyletben.
3. Tanácsadás vállalkozások számára a tőkestruktúrával, ipari stratégiával és kapcsolódó ügyekkel kapcsolatban, valamint vállalkozások egyesülésével és felvásárlásával kapcsolatos tanácsadás és szolgáltatások.
4. Devizaszerződések, amennyiben ezek befektetési szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak.
5. Befektetéssel kapcsolatos kutatás és pénzügyi elemzés, vagy pénzügyi eszközökkel végzett ügyletekhez kapcsolódó általános ajánlások más formái.
6. Értékpapír jegyzéséhez kapcsolódó szolgáltatások.
7. A C. szakasz 5., 6., 7. és 10. pontjában említett származtatott eszközök alapjául szolgáló értékpapírokhoz kapcsolódó, az I. melléklet A. vagy B. szakaszában említett fajtájú befektetési szolgáltatások és tevékenységek, valamint kiegészítő szolgáltatások, amennyiben ezek befektetési vagy kiegészítő szolgáltatások nyújtásához kapcsolódnak.

C. szakasz

Pénzügyi eszközök

1. Átruházható értékpapírok.
2. Pénzpiaci eszközök.
3. Kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyei.
4. Értékpapírokhoz, devizákhoz, kamatlábakhoz vagy hozamokhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások, valamint bármely más származtatott megállapodás, vagy más származtatott eszköz, pénzügyi index vagy pénzügyi intézkedés, ami természetben vagy készpénzben kiegyenlíthető.
5. Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások és bármely más, származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető (nem a határidő lejártá vagy más megszűnési ok miatt).
6. Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek és bármely más származtatott megállapodás, amely természetben kiegyenlíthető, feltéve, hogy azokkal valamely szabályozott piacon és/vagy MTF-en kereskednek.

▼B

7. Árukhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős árfolyam és bármely más származtatott megállapodások, amelyek természetben kiegyenlíthetők, és amelyeket a C.6 pont másképpen nem említ, illetve amely nem üzleti célt szolgál, amely rendelkezik más származtatott pénzügyi eszközök jellemzőivel, tekintettel arra, hogy, egyebek között, azokat elismert elszámolóházakon keresztül számolják el és egyenlítik ki, vagy rendszeres pótfedezeti felhívások hatálya alá tartoznak.
8. A hitelkockázat átruházására irányuló származtatott eszközök.
9. Különbözetre vonatkozó pénzügyi szerződések.
10. Klimatikus változókhoz, fuvardíjakhoz, engedélyezett kibocsátáshoz, inflációs rátákhoz vagy más hivatalos gazdasági statisztikákhoz kapcsolódó opciók, határidős ügyletek, swapügyletek, határidős kamatláb-megállapodások és bármely más származtatott ügylet, amelyet készpénzben kell kiegyenlíteni, vagy amely a felek valamelyikének választása szerint készpénzben kiegyenlíthető (nem a határidő lejártá vagy más megszűnési ok miatt), valamint bármely más eszközhöz, jogokhoz, kötelezettségekhez, indexhez vagy az e szakaszban másképpen nem említett intézkedéshez kapcsolódó származtatott szerződés, amely rendelkezik a többi származékos pénzügyi eszköz jellemzőivel, tekintettel többek között arra, hogy valamely szabályozott piacon vagy MTF-en kereskednek-e velük, és azokat elismert elszámolóházakon keresztül számolják el és egyenlítik ki, vagy azokra rendszeres pótfedezeti felhívás vonatkozik.

II. MELLÉKLET

SZAKMAI ÜGYFELEK EZEN IRÁNYELV ALKALMAZÁSÁBAN

Szakmai ügyfél az az ügyfél, aki rendelkezik a saját befektetési döntései meghozatalához és az ezzel járó kockázatok megfelelő felméréséhez szükséges tapasztalattal, ismeretekkel és szakértelemmel. Ahhoz, hogy az ügyfelet szakmai ügyfélnek lehessen tekinteni, az ügyfélnek az alábbi ismérveknek kell megfelelnie:

I. Ügyfelek szakmainak tekintett kategóriái

A következőket ezen irányelv alkalmazásában minden befektetési szolgáltatás, tevékenység és pénzügyi eszköz tekintetében szakmai ügyfélnek kell tekinteni:

1. Azon szervezetek, amelyeknek a pénzügyi piacokon való működéséhez engedély kell, vagy amelyek működését szabályozzák. Az alábbi felsorolást úgy kell értelmezni, hogy az kiterjed az összes, az említett szervezetek jellemző tevékenységeit végző engedélyezett szervezetre: valamely irányelv alapján valamely tagállam által engedélyezett szervezetek, valamely tagállam által irányelvre hivatkozás nélkül engedélyezett vagy szabályozott szervezetek, valamint a nem tagállam által engedélyezett vagy szabályozott szervezetek:
 - a) hitelintézetek
 - b) befektetési vállalkozások
 - c) más engedélyezett vagy szabályozott pénzügyi intézmények
 - d) biztosítóiintézetek
 - e) kollektív befektetési rendszerek és az ilyen rendszerek alapkezelő társaságai
 - f) nyugdíjalapok és az ilyen alapok alapkezelő társaságai
 - g) árucikkal és árualapú származtatott ügyletekkel foglalkozók
 - h) helyi vállalkozások
 - i) más intézményi befektetők.
2. Nagyvállalkozások, amelyek társasági alapon az alábbi méretkövetelmények közül kettőnek megfelelnek:
 - mérlegfőösszeg 2 0 000 000 euro,
 - nettó árbevétel 4 0 000 000 euro,
 - saját tőke 2 000 000 euro.
3. Nemzeti és regionális kormányzatok, az államadósságot kezelő állami szervezetek, központi bankok, nemzetközi és szupranacionális intézmények, például a Világbank, az IMF, az EKB, az EBB és más hasonló nemzetközi szervezetek.
4. Más intézményi befektetők, amelyek főtevékenysége a pénzügyi eszközökbe történő befektetés, ideértve az eszközök értékpapírosítására vagy más finanszírozó ügyletekre szakosodott szervezeteket.

A fent említett szervezeteket szakmainak kell tekinteni. Ennek ellenére lehetővé kell tenni számukra a nem szakmai elbánás kérését, és a befektetési vállalkozások hozzájárulhatnak ahhoz, hogy számukra magasabb szintű védelmet biztosítsanak. Amennyiben a befektetési vállalkozás ügyfele a fentiek között említett vállalkozás, a befektetési vállalkozásnak minden szolgáltatásnyújtás megkezdése előtt tájékoztatnia kell az ügyfelet, hogy a vállalkozás rendelkezésére álló információ alapján az ügyfelet szakmai ügyfélnek tekinti, és ekként kezeli, kivéve, ha a vállalkozás és az ügyfél másképpen állapotnak meg. A vállalkozásnak tájékoztatnia kell az ügyfelet arról is, hogy kérheti a megállapodás feltételeinek módosítását a magasabb fokú védelem biztosítása érdekében.

A szakmainak tekintett ügyfél felelőssége a magasabb szintű védelem kérése, amennyiben úgy véli, hogy nem képes megfelelően értékelni vagy kezelni a vonatkozó kockázatokat.

Ezt a magasabb szintű védelmet akkor kell biztosítani, ha a szakmainak tekintett ügyfél írásbeli megállapodást köt a befektetési vállalkozással arra nézve, hogy őt a vonatkozó üzletviteli szabályok szempontjából nem tekinti szakmai ügyfélnek. Az ilyen megállapodásban meg kell határozni, hogy ez egy vagy több konkrét szolgáltatásra vagy ügyletre vagy egy vagy több fajtájú termékre vagy ügyletre vonatkozik.

▼B

II. Kérésre szakmainak tekinthető ügyfelek

II.1. Azonosítási szempontok

Az állami szektorhoz tartozó szerveket és egyéni magánbefektetőket is beleértve az I. szakaszban nem említett ügyfelek esetében szintén engedélyezhető, hogy az üzletviteli szabályzatban biztosított védelem egy részéről lemondjanak.

A befektetési vállalkozásoknak ezért engedélyezni kell, hogy a fent említett ügyfelek bármelyikét szakmai ügyfélként kezeljék, feltéve, hogy az alább említett megfelelő szempontokat és eljárásokat teljesítik. Ezekről az ügyfelekről azonban nem feltételezhető, hogy az I. szakaszban felsorolt kategóriákba tartozó ügyfelekkel összemérhető piaci ismeretekkel és tapasztalatokkal rendelkeznek.

A rendes üzletviteli szabályok által biztosított védelemről való bármely ilyen lemondás csak akkor tekinthető érvényesnek, ha a befektető vállalkozás elvégzi az ügyfél szakértelmének, tapasztalatainak és ismereteinek megfelelő felmérését, és ennek alapján ésszerű biztosítékot lát az előírt ügyletek vagy szolgáltatások jellege alapján arra nézve, hogy az ügyfél képes saját befektetési döntéseinek meghozatalára, és tisztában van a vonatkozó kockázatokkal.

Az ilyen szakértelm és ismeretfelmérés példájának a pénzügyi területet szabályozó irányelvek alapján engedélyezett szervezetek vezetőire és igazgatóira alkalmazott alkalmassági teszt tekinthető. Kis szervezetek esetén a fenti értékelésnek alávetett személynek a szervezet nevében ügyletek végrehajtására felhatalmazott személynek kell lennie.

A fenti értékelés során a következő kritériumok közül legalább kettőnek teljesülnie kell:

- az ügyfél jelentős nagyságrendű ügyleteket hajtott végre a releváns piacon az előző négy negyedévben, átlagosan negyedévenként 10 ügylet gyakorisággal,
- az ügyfél készpénzbetéteket és a pénzügyi eszközöket is magában foglaló pénzügyi eszközei portfóliójának mérete meghaladja az 500 000 eurót,
- az ügyfél legalább 1 évet töltött el a pénzügyi szektorban olyan szakmai beosztásban, amely ismereteket igényel az előírt ügyletekkel vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban.

II.2. Eljárás

A fent meghatározott ügyfél csak akkor mondhat le a részletes magatartási szabályok előnyeiről, ha a következő eljárást követik:

- írásban nyilatkoznia kell a befektetési vállalkozás részére arról, hogy kívánsága szerint a befektetési vállalkozás őt szakmai ügyfélként kezelje, vagy általánosan, vagy valamely konkrét befektetési szolgáltatás vagy ügylet, illetve ügylet vagy termékfajta tekintetében,
- a befektetési vállalkozásnak egyértelműen, írásban kell figyelmeztetnie az ügyfelet arra, hogy milyen védelmet illetve befektetőkártalanításhoz fűződő jogokat veszíthet el,
- a szerződéstől különálló dokumentumban írásos nyilatkozatot kell tennie arról, hogy ismeri az ilyen védelem elvesztésének következményeit.

A lemondásra irányuló kérés elfogadásának eldöntése előtt a befektetési vállalkozásoknak minden ésszerű lépést meg kell tenniük annak biztosítására, hogy a szakmai ügyfélként történő elbánást kérő ügyfél feleljen meg a fenti II.1. szakaszban foglalt megfelelő követelményeknek.

Ha a fentiekhez hasonló paraméterek és eljárások alapján az ügyfelet már szakmai ügyfélként sorolták be, nem cél az, hogy az e melléklet alapján elfogadott új szabályok érintsék az ilyen ügyfeleknek a befektetési vállalkozásokkal való kapcsolatait.

A vállalkozásoknak megfelelő, írásba foglalt belső politikákat és eljárásokat kell megvalósítaniuk az ügyfelek besorolására. A szakmai ügyfelek felelősek azért, hogy folyamatosan tájékoztassák a vállalkozást minden olyan változásról, amely érintheti az adott időben érvényes besorolásukat. Amennyiben azonban a befektetési vállalkozás tudomására jut, hogy az ügyfél már nem felel meg azon kezdeti feltételeknek, amelyek miatt szakmai ügyfélként kezelték, a befektetési vállalkozásnak megfelelő módon intézkednie kell.